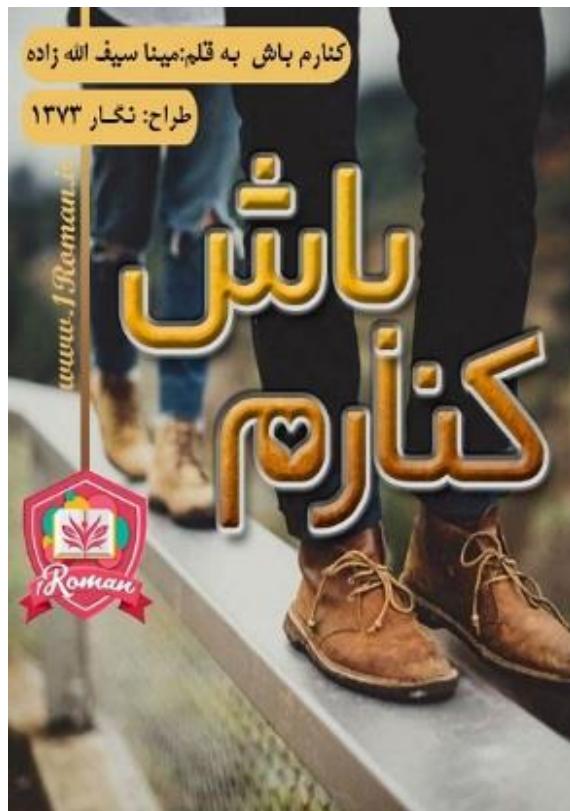




رمان کنارم باش | مینا سیف الله زاده



این کتاب در سایت یک رمان ساخته شده است([1roman.ir](http://www.1roman.ir))

پیشنهاد میشود

دانلود رمان صرا

دانلود رمان حکومت بر مرداب

دانلود رمان نجات از منجلاب

"**مقدمه**"

کاش میشد ...

تمام داستان های دنیارا

از دهان تو بشنوم !



تمام عاشقانه های دنیارا

تو برايم تکرار کني !

اصلا هرچه تو بگويي زيباست !

ميداني کاش ميتوانستم

با تمام وجود

صدایت را در آغوش بگيرم !

#پارت 1

پاهام و روی شن ها و سنگ ریزه های روی زمین فرو کردم و کلافه پوف بلندی  
کشیدم ...

تو دلم به جد و آبای رها فوش میدادم که دیدم تلو تلو خوران داره از دور میاد ...  
دستام و زدم به کمرم و منتظرش شدم ..  
تا رسید کنارم شروع کردم به حرف زدن:

الهی گم و شور شی، نه اصلا الهی بمیری که خودم برات حلوا خیرات کنم ...  
کدوم گوری هستی تو دو ساعته من و کاشتی جلوی بوفه ..  
ای بابا، نیلا دلت خوشه ها !! ..

دو ساعته مخ استاد و کار گرفتم بلکه نمره بده آخرشم میگه متاسفم خانم مقدور  
نیست ...

چپ نگاهش کردم و گفتمن:

خیله خب حالا، یاسمین و نیکی کجان؟

رفتن دسشویی الان پیداشون میشه ...

بیا بریم تو ...

وارد بوفه دانشگاه شدیم و روی صندلی نشستیم .

رها رفت و دوتا ساندویچ گرفت و آورد گذاشت روی میز ..

وای نیلا دارم تلف میشم از گشنگی زود بخوریم بریم سر کلاس بعدی ...

شونه بالا انداختم و گفتمن:



من که نمیام.

وا چرا؟

چرا نداره، حوصلش و ندارم ...

میخوام برم خونه بخوابم .

اوکی هانی .

پس جزوه شو میدم بهت.

## #پارت 2

سرم و تکون دادم که دیدم نیکی و یاسمین با سرو وضعی ناجور او مدنده تو .

با سرو صدا کنارمون نشستند که با غیض گفتمن:

چخبر تونه نکبتا، این چه وضعیه شبیه گداها شدین ..

یاسمین شروع کرد حرف زدن:

وای نگو نیلا، نمیدونی که چیشد !

چیشده؟

اونقد عجله داشتیم حواسمون پرت شده رفتیم دستشویی مردونه ...

داشتیم کارمون و میکردیم که دیدم ای داد بیداد صدای چند تا پسر میاد ...

در او مدیم و داد و بیداد راه انداختیم که مثلا بگیم چرا او مدنی دششویی زنونه که

پسرا همشون زدن زیر خنده و خلاصه آخرش ضایع شدیم و فهمیدیم ما اشتباهی

رفته بودیم .

نفس زد تو سر یاسمین و گفت:

حقونه خاک بر سرا، مگه هزار بار بهتون نگفتم حواستون و جمع کنید .

واقعا که آبروی آدم و میبرین ..

خنده ای برآشون کردم که چشم غره ای برام رفتن ...

یکم دیگه گپ زدیم و کلی سر به سر همدیگه گذاشتیم .

کوله ام و برداشتمن و بلند شدم .

خیله خب دخترا، من دارم میرم بعدا میبینمتوون ...



فعلاء .

از شون خدا حافظی کردم و به طرف ماشینم رفتم ...

### #پارت 3

توی خیابون رانندگی میکردم که چشمم به یکی از ویترین های لباس فروشی  
افتد ...

ماشین و کنار خیابون پارک کردم و به سمتش رفتم؛ داخل مغازه شدم .

\_سلام خانم

\_سلام عزیزم بفرمایید، در خدمتمن .

\_اون مانتوی قرمز و لطف میکنید !

\_بله حتما ...

از مانتوهایی که آویزون بودند سایز من و انتخاب کرد و داد دستم ...

\_ممnon .

به اتاق پرورفتیم .

مانتوی خیلی خوشگلی بود و اندام لاغر و باشگاهیم و به خوبی جلوه میداد ...

یه مانتوی قرمز کوتاه که جلوش باز بود و پشتش یه تور نازک میخورد ...

آستین های سه ربعتی داشت ...

کلا خیلی باز بود، نمیدونم به چه هدفی و کجا میخواستم بپوشمش ...

بیخیال پول مانتورو حساب کردم و به سمت خونه رفتم .

از حیاط گذشتم و در خونه رو باز کردم ...

کیف و وسایل و روی کاناپه پرت کردم و در حالی که دکمه‌ی مانتوم رو باز میکردم

داد زدم:

\_مامان، کجایی ...

\_چیه نیلا؟ چرا داد میزنی؟

\_هیچی، خواستم بگم من او مدم ...

مامان دمپایی ابریش و درآورد و به طرفم پرتاب کرد که جاخالی دادم ...



ابرویی بالا انداختم و با خنده گفتمن:

— ناقلا شیطون شدیاااا... بیچاره بابا .

خواست یکی دیگه از دمپایی هاش و درآره که سریع جیم شدم.

#### #پارت 4

از لای در اتاقم سرم و آوردم بیرون و دوباره داد زدم:

— میگم مامان، محیا و ماهان کجان؟

— محیا رفته آموزشگاه، ماهان مدرسه است ...

— اوکی .

— نیلا ناهار خوردی؟

— آره مامان تو دانشگاه خوردم.

دیگه چیزی نگفتمن و در اتاق و بستم .

خسته روی تخت دراز کشیدم .

به خودم و خونوادم فکر کردم ...

من نیلا، دانشجوی رشته مهندسی، 24 سالمه و دوتا خواهر و برادر دارم که یکیش

بچه مدرسه ای و سال بعد کنکور داره، خواهرم تو آموزشگاهی که داره زبان

انگلیسی تدریس میکنه ...

بابام مختص و جراحه و مامانم که تو خونه بشور و بپز راه میندازه ...

دستی به صورتم کشیدم و دوباره تو ذهنیم با خودم حرف زدم

خب خب، قیافم که نرماله، چشمای آبی و موهای طلایی با ابروهای کمانی ...

مثل دیوونه ها داشتم ادا درمیاردم که دراتاق یهو باز شد ...

قامت مامان تو چهار چوب در نمایان شد

— وا مامان چرا اینجوری میایی تو اتاق؟

— پس چجوری بیام؟

— یه اهنی اوهونی دری چیزی ...

بلکه من دارم کار خاک بر سری میکنم نباید قبلش اطلاع بدی ...



چپ نگاهم کرد و آبمیوه ای که دستش بود و آورد گذاشت کنار تختم و گفت:  
\_ کم چرت و پرت بگو... آبمیوه ت رو بخور یکم استراحت کن .  
\_ چشم.

## #پارت 5

بعد از این حرف از اتاق رفت بیرون...  
چشم هام رو روی هم گذاشتیم و به خواب رفتیم ...  
با احساس خارش دماغم از خواب بیدار شدم و یه عطسه‌ی آبدار و بلند کردم که  
صدای جیغ اوهد ...

چشم هام و باز کرده و به اطرافم نگاه انداختم که اون سه تا خل و چل و کنارم  
دیدم ...

چیه نفس، چته، چرا داد میزنی؟  
نکبت سرتا پام و آب کشیدی با اون عطسه کردنت... اه، دخترم اینقد کثیف...  
بدون ظرافت ...

خواسکول من تو خواب چه ظرافتی باید داشته باشم، توی نفهم نباید دماغم و  
بخارونی،،، اصلا حقته ...

بالشت و پرت کرد که مستقیم خورد تو چشم هام .

ای الهی بری زیر تریلی له شی، ای ایشالله ناکام بمیری ..

خفه شو من هنوز بچه دار نشدم. کلی براش آرزو دارم .

عه نه بابا، اونوقت شوهر پیدا نکردي توقع داري از هوا برات بچه پرت کنن?  
بیشور ...

نگاهی به یاسمین و نیکی انداختم که داشتن به بحث ما گوش میدادن ..  
چیه عین ماست وایستادین اونجا؟

اصلا شما اینجا چیکار میکنید؟

## #پارت 6

یاسمین شونه ای بالا انداخت و در حالی که موهاش و توی آینه درست میکرد گفت:



— هیچی، حوصلمون سرفته بود، گفتیم بیایم اینجا تا باهم بریم دور بزنیم.

— دانشگاه و چیکار کردین؟

جزوه آورده‌ی دین برام؟

نفس از تو کیفیش چند تا ورق درآورد و گفت:

— نکبت، بخاطر تو امروز مجبور شدم تا کلمه‌ی آخرشم بنویسم.

— عیب نداره، جبران میشه.

— خب حالا پاشو حاضر شو بریم.

— اوکی.

از تخت پریدم پایین و یه راست به طرف دشبویی رفتم ...

دست و صورتم و شستم و در حالی که با حوله خشکش میکردم او مدم بیرون.

در کمدم و باز کردم و با حالت زار بهش نگاه کردم:

— بچه‌ها یه روز قرار بزاریم بریم خرید اسمااااسی... هیچی ندارم.

نیکی جلو اومد و زد کمرم.

— وا نفله تو این همه لباس داری!

خرید دیگه برای چیته؟

— کو؟ همشون رنگ و رو رفته ان.

سری تکون داد و عقب رفت.

یه مانتوی لیمویی با شلوار سفید کشیدم بیرون و پوشیدم.

شال سفیدم انداختم رو سرم.

چهره ام نیازی به آرایش نداشت فقط یه رژ صورتی زدم و چرخیدم به طرف بچه

ها ...

— خب، من آماده ام بریم.

از خونه زدیم بیرون... توی خیابون چنان رانندگی میکردم که صدای جیغ لاستیک‌ها

بلند شده بود ...

خواستم از ماشینی سبقت بگیرم که یه تویوتای سفید از جلو زد بهم ...



دخترا چنان جیغی کشیدند که مخم هنگ کرد ...  
با حرص و عصبانیت از ماشین پیاده شدم و به طرف ماشین رو به روی رفتم.

### #پارت 7

یه لگد محکم به لاستیکش زدم که بیشتر پای خودم درد گرفت ولی به روم نیاوردم .  
در ماشین باز شد و راننده که عینک دودی زده بود پیاده شد .  
و دختراهم پیاده شدن و پشت سرم ایستادند ...  
\_خانوم چخبر تونه؟ با این سرعت توی خیابون و سبقت گرفتن?  
معلومه اگه ماشین بدن دست یه بچه همین میشه ...  
لحنم و مثل لات ها کردم و جواب دادم:  
\_زر نزن یارو، بچه خودتی و هفت جد و آبادت ...  
کی به تو گواهینامه داده هان؟  
\_هی دختره درست صحبت کناااا ...

خواستم جواب بدم که نفس پرید وسط بحث و با داد گفت:  
\_مثلًا درست صحبت نکنه چه غلطی میخوابی بکنی؟  
پسره خواست جواب بده که در ماشین باز شد و یه پسر دیگه پیاده شد ...  
از کفش هاش آروم شروع کردم به آنالیزش ...  
بالاتر رفتم و به صورتش نگاهی انداختم .  
عینک زده بود و چشم هاش دیده نمیشد .  
ولی لب و دهن رو فرمی داشت ...  
جلو تر او مد و عینکش و درآورد که با دوتا تیله ی سبز رو به رو شدم

### #پارت 8

یه تای ابروش و انداخته بود بالا و بهمون نگاه میکرد .  
\_چبره؟ چیشده؟

اخم هام رو توهمند کردم و با عصبانیت غریبدم:  
\_بهتره از ایشون بپرسید، هر چی خواستن بارمون کردند ...



پسره با تعجب گفت:

ای بابا، خانوم یه چیزیم بدھکار شدیما ...

بله که بدھکار شدین با این وضع رانندگیتون ...

پسر جیگره یک قدمیم ایستاد و گفت:

فکر نمیکنین شما بی احتیاطی کردید؟

اگه گردن نمیگیرید زنگ بزنیم پلیس هان؟

نظرتون چیه؟ هر چه فکر میکنم میبینم دارین از الکی داد و هوار راه میندازین که ازمون پول بگیرید .

ولی کور خوندی خانوم من به شما و امثال شما باج نمیدم ...

دست هام و از عصبانیت مشت کرده بود .

پسره ی بی سروپا ...

به من میگه گدا ...

سوار ماشین شدند و راه افتادند ...

نیکی گفت:

عجب پسرای نچسبی بودن ولی خودمونیما مقصو ما بودیم اگه میخواستن زنگ بزنن پلیس چند تومن از جیبمون میرفت

به درک میرفت که خوب بود، یارو رسمما بهمون گفت گدا

#پارت 9

ولی نیلا اون دوتا پسرو دیدی؟

خیلی ناز بودن ...

خفه بابا کجاشون ناز بود با اون قیافشون... سوار شین بریم ...

اون سه تا رو تو خونه هاشون پیاده کردم و ماشین و بردم تعمیرگاه ...

با تاکسی برگشتیم خونه و یه راست به طرف اتاقم رفتم ...

لباسام و عوض کردم .

روی میز تحریرم نشستم و شروع به خوندن جزو های امروز کردم ...



بعد از تموم شدنش، شروع کردم کتاب رو از اول خوندن ...  
چشم هام خسته شده بود و هوا هم داشت تاریک میشد ...  
در اتاق زده شد .

\_بیاتو ...

ماهان سرش و تو اتاق کرد و گفت:  
\_سلام نیلا، مامان گفت بیام شام صدات بزنم .  
\_باشه تو برو منم میام .

بلند شدم و کش و قوسی به بدنم دادم ...  
از اتاق او مدم بیرون و به طرف آشپزخونه رفتم ...

\_سلام محیا، کی او مدمی؟  
\_همین نیم ساعت پیش .  
\_کلاس ها چطوره؟

\_خوبه، بعضی از دخترا سطحشون خیلی پایینه ...  
سری تکون دادم و رو کردم به مامان که داشت دیس برنج و سر میز میاورد و گفت:   
\_بابا بازم شیفته بیمارستانه؟

\_آره، یه هفتست خسته شده بنده خدا ...  
شاممون و خوردیم بعد از اینکه تو شستن ظرف ها کمک مامان کردیم به سالن  
رفتیم ...

تلویزیون رو روشن کردم و نشستم روی کاناپه ..  
مامان گفت:

\_نیلا از دانشگاهت چخبر؟  
\_چی چخبر؟

\_از بورسیه ...  
کلافه سری تکون دادم  
\_هیچی، فعلا دارم میخونم .



\_ تصمیمت واقعاً قطعیه؟

میخوایی از ایران بری؟

\_ آره مامان این بهترین فرصت برای منه .

خواهش میکنم سعی نکنید منصرفم کنین.

## #پارت 10

\_ خیله خب، باشه من که چیزی نگفتم ..

دستم و روی سرم گذاشتم و به پشتی کاناپه تکیه دادم .

خیره به سقف شدم و توی فکر رفتم.

با صدای زنگ گوشیم به خودم او مدم .

نیکی بود .

بنال .

\_ بی ادب، عوض "جانم" گفتنته؟

ـ کاری داشتی؟ حوصله ندارم .

ـ توهمن با اون اعصاب چیز مرغیت اه اه .

نه فقط گفتم ماشینت که تعمیرگاهه پس با چی بریم دانشگاه؟

ـ با تاکسی مترویی چیزی...

مگه من نوکر ننه باباتونم باید دم خونتون با ماشین بیام؟

ـ از نوکر بیشتر نیستی ولی کمترم نیستی .

خواستم جیغ بزنم که گفت:

ـ خیله خب جیغ نزنيااا.. حالاً واقعاً باید با مترو بریم؟ نمیرسيم که... کلاس اولمون

صبحه .

رفتم توی فکر که چشممش به مامانم افتاد

ـ خیله خب، آماده باشین میام دنبالتون بای

نداشتیم حرف دیگه ای بزنه... گوشی و قطع کردم .

ـ روبه مامان گفتیم:



مامان جوونم !

ماشین نمیدم دستت .

وا مامان! چرا آخه؟

دفعه پیش یادم نرفته که بردی زدی به تیر برق .

خب اونموقع دفعه اولم بود، الان خودم ماشین دارم .

اگه ماشین داری با مال خودت برو، راستی ماشینت کجاست تو حیاط نمیبینمش

تعمیرگاه .

باز تصادف کردی؟

با آه و ناله گفتم:

آره.. فردا کلاسم زود شروع میشه با مترو نمیتونم برم. آزانسم واسه هممون

خداتومن پول میگیرن .

خیله خب، فردا رو فقط میتونی با ماشین من برى .

بلند شدم و یه ماق آبدار از رو لپش کردم و پریدم تو اتاقم

## #پارت 11

روی تختم دراز کشیدم و به خواب عمیقی فرو رفتم ...

صبح با صدای زنگ ساعت از خواب بیدار شدم

پتورو کنار دادم و بلند شدم ...

پریدم توى حموم و ده دقیقه بعد از اینکه خودم و شستم بیرون اودمد .

مانتو طوسی با شلوار مشکیم و از کمد بیرون آوردم و یه مقنوه مشکی هم سرم

کردم، کوله ام و برداشتمن و رفتمن از، اتاق بیرون .

ماماااان

مامانم از آشپزخونه بیرون اوهد و گفت:

چته دختر کله سحر داد میزنی .

بابات تازه اوهد، خوابه

ـعه، ببخشید نمیدونستم...میگم سوویچ ماشینت کو؟



— رو میزه برو برش دار •

به طرف میز رفتم و بعد از برداشتن سوویچ از خونه خارج شدم ...

یکی یکی بچه هارو سوار کردم و به طرف دانشگاه حرکت کردیم ...

از پله ها بالا رفتیم و خودمون و به اناق 231 رسوندیم •

حوالسمون به دو رو برمون نبود •

با سرو صدا وارد کلاس شدیم •

استاد هنوز نیومده بود •

روی صندلی نشستم و به ندا که کنارم نشسته بود گفتیم:

— چخبر؟

— خبرای خوبی دارم برات

— چی؟

— امروز چهارتا پسر به جمع کلاسمون اضافه شدند... وای نیلا یکی از یکی جیگر تره از وقتی که او مدنده دخترها همه‌ی حواسشون به اوناست .

وای نادیا رو که نگو، دختره‌ی جلف هر بار خواست یکی از اون پسرازو به حرف بگیره ولی نم پس نداد .

یه تای ابروم و انداختم بالا و به طرف پسرا نگاه کردم که چشم هام گرد شد.

## #پارت 12

عه اینا که اون پسرا از خود راضی بودند .

این حرف و با صدای بلند به زبون آوردم که ندا گفت:

— میشناسیشون؟

— اره، دیروز باهاشون تصادف کردیم .

یه پسرا مغوروی هستن که نگووو .

بعد از این حرفم در باز شد و استاد وارد کلاس شد ...

یه استاد پیر بیریخت، که از اول ترم بامن لج افتاده بود .



البته کاری نکرده بودما، فقط یبار خواستم حال نادیا رو بگیرم سوسمار انداختم زیر پاش که از شانس گندم رفت زیر پای این استاده .

از اونموقع تا حالا باهام لج افتاده ...

استاد بعد از حضور غیاب کردنش رو کرد طرف پسرا و گفت:

— خب، شما خودتون رو معرفی نمیکنین؟

اون پسره راننده شروع کرد:

— من بنیامین سعیدی هستم 25 سالمه و از یه دانشگاه دیگه به اینجا انتقالی گرفتم .

پسر بعدی که دوتا تیله ی سبز داشت و وسوسه شده بودم حالش و بگیرم ادامه داد:

— من آرشا رادمهر هستم، 26 سالمه .

و به این ترتیب دوتا پسرای، دیگم خودشونو مهران و متین معرفی کردند.

### #پارت 13

استاد سری تکون داد، رو کرد به همه و گفت:

— خب عزیزان، میدونم که میدونید دانشگاه بورسیه ای گذاشته تا کسی که واقعا

لایقه بتوانه در بهترین کشور و در بهترین موقعیت ادامه تحصیل بده، حتما کسانی

ثبت نام کردند تا خودشون و بسنجند ...

خواستم به اطلاعتون برسونم این بورسیه بر اساس کارنامه مشخص نمیشه و آزمونی

براش برگزار میکنند ...

آزمون یه هفته دیگه است .

سرم و انداختم پایین؛ کارم سخت شده بود .

یه هفته باید خط به خط کتاب هارو میخوندم .

استاد بعد از این حرفش شروع کرد به درس دادن .

نیم ساعت بعد از کلاس او مدیم بیرون که یاسمن گفت:

— میگم نیلا تو کارت سخت شد که ...

با معدل انتخاب میکردند تو صد در صد قبول میشدی. بالاخره شاگرد اول کلاسی .

دهن کجی بهش کردم و گفتم:



— خب دیگه یه هفته از من سراغی نگیرید. نه زنگ بزنید نه بیاین خونمون .

فقط کلاس ها همدیگرو میبینیم ...

نفس زد پس کله ام و گفت:

— خیله خب باباتوهم، چه جدی گرفته .

خواستم جوابشو بدم که اکیپ پسرا رو از، دور دیدم که دارن به ستمون میان .

البته اون پسره آرشا بینشون نبود.

## #پارت 14

— سلام خانوما ...

نیکی نیششو باز کرد و گفت:

— سلام، بفرمایید .

پسره که اسمش مهران بود رو کرد به نیکی و گفت:

— دیدیم تو کلاس شما هم مثل ما یه اکیپ هستین و تعدادمون هم جوره گفتیم

باهاتون آشنا شیم ...

رو کردم بهش و گفتم:

— فکر نکنم تعدادتون به ما بخوره، سردستتون کجاست؟

متین یه لبخند آروم زد و گفت:

— کاری با استاد داشت نتونست بیاد .

پوزخندی زدم و از سرتا پاش و با نگاهم گذروندم ...

بنیامین رو کرد بهمون ولی در اصل نگاهش با نفس بود و گفت:

— خانما، ازتون میخوایم که تصادف دیروز و جنگ و جدالی که باهم داشتیم و فراموش

کنید و مثل یه دوست باهم باشیم .

نفس دستاش و مشت کرد و جواب داد:

— من و شما چه دوستی میتونیم باهم داشته باشیم؟

خواست جواب بدی که صدای قدم های محکم آرشا از پشت شنیده شد.

## #پارت 15



\_ مثل اینکه ریاستون اوmd ...

پوزخندی زدم و بهش نگاه انداختم ...

پسره مغرووری بود، ولی بهش میخورد شیطون هم باشه ...

جلوی ما ایستاد، دستی به موهای پرپشتیش کشید و بعدش گذاشت تو جیب

شلوارش ...

\_ سلام .

من جوابی ندادم، ولی نیکی و یاسمین مثل همیشه بدون فکر جواب سلامش و دادن .

ابروهاش و انداخت بالا و چشم هاش و دوخت به من ...

\_ شما نمیخواین جواب سلاممو بدین؟

مغرورانه نگاهش کردم .

\_ نه

رو کردم به سمت بچه ها و گفتم:

\_ بهتره که بریم ...

به سمت ماشین مامان رفتم و سوار شدم

اونام مثل لاک پشت آهسته قدم برداشتن ...

\_ میگم شب بریم شهربازی؟

\_ نیکی تو حالت خوبه؟ من میگم یه هفته از من سراغی نگیرید، اونوقت با تو بیام

شهربازی کی میخواد اون همه کتاب و نگاه کنه؟

\_ عه راست میگیا، باشه ایشالله بعده قبول شدنت میریم ...

جلوی بستنی فروشی نگه داشتم، پیاده شدم و چهار تا بستنی قیفی گرفتم و دوباره

ماشین و حرکت دادم.

## #پارت 16

بچه ها یجا پیادتون میکنم خودتون برید .

سه تاشون و جلوی خونه ی نفس پیاده کردم و یه راست به طرف خونه حرکت

کردم ...



توى اتاقم نشسته بودم، عينک مطالعه م رو به چشم هام زده و کتابم و مرور ميکردم  
که در اتاق زده شد .

\_نیلا میتونم بیام تو؟

با صدای ماهان سرم و چرخوندم .  
\_آره داداش بیا .

در باز شد و قامت جوان ماهان نمایان شد .

دستش يه ورق **a4** بود ...  
جلوتر او مد .

\_نیلا وقت داري برام طرح بکشی?  
از بالاي عينکم بهش نگاه انداختم .

\_چه طرحی؟

ورق رو داد دستم و گفت:

\_کپی همین طرح و میخوام.

\_اوکی بیار بکشم ...  
(یک هفته بعد )

با عصبانیت از محل آزمون بیرون او مدم ...  
بچه ها دم در ایستاده و منتظر من بودند .

\_چیشد نیلا، چطور بود؟

\_چی میخواستین بشه .

نیکی قیافش و کج و کوله کرد و گفت:  
\_چته خب، چرا عصبانی ای؟

\_میخواستین نباشم؟

! عه عه

پسره ی قوزمیتم تو آزمون شرکت کرده بود ...  
آخه یکی نیست بگه تورو چه به آزمون بورسیه ...



یاسمین با تعجب گفت:

پسره‌ی قوزمیت دیگه کیه؟

همون آرشا رادمهر ...

هر سه تاشون تعجب کردند که یاسمین گفت:

پس بگو اون سه تا پسرا ایجا چیکار میکردند .

نگو اومندند دنبال آرشا...

کلافه پووف بلندی کشیدم .

نمیدونستم آرشا هم قراره تو این آزمون شرکت کنه ...

از وقتی اون اومنده به این دانشگاه، رقابت سختی بینمون به وجود اومنده .

دانشجوی باهوشی بود، به همین خاطر همیشه توی کلاس هر استادی سعی میکردیم

از هم جلو بزنیم ...

حالا با شرکتش تو این آزمون، قبولیه من خیلی سخت میشد ...

نگاهی به دختران کردم .

چشم هام روی نیکی قفل شد .

این دختر یک هفته اس بدجور مشکوک میزد ...

فکرم و به زبون آورده و گفتم:

نیکی بدجور مشکوکیا، همش گوشی دستته، با کی چت میکنی؟

دخترانم بهش چپ نگاه کردند ...

دست و پاش و گم کرد، گوشی و انداخت تو کیفش و گفت:

با هیشکی جون تو ...

جون خودت نفله، الکی جون من و قسم نخور... خیله خب نگو، من که آخرش

میفهمم... راه بیوفتین بریم خونه.

## #پارت 18

پیادشون کردم و موقع رفتن پنجره رو دادم پایین و گفتم:

راستی بچه‌ها، شب آماده باشین بریم شهربازی ...



سه تاشونم با نیش باز نگاهم کردند که با تک بوقی از جلوشون رد شدم ...  
ماشین و توی کوچه پارک کردم و وارد حیاط شدم ...  
از روی شن ها رد شده و در خونه رو باز کردم ...  
کیفم و انداختم روی کاناپه که محیا جلوم و گرفت:  
\_سلام نیلا چیکار کردی؟ چطور بود؟  
در حالی که مقننه م رو از سرم درمیاوردم گفتم:  
\_عالی بود، ولی یه رقیب سرسخت و قدر دارم که نمیدونم قبول شم یا نه ...  
\_یعنی چی؟ یعنی از تو زرنگ تر هم تو کلاس هست?  
\_آره که هست، آرشا رادمهر، دانشجوی تازه وارد...

## #پارت 19

\_اووم، خوبه... باید ببینمش این آقای زرنگ و خیلی کنجکاو شدم ...  
وای محیا نگووو یه آدم از خودراضیه  
فکر میکنه مثلا کیه .  
یک فیس و افاده ای میاد ...  
ماهان قهقهه زد و بهمون نزدیک شد ...  
\_آجی معلومه خوب دماغتو سوزونده ها ...  
اخمی برash کرده و گفتم:  
\_نخیرم، مگه کسی میتونه از زیر تیغ زبونم سالم در بره؟  
بعد از این حرفم در باز شد و بابا اوهد تو ...  
سوت بلندی کشیدم و یه قر به کمرم دادم  
که بابا گفت:

\_به به، سلام گل دختر... چیه کبکت خروس میخونه؟  
\_نه آق بابا جونم این قر کمر واسه دیدم جمال خوش شماست ...  
یک هفته س من جن شدم شما بسم الله ...  
نه میرین نه میاین، نکنه شلوارتون دوتاشده و خبر نداریم؟



مامان زد رو گونه هاش گفت:

\_ نیلا، خجالت بکش دختر، این چه طرز صحبت کردنه... عوض خسته نباشید ته...

## #پارت 20

بابا در حالی که به طرف اتاقش میرفت گفت:

\_ آزمونت چطور بود؟

\_ خوب بود.

\_ اگه قبول نشدی تصمیمی برای آینده ات داری؟

\_ اره ..

\_ چی؟

\_ شوهر میکنم ...

با این حرفم باز صدای مامان بلند شد:

\_ هیین، دختره ی بی حیا، یه ذره شرم داشته باش نیلا... بابات اون دوستای عجق

و جقت نیس که باهاش اینقد راحتی ...

بابا بلند خندید و گفت:

\_ کاریش نداشته باش، خودت که میدونی حرف واسش بی فایده است ...

دوباره رو کرد بهم و گفت:

\_ و اگه قبول بشی؟

\_ اگه قبول شم میرم فرانسه و اونجا ادامه تحصیل میدم ..

\_ نیلا من نمیتونم اجازه بدم تنها یی اونجا بمونی ...

\_ یعنی چی بابا؟ حالا که امتحانش و دادم میگین؟

\_ نه یه تصمیم هایی برات دارم که بعدا میگم.

## #پارت 21

با لب و لوجه ای آویزون بهش نگاه کردم که ابرویی بالا انداخت ..

روی کاناپه نشیتم که مامان گفت:

\_ نیلا امشب مهمون داریم ..



\_من نیستم .  
 \_یعنی چی که نیستی؟  
 \_قرار دارم .  
 \_بیخود، عمومت اینا میخواد بیاد ...  
 \_به چه مناسبت؟  
 \_برای خواستگاری ...  
 چندش وار به محیا نگاه کرده و گفت:   
 \_خاک تو سرت، میخوای با سامی ازدواج کنی?  
 محیا قهقهه ای زد و گفت:  
 \_نه خره، سامی برای تو به خواستگاری میاد .  
 با این حرفش مثل فنراز جام پریدم و گفت:   
 \_عمرالااا، من سامی و میبینم حالت تهوع بهم دست میده اونوقت بیام زنش بشم !  
 اووووق .  
 مامان دوباره گفت:  
 \_نیلا آبرومون و نبر... حداقل امشب باش اگه جوابت منفی بود فردا بگو نه  
 نمیخوامش ...  
 با حالت زار به خونواده نگاه کرد و تکیه مو به پشتی کاناپه دادم ...  
 ساعت هفت شب بود ...  
 لباس هام و پوشیدم و کیفم و سوویچ و گوشیمم برداشتم ...  
 در اتاقم و قفل کردم و پنجره رو باز کردم ...  
 آروم پریدم بیرون و به سمت ماشینم دویدم.  
**#پارت 22**  
 درش و باز کردم و سوار شدم .  
 روشنش کردم و به طرف خونه‌ی نفس به راه افتادم ...



پشت سرهم بوق میزدم که نفس بدو بد در ماشین و باز کرد و خودش و رو صندلی پرت کرد .

\_چته دیوونه، چرا همچین میکنی؟

\_دوساعته منتظرم خوبه گفته بودم آماده باش .. ساعتش و که نگفتی .

چپ نگاهش کردم که گفت:

\_حالا با اون چشم های گاویست اونطوری نگاه نکن... راه بیوفت بریم . راستی نیکی هم خونه ی یاسمینه .  
\_اونجا چیکار میکنه هروز هروز؟  
\_خونوادش رفتن مسافرت این تنها مونده .  
\_اوکی...

توی پارکینگ شهربازی ماشین و پارک کردم و پیاده شدیم ...

تا وسایل بازی و دیدم ناخودگاه نیشم شل شد و چشم هام برق زد .  
\_بچه ها بریم که دارم جون میدم و اسه سوار شدنشون .

\_نیلا دیوونه بازی درنیاری سوار اون خطرناکا بشی !

نگاهم و به یاسمن دوختم و یه چشمک خوشگل زدم و گفتم:  
\_اتفاقا میخوام سوارت کنم .

## #پارت 23

\_غلط کردی من سوار نمیشم .

\_حالا راه بیوفتین، اونجا تصمیم میگیریم ...

بعد از کلی جیغ و داد و بحث، سوار ترن هوایی شدیم ...  
دستگاه هر موقع که بالا و پایین میرفت یاسمین کلی فوش نثار من و جد و آبادم میکرد ...

بعد از چند دقیقه تلو تلو خوران پیاده شدیم .

از دور دکه ی بستنی فروشی و دیدم و به طرفش رفتم .

چهارتا بستنی قیفی دستم گرفتم و به سمت دختر رفتم، هر کدوم از بستنی و به  
دختر و دادم و به سمت دیگه ای راه افتادیم ...  
داشتم با خنده ادا در میار دیم که از پشت به جلو تکون خوردم و خنکی تو بدنم حس  
کردم .

با تعجب به عقب چرخیدم و پشت سرم و نگاه کردم ...  
با دیدن آرشا و بقیه دوستاش که بستنی به دست مات ایستاده بودند تعجب کردم .  
اخم کردم و گفتم:

— میشه بگین اینجا چخبره؟

— چرا از پشت هلم میدین؟

آرشا خواست حرفی بزن که نیکی نج نج کنان گفت:

— نیلا پشت مانتوت افتضاحه، کلا بستنی شده ...

بیشتر اخم کردم و منتظر توضیح شدم .

— میشنوم جناب .

— داشتم با تلفن حرف میزدم که حواسم پرت شد، خوردم به شما ...  
یه تای ابروم و انداختم بالا و به بستنی توی دستم نگاه کردم.

## #پارت 24

تو یه حرکت تمام بستنی و به تی شرت آرشا مالیدم و کثیفش کردم ...  
حیرت زده به اتفاقی که افتاده بود نگاه میکرد .

لبخند خبیثی زدم و گفتم:

— وا ببخشید حواسم نبود ...

حالا حساب بی حساب شدیم ...

بقیه بچه ها خندشون گرفته بود ...

به سمت سرویس بهداشتی حرکت کردم .

آرشا هم دنبالم راه افتاد .

با هم قدم بر میداشتم و نزدیک هم بودیم ...



و همین باعث میشد تا دخترابه من و پسرابه به آرشا چپ نگاه کنند ...  
 تو دلم پوزخندی بهشون زدم ...  
 اینا چقدر خوش خیال بودند؛ فکر میکردند یا باهم دوستیم، یا ازدواج کردیم .  
 رسیدیم کنار سرویس و هر کدوممون راهمون و جدا کردیم .  
 مانتوم رو درآوردم و شیر آب و باز کردم .  
 با دستم آبی بهش زدم تا کثیفی بستنی از روش بره .  
 کلافه شده بودم ...  
 کامل تمیز نمیشد و هنوز ردی ازش باقی میموند.

## #پارت 25

دیگه بیخیالش شدم و همینطوری پوشیدم و کلی تو دلم به آرشا فحش دادم .  
 پسره‌ی الدنگ فقط بلده قیافه بگیره یه راه درست و بلد نیست بره ...  
 از سرویس او مدم بیرون و دیگه منتظر آرشا نشدم .  
 راهم و پیش گرفتم و از دور بچه هارو دیدم که نشستند رو چمن و تخمه میشکونند...  
 نیشم و براشون باز کردم و خواستم تند قدم بردارم که یه وو یه پسری جلوه ظاهر  
 شد ...

جیغ خفه‌ای کشیدم و یک قدم عقب تر رفتم که لبخندی چندش وار زد ...  
 عزیزم نترس، ببخشید که اینطوری جلوه ظاهر شدم ...  
 از وقتی اینجا قدم گذاشتی زیر نظر گرفتم، میدونم که اون پسره نامزدت نیست  
 چون با خشم نگاش میکردي !  
 میخوابی من و تو باهم دوست باشیم؟

ـ خفه شو پسره‌ی خوک، اه اه چه چندش هستی، اول برو اون دندونای سیاهت و  
 آب بکش که بوى توالت همه جارو برداشته بعد بیا از عشق و عاشقی ناله کن ...  
 ـ جووون، عاشق این بلبل زبونیاتم ...  
 خودم زبونتو کوتاش میکنم ...  
 بعد زدن این حرف خواست یه قدم برداره که از پشت سرم صدای محکمی شنیدم.



## #پارت 26

— چطوری میخوایی کوتاهش کنی؟

به منم یاد بده تا مال تورو ببرم ...

چرخیدم؛ آرشارو پشت سرم دیدم که نفس نفس میزد و دستاش و مشت کرده بود ...

صورتش به کبودی میزد، یه لحظه ترسیدم سکته ای چیزی بکنه ...

فقط برای چند ثانیه نگران حالت شدم ...

پسره پوز خندی زد و گفت:

— فکر نمیکنم بحث من و عشقم به شما ربطی داشته باشه ...

با بیرون او مدن این حرف از دهن پسره، آرشا آتیشی تر شد و بهش حمله کرد ...

مشت های پی در پی روی گونه هاش میکاشت و موهاش و چنگ میزد ...

نفس و نیکی جیغی کشیدند و همسون به طرف ما او مدنند.

بنیامین و مهران و متین او مدنند و آرشا رو از اون پسره جدا کردند.

پسره نای بلند شدن نداشت و از دهن و دماغش خون میومد ...

لباسش هم پاره و کثیف شده بود.

## #پارت 27

تعجب زده به اتفاقی که افتاده بود نگاه کردم.

بچه ها مردمی و که دورمون جمع شده بودند و پراکنده کردند. نفس گفت:

— نیلا بیا برم ولش کن این پسره رو... حقش بود نکیت ...

از کنارش که رد میشدم یه لگد محکم به پهلوش زدم که صدای "آخش" بلند

شد ...

نیکی نگام کرد و گفت:

— نیلا شما دو تا که لباساتون هنوزم کثیفه پس ...

چپ بهش نگاه کردم و گفتم:

— پس میخواستی با آب توالت برقم بزنه !



بیخیال لباس، بریم چیزی سوار شیم ...

با این حرف من نیکی دوباره رنگش مثل میت ها شد که متین پرسید:

— نیکی خانم، چرا رنگتون سفید شد مشکلی به وجود او مده؟

با ابروهای بالارفته بهشون نگاه کردم که نیکی لپ هاش گل انداخت و سرخ شد .

لبخند محوى بهشون زدم... رو به متین گفتم:

— نه آقاجون، فقط دوست ما از این دستگاهها میترسه ...

با این حرفم نیکی چشم غره‌ی توپی برام رفت.

## #پارت 28

نفس خنده‌ای کرد و رو بهم گفت:

— خب، حالا کی میخواه بليط بگيره؟

— کدوم و سوار شیم؟

— به نظر من که تونل وحشت عالیه ...

نیکی با جیغ پرید بالا و گفت:

— من که نمیام، خودتون برين، خوش بگذره ...

لبخند خبیثی زدم و يه تای ابروم و دادم بالا و گفتم:

— کجا عزیزم؟

هنوز کار داریم باهات !

بنيامین رفت و به تعداد برامون بليط گرفت ...

چه خوب بود آدم با پسر بیاد بیرون و دستش و تو جیبش نکنه .

يه ربع بعد همگی به طرف تونل رفتیم ...

روی صندلی های قطار به ترتیب نشستیم .

ما سه تا دخترا کنار هم نشستیم ..

سه تا پسراهمن باهم نشستند ...

متین و نیکی هم کنار هم بودند ...

بعد از اینکه قطار پر شد، شروع به رفتن کرد...



## #پارت 29

نیکی همون اول راه شروع کرد به جیغ و داد کشیدن ...  
 خندم گرفته بود... بیچاره متین کلی باید جیغ بشنوه ...  
 خواستم شالم و درست کنم که یهود یه اسکلت جلوی چشم هام ظاهر شد .  
 جیغ خفه ای کشیدم و تکیه ام رو به صندلی دادم .  
 دختر اهم مثل من شروع کردن به فحش دادن ...  
 سه، چهار دقیقه همینطوری رفتیم و هرجور اسکلت و روح و اجنه دیدیم ...  
 پسرا هی سربه سرمون میزاشتن و مسخر مون میکردند ...  
 از تونل او مدیم بیرون، رفتیم چهار تا آبمیوه گرفتیم، خیلی بد فشار مون اومده بود  
 پایین ...

مهران خواست سربه سرمون بزاره گفت:

\_ خب خانومای شجاع، دیگه چی سوار میشین؟

یاسمین چپ چپ نگاهش کرد و گفت:

\_ هیچی، من که میخوام برم خونه ...

مهران به شوخی گفت:

\_ او خی دلت برای مامانت تنگ شده؟ !

یاسمین هم چشم غره ای برash رفت که مهران دیگه چیزی نگفت.

## #پارت 30

نفس گفت:

\_ میگما، شام نخوردیم بهتر نیست بریم رستوران بعدش خونه؟

متفسک نگاهش کردم ...

\_ آره فکر خوبیه ...

بنیامین بشکنی تو هوا زد و گفت:

\_ بریم رستوران آرشا، غذاهاش فوق العادس .

با تعجب به آرشا نگاه کردم که با اخم زل زده بود به بنیامین ...



فکر کنم دوست نداشت ما بفهمیم که رستوران داریم ...  
 سوار ماشین هامون شدیم و راه افتادیم .  
 من پشت سر آرشا حرکت میکردم ...  
 یه ربع بعد جلوی یه رستوران شیک ایستادیم .  
 پیاده شدیم و کنار هم راه افتادیم .

همه ی گارسون هایی که مارو میدیدن به آرشا تا زانوهاشون تعظیم میکردند.

### #پارت 31

دنج ترین صندلی رو انتخاب کردیم و روش نشستیم ...  
 منتظر گارسون بودم تا چیزی که تو ذهنم بود رو سفارش بدم که چهارتا گارسون رو  
 به رومون ایستاد و از هر نوع غذایی روی میز چید ...  
 یاسمين با دهن باز نگاه میکرد که سقلمه ای به پهلوش زدم که دهنش یهو بسته  
 شد ...

داشتم غذا میخوردیم که چشمم به پسر روبه رویی افتاد ...  
 زوم من شده بود و چشم برنمیداشت... توجهی بهش نکردم، بزار اونقد نگاه کنه تو  
 جونش درآد ...

بعد از چند لحظه بی اختیار دوباره نگاهم افتاد بهش که یه چشمک زد ...  
 یه تای ابروم و دادم بالا و با تعجب خیره شدم بهش .

### #پارت 32

لبخند کج و کوله ای بهش زدم .  
 که یهو از جاش بلند شد و به طرفمون اوmd ...  
 با حیرت داشتم به قدم هایی که میزاشت نگاه میکردم ...  
 سلام ...

با صداش همه ی سر ها به طرفش چرخید ...  
 نگاهش رو به من دوخت و گفت:  
 افتخار آشنایی میدین؟



کپ کرده بودم ...

این چهار تا پسر و اینجا نمیدید که بهم میگفت افتخار آشنايی بدم بهش ؟؟؟  
ابروبي انداختم بالا و گفت:

— خير، افتخار آشنايی با من نصيف هر کسی نميشه ...  
نگاهم به آرشا افتاد که سرش پايین بود و اخم داشت، ولی برای لحظه اي حس کردم  
که لبخند محوي زد ...

پسره ضايع شده بود ولی خودش و نباخت و گفت:  
— چطور باید اين نصيف و مال خودم کنم؟  
پوزخندی زدم و جواب دادم:

— خودم تصميم ميگيرم، اگه قرار بود نصيبت بشه تا الان شده بود ...  
حالاهم برو، مثل مگس مزاحمون نشو ...  
لبخند کجي زدم و اشاره کردم که بره ...  
بعد از رفتنش دخترا پقى زدن زير خنده .

— حناق، به چي ميخندين؟  
ناز نفست نيلا، خوب قهوه ايش کردي.

### #پارت 33

با چشم و ابرو بهشون فهموندم که کنار پسرا اين طرز حرف زدن مناسب نيست ...  
سه تاشونم دهنشون و بستن و دیگه حرفی نزدند ...  
بعد از خوردن شام، خواستيم حساب کنيم که آرشا با گفتن "نيازی نیست" نذاشت و  
از کارمون منصرفمون کرد ...  
سوار ماشين شدیم، نفس و خونه‌ی خودش پياده کردم ...  
نيکي و ياسمين هم يجا پيادشون کردم و به طرف خونه رفتم ...  
برقا همه خاموش بود، فقط نور آباظوري که توی سالن قرار داشت بخشی از خونه رو  
روشن کرده بود ...  
آهسته قدم برミداشتیم که صدایی میخکوبم کرد ...



کجا بودی تا حال؟

مثل سکته ای ها به پشت سرم نگاه کردم که مامان و دیدم روی کاناپه نشسته ...

وای مامان جان سکته کردم... این چه طرز حرف زدنه؟

گفتم کجا بودی؟ سوال من جواب نداشت!

گفتم که بهتون قبل، با دوستانم قرار داشتم ...

و منم بہت گفتم امشب مهمون داریم... از کی خودسر شدی نیلا؟

حالا دیگه بدون اجازه میری و میایی؟

از پنجره فرار میکنی؟

آبروم و جلوی مهمونا بردی ...

سرم و پایین انداخته بودم. با صدای ضعیفی گفتم:

ببخشید مامان.

## #پارت 34

ببخشید؟ همین؟

فکر میکنی ببخشید تو کاری برام میکنه؟

چشم هام و گرد کرده و گفتم:

وا مامان جان!

چیشده حالا... چرا شلوغش میکنی؟

من که دیگه معذرت خواهی کردم ...

حالا فردا حرف میزنیم، شب خوش ..

داخل اتاقم شدم و در و پشت سرم بستم .

پوف بلندی کشیدم و بعد از تعویض لباس هام به تخت خوابیم پناه بردم.

چشم هام گرم شد و به خواب عمیقی فرو رفتم ...

درحالی که زیر دست آرایشگر غر غر میکردم گوشی و جواب دادم:

بله نفس؟ کجایی تو؟

سلام نیلا، من تو خونه شمام... کی میایی پس؟



همه سراغ تورو ازم میگیرن .

یه ربع دیگه اونجام .

خیله خب، فعلا .

گوشی و قطع کردم و نگاهی به خودم تو آینه انداختم.

### #پارت 35

دو هفته گذشته بود ...

از اون روزها ...

از روز آزمون بورسیه ام ...

دیروز جوابش اومد ...

قبول شده بودم و فردا شب ساعت هفت پرواز داشتم... امشبم به مناسبت قبولی و  
دیدار آخرم مامان جشن گرفته ...

از یه طرف خوشحال بودم و از یه طرف ناراحت ...

خوشحالیم برای قبولی خودم و رد شدن آرشا بود و اینکه میتونستم تو بهترین  
دانشگاه درس بخونم ...

ناراحتیم هم بخاطر جدایی از دوستام و خونواده ام بود ...

با صدای آرایشگر به خودم او مدم .

تموم شد، میتوانی بلندشی ...

از جام بلند شدم و به طرف لباسم رفتم ...

لباس بلند ساده ای که به رنگ طلایی بود ...

بعد از حساب کردن پول آرایشگر از اونجا بیرون او مدم وسوار ماشین شدم ...

یه راست به طرف خونه حرکت کردم ...

جلوی خونه پر بود از انواع ماشین های گرون قیمت... دوستان و همکارای با بهم  
دعوت شده بودند .

قبل از اینکه داخل خونه بشم، شالم و درآوردم و دادم به خدمتکار زنی که جلوی در  
ایستاده بود ...



با ورود من سر بعضی از مهمونا به طرفم چرخید.

### #پارت 36

به طرف مامان رفتم .

\_سلام مامان جان! چخبر؟

همه چی رو به راهه؟

\_اره عزیزم، نگران نباش... ماشالله دوستات نمیزارن چیزی کم و کسری باشه .

به دخترا نگاهی انداختم که وسط درحال رقص بودند... لبخندی بهشون زدم .

دوباره روکردم به طرف مامان و پرسیدم:

\_محیا و ماهان کجان؟

\_محیا که تو آشپزخونست...ماهان هم همین جا بود تازه رفت ...

اوکی .

به طرف جمع جوونایی که داشتند میرقصیدند رفتم .

با ورود من همشون وسط و خالی کردند و جیغی کشیدند ...

به درخواست نیکی متین و بنیامین و مهران و آرشا هم دعوت شده بودند ...

ولی آرشا رو بین جمعشون نمیدیدم ...

نمیدونم چرا این موضوع برام مهم شده بود ...

اینکه میخواستم امشب آرشا رو برای آخرین بار ببینم...  
#پارت 37

شونه ای بالا انداختم و تصمیم گرفتم دیگه به این موضوع فکر نکنم ...

لبخندی به جمع زدم و سعی کردم از آخرین لحظات بودن با دوستم شاد باشم .

یه ساعت بعد موقع شام شد و هر کسی واسه خودش گوشه ای نشست و مشغول

شد ...

من زیاد میلی نداشتم، فقط یکم سالاد ریختم که معدم خالی نمونه ...

نیکی و یاسمین که دیگه غوغای کرده بودند از هر نوع غذایی که روی میز بود کشیده

بودند و سر یه ژله قرمز داشتند باهم بحث میکردند ...



یکی دیگه از اون ژله ها پیدا کرده و به طرفشون رفتم... با خنده رو به نیکی گفتم:  
 \_عزیزای من، دعوا نکنید... بیا نیکی اینم عین همون ژله اس ...  
 چشم های نیکی در آنیه برق زد و ژله رو ازم گرفت ...  
 ساعت یازده شب بود و مهمونا رفته بودند ...  
 خمیازه ای کشیدم و خواستم برم تو اتفاقم که بابا صدام زد...  
**#پارت 38**

به پشت چرخیدم و با چشم هایی خمار گفتم:  
 !بله بابا جان؟!  
 \_بیا بشین بابا، باهات حرف دارم ...  
 روبه روش نشستم، مامان هم مبل کناریم نشست، نگاه منتظرم و بهش دوختم که  
 گفت:

\_یادته قبله گفتم که نمیتونم تنها یی بفرستم فرانسه؟  
 \_بله یادمه... شما گفتین که فکری دارین که بعدا میگین ولی هنوز نگفتهين ...  
 \_درسته، الان میخوام بہت اون موضوع رو بگم ...  
 کنجکاو نگاهش کردم .  
 \_من یه دوستی دارم، چند هفته پیش ازش شنیدم که پرسش برای ادامه ی تحصیل  
 میخواد بره فرانسه... وقتی موضوع تورو فهمید پیشنهادی بهم داد ...  
 اونجا توی آپارتمانی دو واحد خونه خریده و بدون استفاده اس ...  
 بهم گفت اگه موافق باشم تو یه واحدش تو بمونی و یه واحد دیگه پرسش ...  
 با شنیدن این حرف به فکر فرو رفتم .  
 \_ولی باباجون! من که اون پسر و نمیشناسم، چطوری میشه بهش اعتماد کرد؟

**#پارت 39**  
 \_من یه چند بار که او مده بیمارستان دیدمش... پسر خیلی خوب و عاقلی هستش...  
 فکر نکنم تهدیدی باشه برات ...



باز تصمیم و به عهده خودت میزارم، چنانچه حس کردی میتوانی بهش اعتماد کنی  
بهم خبر بده ...

سری تکون دادم و به فکر فرو رفتم .  
قطعاً باید میرفتم، نیازی به فکر کردن بیشتری نبود .  
آینده و سرنوشت من به این تصمیمم گره خورده بود .  
بدون ترس از آینده یا اتفاقایی که پیش روم بود موافقتم و به بابا اعلام کردم .  
از جام بلند شده و به اتفاقم رفتم .

لباس شبیم و درآوردم و با لباس خواب تعویضش کردم ...  
روی تخت دراز کشیدم و بعد از چند لحظه چشم هام گرم شد و پلک هام روی هم  
افتاد ...

جیغی کشیدم و از تخت پرت شدم پایین .  
خودم و به در و دیوار میکوبیدم و همچنان داد میزدم:  
\_زلزله‌هه، فرار کنید، زلزله ...

خواستم با همون لباس گشاد و گل من گلیم از اتفاق برم بیرون که صدای قهقهه کل  
اتفاق و پر کرد ...

چرخیدم و با غیض به سه تا میمون روبه روم خیره شدم، که نفس گفت:  
\_اووه، اون چشمای گاومیشیت و اونطوری نکن، بزار واسه دوست پسرت توی  
فرانسه ...

عروسوکی که روی میز بود و برداشتیم و به طرفش پرت کردم.

#### #پارت 40

که تو هوا گرفت .

\_اینجا چیکار میکنین کله سحر؟

\_برا تو کله سحره برا ما کله یاسمینه... دیدیم عین خرس خوابی گفتیم یکم رو  
تخت بپر بپر کنیم ...  
چپ نگاهش کردم و نگاهی به ساعت انداختم .



دوازده ظهر رو نشون میداد .

نیکی نگاهی از سرتاپام انداخت و گفت:

— این چه لباسیه پوشیدی؟ خر نشی بری اونجاهم ازینا بپوشی... حاضر شو برم از  
اون لباسای ناناز بخریم تا پسرای بور فرانسه یکم شاد شن از دیدنت ...

— چشه لباسم! خیلیم نانازه ...

یاسمين دماغش و گرفت و گفت:

— پیف، حتما دیشب حمومم نرفتی که بو گندت همه جارو برداشته ...  
در حالی که پسش میزدم تا تختم و مرتب کنم گفتیم:

— گند خودتی، نخیر دیشب دیگه بیهوش شدم نتونستم برم حموم... شما بردید سالن  
من به دوش بگیرم آماده بشم میام .

سری تکون دادن و از اتاق رفتن بیرون .

لباس هام و درآوردم و خودم و انداختم توی حموم ...

بعد از اینکه خوب سر و صورت و تنم و شستم او مدم بیرون ...

یه تاپ و شلوار جین مشکی پوشیدم .

مانتو جلو باز سفیدمم از روش به تنم کشیدم، حوصله‌ی سشوار نداشتیم موهام و  
خیس بعد از شونه کردن دورم ریختم و شال سفیدمم سرم انداختم .

بعد از اینکه یکم آرایش زدم، کارت بانکی و سویچ ماشین و برداشتیم و از اتاق رفتم  
بیرون ...

بچه‌ها رو کاناپه نشسته بودند و فیلم تماشا میکردند .

به طرف آشپزخونه رفتم، یه لقمه با مربا برداشتیم و از آشپزخونه خارج شدم .

رو کردم طرف دختر و گفتیم:

— برم؟

از جاشون بلند شدند .

— آره کارت و برداشتی؟

— اوهوه..



## #پارت 41

جلوی پاساژ پارک کردم و پیاده شدیم .

عینکی که زده بودم و روی موهام گذاشتم و داخل پاساژ شدم ...  
چند تا مغازه رو نگاه کردم ولی چیزی که توجهم بهش جلب بشه نبود ...  
بعد از دو ساعت گشتن بالاخره تونستم سه دست لباس که تیشرت و شلوار است  
بودند پیدا کنم .

دخترها هم واسه خودشون مانتو و کفش خریدند ...

به سمت رستورانی که رو به روی پاساژ وجود داشت رفتیم .  
هر کدو ممون جو جه سفارش دادیم. که نفس گفت:

میگم نیلا؟

هوم !

این روز آخریه که دور همیم نه؟

نه کی گفته؟ نمیرم که بمیرم... زود به زود سر میزنم بهتون ...  
پوزخندی زد و گفت:

مگه یکی دو ساعت راهه که سر بزنی !

در ضمن تو دیگه سرت به درس و دانشگاهت گرم میشه... شاید مثل این رمان ها زد  
و عاشق اون پسری که قراره همسایه ات بشه، شدی .  
حسابی خسته شده بودم و حس میکردم کف پاهم تاول زده.

## #پارت 42

واسه همین از درد پام حسابی کلافه شده بودم ...  
رو به نفس نالیدم:

الان وقت شر و ور گفتن نیست، منم آدمی نیستم که عاشق بشم... مگه کشکه!  
اصلا من و چه به عشق و عاشقی ...  
هه !

پوزخندی زدم و سرم و انداختم پایین ...



برای ثانیه ای چشم های سبزی جلوی چشم هام نقش بست و محو شد ...  
پوف بلندی کشیدم و سرم و تکون دادم ...

توى سكوت غذامون رو خورديم .  
ساعت پنج عصر بود .

با بعض داشتم لباس هام و مرتب توى چمدون ميچيدم .  
آخرین پيراهنم گذاشتم و زيب چمدون و بستم .  
از جام بلند شدم تا بقيه وسائلام و جمع کنم که مامان داخل اتاق شد.

### #پارت 43

— کاري داشتی مامان؟

نگاهش به چمدون بستم افتاد و چشم هاش پر از اشک شد ...  
جلوtier رفتم و به آغوشش گرفتم .  
به زور سعی کردم خودم و کنترل کنم تا گريه ام نگيره .

— گريه نکن مامانم، غصه ام ميگيره... بخدا اگه ادامه بدی قيد رفتن و ميزنم ميمونم  
ور دل خودت ...

از آغوشم بیرون اوهد، دستم و گرفت و در حالی که تو چشم هاش نگرانی موج میزد  
گفت:

— نيلا مواطن خودش باش خب؟

زياد دو رو بر پسرى نباش، بخصوص همسایه ات... جلوش دامن کوتاهاتو نپوش .  
خنده ای پر صدا کردم و با عشق زل زدم بهش .

— چشم مامان جون... نگران نباش، يه پا مرديم واسه خودم .  
اي والله وقتی اوهدم، ديگه رسما مهندس صدام ميزنيد .  
لبخندی زد و اشک هاش و پاک کرد .

— اي والله عزيزم، من بهت اعتماد دارم .  
دستش و بوسیدم و چرخیدم تا بقيه وسائلام هام و جمع کنم .



ساعت شش و نیم عصر بود، حاضر و آماده ایستاده بودم تو حیاط و منتظر بودم تا بابا چمدون هام و صندوق جا کنه .

دختراهم او مده بودند خونمون... با همشون خدا حافظی کردم و نداشتمن هیچکدو مشون تا فرودگاه بیان ...  
لحظه‌ی آخر بالاخره بغضم ترکید و گریه کردم ..  
سوار ماشین شدم و بوسی برashون فرستادم ...

یه ربع بعد رسیدیم فرودگاه، بابا آدرس خونه‌ای که قرار بود توش ساکن باشم و بهم داد.

#### #پارت 44

با گریه از آغوشش دراومدم و بعد از خدا حافظی راهی شدم...  
هندسفیری ام رو تو گوشام گذاشتمن و چشم هام و بستم .  
به اتفاق های گذشته فکر کردم .

سنگینی چیزی رو تو دلم حس میکردم .

انگار چیزی و توی ایران داشتم جا میداشتم و میرفتم .  
کلافه شده بودم، تا حالا چنین حسی نداشتمن .

بعد از چند ها ساعت بالاخره هواپیما تصمیم به فرود او مدن تو فرودگاه فرانسه گرفت ...

توی صف ایستاده بودم و منتظر بودم تا جمع روبه روم پیاده بشن ...  
سوار تاکسی شدم و به انگلیسی آدرسی که قرار بود توش، ساکن باشم رو بهش گفتم .

بعد از نیم ساعت جلوی یه آپارتمان چند، طبقه ایستادم ...  
سرم و بالا گرفتم و بهش نگاه انداختم .

دسته‌ی چمدون رو تو دستام فشردم و به طرف درب رفتم

#### #پارت 45

سوار آسانسور شدم، جلوی واحد ۱۸ ایستادم و به در چوبی رو به روم نگاه انداختم .



خواستم زنگ در رو بزنم که در واحد رو به رویم باز شد و یه دختر که تنش لباس  
خدمتکاری بود از تو خونه بیرون اوmd ...  
به انگلیسی سلامی داد که با لبخند جوابش و دادم؛ کلیدی به دستم داد و گفت که از  
طرف صاحب این خونه اس .  
گرفتم و تشکری ازش کردم .  
در و باز کردم و وارد خونه‌ی لوکس و شیکی شدم که خیلی به دلم نشسته بود .  
مبل‌های سبز زمردی، فرش زمردی و پرده‌ی سلطنتی ...  
کاغذ دیواری‌های نقش دار با تابلو‌های طبیعت ...  
به طرف اتاق رفتم... اینجا هم سرت سفید و مشکی داشت ...  
در کل همه چی عالی بود .  
چمدونم و گذاشتیم زمین و یکی یکی لباس هام و تو کمدی که اونجا بود چیدم.

## #پارت 46

خودمم مانتوم و با تاپ و شلوارکی عوض کردم و از اتاق اوmd بیرون .  
روی کاناپه نشستم و تی وی رو روشن کردم، تلفنی که کنارم بود و برداشتم و شماره  
ی مامان و گرفتم .  
با دومین بوق جواب داد:  
بله بفرمایید .  
سلام مامان، نیلام .  
سلام عزیزم، رسیدی؟  
اره مامان جان، راحت رسیدم همه چی رو به راهه .  
خداروشکر، خیلی دلتنگتیم نیلا... محیا که همش بی قراری میکنه .  
منم دلم براتون تنگ شده، سعی میکنم زود به زود بهتون سر بزنم .  
باشه عزیزم، کاری نداری؟  
نه فدات شم سلام برسون. خدا حافظ .  
بعد از قطع کردم گوشی همونجا دراز کشیدم و به خواب رفتم .



نمیدونم ساعت چند بود که با صدای زنگ در از خواب بیدار شدم.

## #پارت 47

در حالی که چشم هام و میمالیدم در و باز کردم، دختر خدمتکار این بار با لباس رسمی جلوم ایستاده بود .

منتظر نگاهش کردم که گفت:

\_خانم من چند روزی نیستم، میشه اگه زحمتی نیست غذا پختنی برای خودتون به آقای این خونه هم بدین؟ غذاهای اینجارو دوست نداره... البته خودم غذای دوروزش و پختم و فریز کردم .

یه تای ابروم و انداختم بالا و گفتم:

\_مشکلی نیست عزیزم، تا تو بیایی از غذای خودم میدم بهش .

\_خبری ممنونم .

سوار آسانسور شد و رفت .

به در واحد رو به رویی نگاه انداختم و پوف بلندی کشیدم .

روی کاناپه نشستم و نگاهی به ساعت انداختم. ده شب و نشون میداد و من هنوز چیزی نخورده بودم .

بلند شدم و به طرف آشپزخونه رفتم، در یخچال و باز کردم همه چی تو ش قرار داشت ...

خدا پدر این همکار بابام و بیامرزه که فکر همه چی بوده ...  
دوتا تخم مرغ برداشتمن و سرخ کردم .

یه ربع بعد شروع کردم به خوردن، همچین با ولع میخوردم که اگه یکی از دور میدید فکر میکرد دارم چلومرغ میخورم .

ظرف و گذاشتمن تو سینک و برگشتمن تو پذیرایی ...

لبتاپ و از رو میز برداشتمن و روشنش کردم، آدرس دانشگاه و یبار دیگه مرور کردم ...

یه فکری تو ذهنم جرقه زده بود .



من برای موندن اینجا باید کلی خرج میکردم و نمیتونستم هی به بابا زنگ بزنم و ازش  
درخواست پول کنم ...

باید از فردا به فکر کار میبودم

## #پارت 48

سه روز گذشته بود ...

کلاس های دانشگاه شروع شده بود ...

درس خوندن تو اون دانشگاه خیلی خوب بود ...

استادا خیلی سخت گیر بودن و دانشجو ها به شدت با هم رقابت میکردند ...

تو این سه روز با سلنا آشنا شدم که دو رگه بود یه رگه انگلیسی و یه رگه ی  
فرانسوی ...

خیلی دختر باحالی بود، هربار که باهاش حرف میزدم یاد نیکی و نفس و یاسمین  
میوفتادم .

امروز به طور اتفاقی سلنا بهم پیشنهاد کار تو شرکتشون رو بهم داد .  
موقعیت خیلی عالی بود ...

دستام و تو دست های سلنا گذاشتم و گفتم:

\_ممnon عزیزم، فردا ساعت 7 صبح اونجام... فقط آدرس شرکت رو برام اس کن .

بعد از خداحافظی سوار تاکسی شدم و به طرف خونه رفتم .  
مقنعم و درآوردم و در حالی که از گرما خودم و باد میزدم پارچ آب و از یخچال  
برداشتیم و یه نفس سر کشیدم .

جای مامان خالی، اگه میدید حتما با ملاقه میزد تو سرم .  
شکمم به قارو قور افتاده بود .

به ساعت نگاه کردم که 12 ظهر رو نشون میداد ...  
خب خیلیم بی موقع نبود ...

لباسم و عوض کردم و تصمیم گرفتم که ماکارونی بیزم ...  
با دستمال عرقم و پاک کردم و یه تکونی به کمرم دادم ...



بالاخره بعد از نیم ساعت گذاشتم تا دم بکشه ...  
به طرف حموم رفتم و شیر آب و باز کردم، نیم ساعت حسابی خودم و شستم و بیرون  
اودم ...

یه نیم تنه مشکی با شلوار ستش پوشیدم، موهم و سشور کشیدم و بالاسرم جمععش  
کردم .

به طرف آشپزخونه رفتم تا به غذا نگاهی بندازم ...  
خواستم رو دیس بکشم که یاد حرف خدمتکاره افتادم ...  
هووف از امروز باید به آقای خونشون هم غذا میدادم .

یه بشقاب ماکارونی و کنارش خیارشور و سس و نمک و قاشق و چنگال، گذاشتم تو  
سینی و در خونه رو باز کردم ...

زنگ واحد همسایه رو زدم که بعد سه چهار دقیقه باز شد ...  
از فردی که رو به روم میدیدم چشم هام گرد شد و دست هام لرزید.

## #پارت 49

اون داشت با خونسردیه تمام نگاهم میکرد .  
بدون هیچ واکنشی ...

بدون هیچ حسی ...  
انگار که میدونست ...

میدونست من چند روزه اینجا همسایه اشم ...  
واقعا اینجا چیکار میکرد؟!

مگه نباید الان توی ایران میبود؟  
به سختی لب باز کرده و با تنه پته گفت:  
\_آر... آرشا...

آرشا رادمهر؟ توی فرانسه و همسایه من؟  
یه تای ابروش و انداخت بالا و دستاش و بغل کرد و گفت:  
\_چیز عجیبی میبینید خانم؟



تو اینجا چیکار میکنی؟

برای تحصیل او مدم... در ضمن اینجا خونه‌ی منه، فکر نکنم نیازی به توضیح بیشتر باشه.

اخم هام و تو هم کردم که گفت:

حالا نمیخواهد اخم کنید.

جلوتر او مدم و در حالی که سینی و ازم میگرفت گفت:

#پارت 50

مگه این غذارو برای من نیاوردنی؟ بده بخورم که سرد میشه حالا...

با تعجب به این همه پروییش نگاه انداختم و خواستم رو برگردونم و برم که گفت:  
کجا؟

میرم خونه....

بیا تو، من غذام و بخورم ظرفاتو ببر...

خیلی کار سختیه ظرف آوردن؟

نیشندی زد و رو برگردوند...

وقتی میگم بیا تو، یعنی باید بیایی.

اخمی کردم و وارد خونه شدم.

دکورش عین واحدی که من تو ش بودم چیده شده بود و از همون وسایل بود.

بیخیال فضولی شدم و خواستم روی کانابه بشینم که آرشا گفت:

اونجا نشین بیا تو آشپزخونه.

پوفی کشیدم و همراهش به آشپزخونه قدم گذاشتم.

#پارت 51

چشم هام از تعجب گرد شد...

چقدر این بشر تنبل و بی نظم بود.

کلی ظرف و لیوان توی سینک و روی کابینت پر شده بود.

روی میز کلا آشغال بود و لکه برداشته شده بود..



در سطل زباله هم باز بود و بوی گند ازش میومد .

دماغم و گرفتم و با چندش گفتم:

— اینجا آشپزخونه س یا آشغالدونی؟

این چه وضعیه آخه !

دروز خدمتکار نداشتی، چه بلایی سر خونه آوردي ...

با مظلومیت نگاهم کرد و چیزی نگفت .

سری از روی تاسف تكون دادم .

دستکشی که اونجا بود و پوشیدم و شروع کردم به تمیز کردن ...

واقعاً نمیتونستم این وضع و تحمل کنم .

آرشا هم قید خوردن ماکارونی و زد و اوهد تا بهم کمک کنه.

## #پارت 52

شروع کردم اول همه‌ی آشغال هارو جمع کردم و گذاشتم گوشه‌ای از آشپزخونه ...

روی میز و خالی کردم و با دستمال تمیزش کردم ...

ظرف هارو شستم سینک ظرفشویی روهم برق انداختم ...

بعد از اونم روی کابینت هارو دستمال کشیدم .

آرشا هم این مدت داشت جاروبرقی میکشید .

با خستگی دستمال و گذاشتم روی میز و چرخیدم به آرشا نگاه کنم، که با دیدنش

توی اون حالت از خنده ترکیدم.

مرد به اون گندگی و مغروری خم شده بود و مثل زن‌ها داشت جاروبرقی میکشید .

واقعاً صحنه‌ی خنده داری بود .

فکر نمیکردم یه روز آرشایی رو که تو ذهنم ازش یه پسر مغرور و خودخواه و اخمو

ساخته بودم جلوی چشم هام کار خونه انجام بده ...

همینطور قهقهه میزدم که ایستاد و به طرز خیلی عجیبی خیره نگاهم کردم .

حس کردم لبخند نامحسوسی زد .

سریع خنده ام و جمع کردم و با لحن همیشگی ام گفتم:



## #پارت 53

— خب دیگه دستم درد نکنه، غذاتو بریز ظرفی میخوام برم کلی کار ریخته سرم ...  
 آرشا با شیطنت گفت:  
 — کجا؟ بودی حالا !

چشم غره ای برash رفتم، بیخیال ظرفم شدم و راهم و گرفتم و از آشپزخونه رفتم  
 بیرون... که صداش دوباره بلند شد:  
 — وايسا ...

چرخیدم که با جدیت جلوتر اوهد:  
 — فردا کلاس داری؟  
 — آره  
 — باهم میریم پس .

یه تای ابروم و انداختم بالا و گفتم:  
 — شما کجا؟  
 — منم کلاس دارم.  
 با تعجب نگاهش کردم که گفت:  
 — از این به بعد همکلاسیم باهم ...  
 — چطور راهت دادن اون دانشگاه؟  
 روی پیشونیم زد و جواب داد:  
 — یادت که نرفته؟ من فقط یه نمره تو آزمون ازت عقب بودم .  
 لبخند کج و کوله ای بهش زدم و گفتم:  
 — نمیتونم باهات بیام تو برو، من فردا کلاس نمیرم ...  
 — چرا؟

قراره توی شرکتی استخدام بشم و شروع به کار کنم، فردا میرم تا شرایطش و  
 ببینم ...  
 اخمی کرد و با کلافگی دستی توی موهای لخت خرمایيش کشید ...



حالا واقعا لازمه که کار کنی؟

جای مطمئنیه؟

باید خرج خودم و درآرم، نمیشه که محتاج خونوادم باشم... در ضمن رییس شرکت

پدر دوستمه، جای مطمئنیه ...

سری تکون داد و گفت:

خیله خب، ساعت هفت آماده باش میرسونمت ...

سرم و تکون دادم و از خونه خارج شدم .

"آرشا"

## #پارت 54

بعد از بدرقه کردن نیلا، شروع کردم به خوردن غذایی که آورده بود .

واقعا دستیپختش عالی بود و نمیشد انکارش کرد .

یاد چند لحظه پیش افتادم، نگاهاش، خنده هاش، حرف زدن هاش ...

و منی که نمیتونستم نگاه های گاه و بی گاه خودم و کنترل کنم...

"نیلا"

با خستگی تمام ناهارم و که بیشتر عصرونه حساب میشد و خوردم و روی کانایه دراز

کشیدم، کتابم و برداشتمن و شروع کردم به خوندنش....

همینجوری داشتم میخوندم که خوابم برد...

با صدای تقه ای که به در میخورد از خواب پریدم...

از جام بیدار شده و به طرفش رفتمن .

از توی چشمی نگاهی کردم که قیافه‌ی آرشا رو دیدم....

با طمأنینه در و باز کردم، توی چشم های سبزش زل زده و گفتمن:

کاری داشتی؟

## #پارت 55

آرشا دو دل در حالی که دستش و توی جیب شلوارش میداشت گفت:

خواستم برم پاساژ، گفتم بہت بگم شاید توهم خواستی بیایی .



توى فكر فرورفت، اتفاقا ميخواستم برم. خريد، ولی چون جايی و نميشناختم مونده بودم .

ولى از طرفی هم اگه با آرشا ميرفتم حتما پيش خودش فكر ميکرد که از خدام بوده باهاش برم ...

ولی چه کنم، گور باباش، يبار ميرم ياد ميگيرم از دفعه بعد خودم ميرم ...

رو كردم بهش و گفتم:  
\_صبر آماده بشم ميام.

\_پايين تو ماشين منتظر تم  
\_حله

در و بستم و به سمت اتاق رفتم.

يه شلوار سفيد، با بليزى که تک آستينه بود و گلبهي رنگ بود پوشيدم .  
موهام و دم اسبی بالاي سرم بستم و كيفم و برداشتمن .  
كفش اسپرت سفيدمم پوشيدم و از خونه خارج شدم.

## #پارت 56

نژديك ماشين شدم .

آرشا عينک آفتابی اش و زده بود و دستاش و گذاشته بود تو جيبيش ...  
تيشرت جذب مشكى که پوشيده بود بازوهای باشگاهی اش رو به خوبی به نمايش ميذاشت ...

كيفم و محكم تو دستم فشردم و سوار ماشين شدم .  
توى راه، آرشا يه آهنگ ملايم که فرانسوی ميخوند گذاشته بود .  
من که سر در نمياوردم چي ميگه، ولی ريتمش آرامش بخش بود .  
بعد از چند تا خيابون و دور زدن، بالاخره جلوی يه پاساز بزرگ ايستادييم .  
بعد از پارک کردن ماشين پياده شديم و کنار هم قدم برداشتيم  
البته من يكم دورتر ازش ميرفتم که فكر کنم آرشا ناراحت شد و گفت:  
\_يه جوري ازم فاصله ميگيري انگار به سرو تنم لجنی چيزی چسبide ...



فکر نکنم بخاطر محدودیت هات باشه، چون نه اینجا ایرانه، و نه تو دختری که به این  
چیزا اعتقاد داشته باشی ...

پس حتما از راه رفتن کنار من خجالت میکشی ...  
شرمزده سرم و انداختم پایین و چیزی نگفتم .

حق داشت، چه معنی داشت که قبول کنم باهاش بیام خرید، ولی دومنتر با فاصله ازش  
راه برم!

## #پارت 57

آروم کنارش رفتم و باهم قدم گذاشتیم .  
ولی آرشا همچنان اخم داشت .  
دیگه چیزی نگفتم و داخل شدیم .

بعد از چند لحظه آرشا با صدای جدی ولی آرومی گفت:

من چند تا خرید دارم، میرم که انجامشون بدم... توهمن هر چی لازمه بخر، تموم  
کردی زنگ بزن بهم... شماره مو سیو کن ..

گوشیم و درآوردم و بعد از سیو کردن شماره اش، از هم جدا شدیم ...  
به طرف مغازه ها رفتم ...

هر چی و هر لباسی که میدیدم و خوشم میومد و خریدم ...  
چند دست لباس زیر هم برداشتیم و بعد از حساب کردن پولش از مغازه لباس فروشی  
بیرون اومدم ...

دور تا دور پاساژ و نگاه کردم ولی ردی از آرشا پیدا نکردم .  
گوشیم و برداشتیم و بهش زنگ زدم، که بوق آخر جواب داد ...  
صداش به زور شنیده میشد و اطرافش انگار دعوایی چیزی بود ...  
بله نیلا .

کجایی؟ خریدم تموم شد .  
بیا طبقه سوم .  
دیگه نداشت حرف بزنم و قطع کرد .



با صدای بوق ممتد، به خودم اومدم و از پله برقی به طبقه سوم رفتم ...  
با دیدن صحنه‌ی رو به روم چشم هام گرد شد ...

## #پارت 58

جمعیت دور آرشا جمع شده بودند .

جلوتر رفتم و پسشون زدم که نگاه خیره اش به من افتاد .  
گیج و گنگ به اتفاق‌های اطرافم نگاه کرده و سعی میکردم تجزیه و تحلیلشون  
کنم .  
واقعاً آرشا کی بود !

کی بود که مردم اینطور هوادارش بودند و ازش امضا میگرفتند و باهاش عکس  
مینداختند ...

تقریباً بیست دقیقه گذشته بود و جمعیت پراکنده شده بودند .  
ولی من هنوز خیره و مات به آرشا نگاه میکردم که یه لبخند جذاب و نایاب زد که  
دوتا چال افتاد رو لپ هاش ...

جلوتر اومد و گفت:

— به چی خیره شدین خانم؟  
شما عکس و امضا نمیخواین؟  
بالاخره دهن باز کرده و گفتم:  
— تو کی هستی آرشا؟

## #پارت 59

کی هستی که اینطور طرفدار داری?  
از کجا میشناسنت !

میشه توضیح بدی اینجا چخبره؟  
واقعاً گیج شدم، نمیتونم هضمشون کنم .  
— بريهم تو خونه برات توضیح میدم، اينجا جای مناسبی برای اين حرف نیست .  
با ذهنی مشغول سوار ماشین شدم .



نمیدونم چرا دونستن این موضوع برای اهمیت داشت .

منی که نسبت به پسرا بی اهمیت بودم و فقط به چشم یه وسیله بهشون نگاه میکردم .

رسیدیم خونه و سوار آسانسور شدیم ...

آرشا در رو با کلیدش باز کرد و داخل شدیم .

\_ بشین تا یه آبمیوه برات بیارم .

\_ نمیخواد، بیا بشین، توضیح میخوام .

نایلون های توی دستش و گذاشت تو اتاق و برگشت پیشم .

نشست رو کاناپه رو به روم .

اخم کرده و گفت:

\_ این چیزایی که بہت میگم باید بین خودمون بمونه، هیچکس حتی دوستام از این موضوع خبر ندارن ...

با جدیت سرم و تکون دادم که شروع کرد حرف زدن:

## #پارت 60

\_ من یه مدلم، مدل لباس، کفش، کیف، هر چی که به ذهنتم برسه ...  
تبليغات میکنم و در عوضش پول میگیرم .

توی رسانه ها دیده میشم و هر از گاهی تولید کننده ها شوی لباس میزارن و من دیده میشم ...

کسی توی ایران از شغل و حرفه ام خبر نداره، و ازت میخوام به کسی این ماجرا رو نگی و بین خودمون بمونه .

به دیوار رو به روم زل زده بودم و حرف نمیزدم .  
نمیتونستم حرفی بزنم .

اصلا چی داشتم که بگم !

من یه مدت داشتم با یه مدلینگ حرف میزدم؟!  
واقعا باورم نمیشد ...



همینطور با حواس پرت از جام بلند شدم و خواستم برم که به پای آرشا گیر کردم و  
افتادم تو بغلش...

اونم چون کج نشسته بود، به عقب پرت شد و باعث شد رو کاناپه به حالت خوابیده  
باشه ...

با چشم های گشاد و گرد شده نگاهش کردم....

## #پارت 61

دماغمون از هم فقط نیم سانت فاصله داشت .

هر دوتامون از تعجب به هم دیگه نگاه میکردیم و چیزی نمیگفتیم ...

بعد از چند لحظه به خودم او مدم و سریع عقب کشیدم .

نمیدونستم چیکار کنم، کلافه بودم و به شدت دست و پام و گم کرده بودم .

آرشا هم سرش پایین بود و چیزی نمیگفت .

راهم و کج کردم و به طرف در ورودی رفتم .

سریع خارج شدم و وارد واحد خودم شدم .

دستی روی پیشونیم کشیدم .

عرق از سرو صورتم میبارید .

ضربه‌ی کوچیکی روی پیشونیم زدم و با خودم زمزمه کردم "آخه دختره‌ی خنگ یه راه راستم نمیتونی بری، این چه کاری، بود آخه کردنی، حالا پسره پیش خودش چی فکر میکنه"

به طرف اتاق خوابم رفتم و روی تخت دراز کشیدم .

دست هام و روی چشم هام گذاشت و به چند دقیقه قبل فکر کردم .

به آرشا، اخلاقش، سر به زیریش، مهربونیش، و ...

از همه مهمتر، مدلینگ و معروف بودنش !

چرا داشتم بهش، فکر میکردم؟

مگه معروف بودنش دلیلی میشد برای اینکه بهش اهمیت بدم؟

واقعاً چه اتفاقی افتاده بود!



## #پارت 62

با هزار تا فکر به خواب رفتم .  
 صبح با صدای آلارم گوشی از خواب بیدار شدم .  
 از جام بلند شده و دست و صور تم و شستم .  
 یه لباس رسمی سرمه ای پوشیدم و کیفم برداشتم .  
 از خونه خارج شدم، که آرشاهم همزمان با من در روبه رویی و باز کرد و خارج شد .  
 نگاه عمیقی بهم انداخت و گفت:  
 \_صبح بخیر خانوم !

من هنوز بخاطر اتفاق دیشب ازش خجالت میکشیدم برای همین خیلی آروم جوابش  
 و دادم و سوار آسانسور شدم .  
 خواستم از در پارکینگ برم بیرون که آرشا گفت:  
 \_کجا نیلا، بیا سوار شو میرسونمت .  
 \_نه خودم میرم .

\_لچ بازی نکن دختر، بیا سوار شو .  
 با بی میلی سوار ماشین شده و آدرس شرکتی که قرار بود برم و بهش دادم .  
 بعد از بیست دقیقه جلوی یه ساختمنون بزرگ ایستادیم.

## #پارت 63

پیاده شدم و سرم و از تو پنجره بردم تو ماشین و گفتم:  
 \_ممنونم .  
 \_خواهش میکنم برگشتنی زنگ بزن بیام دنبالت .  
 \_نیازی نیست خودم میام .  
 دیگه نداشتمن حرف دیگه ای بزنه، چرخیدم و راه شرکت و در پیش گرفتم .  
 سوار آسانسور شده و به طبقه چهارم رفتم .  
 در و باز کردم که منشی و دیدم عینکی تو چشم هاشه و داره مطالعه میکنه .  
 جلوتر رفتم و جلوی میز ایستادم .



با دیدن من سرش و بلند کرد و منتظر تو چشم هام خیره شد .

لب باز کرده و به انگلیسی گفت:

ببخشید آقای رییس تشریف دارن؟

بله، وقت قبلی داشتین؟

بله .

گوشی و برداشت و بعد از حرف زدن من و به طرف در چوبی که روش کنده کاری شده

بود راهنمایی کرد .

داخل اتاق شدم .

## #پارت 64

سرم و بالا بردم .

مردی و با کت و شلوار شیک به رنگ سرمه ای رو به روم دیدم که پشتیش به من بود و

از پنجره نگاه میکرد .

سلام .

بعد از چند ثانیه چرخید و به طرفم نگاه انداخت .

با دیدن چهره اش کپ کرده بودم .

ولی به روی خودم نمیاوردم .

چهره ای کاملاً غربی ولی جذاب ...

از قیافش معلوم بود پسره مغوریه .

سلام، ببخشید من و سلنا به این شرکت معرفی کرده .

یه دستش و توی جیبش گذاشت و به طرف صندلی چرخونش رفت و نشست .

با دستش به مبل های چرم اشاره کرد و گفت:

بله، بشینین باهم صحبت کنیم .

نشستم و منتظر نگاهش کردم، دست هاش و توهمند قفل کرد و ادامه داد:

من برادر سلنا جان هستم و در واقع رییس اصلی شرکت پدرمه ...

## #پارت 65



از امروز میتوانید به طور امتحانی کار کنید .  
من نقشه هایی که میکشین و به پدرم نشون میدم، اگر تایید کردند میتوانید استخدام

رسمی بشید .

\_ممنونم .

گوشی و برداشت و منشی رو صدا کرد .

بعد از چند لحظه با تقه ای در اتاق باز شد .

\_خانوم، لطف کنید اتاق خانمه ...

به طرفم نگاه کرد و پرسید:

\_اسمتونو نگفتین .

\_اوه بله، نیلا هستم، نیلا سرمد .

دوباره رو کرد به طرف منشی و گفت:

\_بله، لطف کنید خانوم سرمد و به اتفاقشون راهنمایی کنید .

\_چشم ریس .

چرخیدم برم که دوباره صدای جذاب پسره بلند شد:

\_راستی، قوانین شرکت و بهتون یادآور نشدم .

هفت صبح باید شرکت باشید، بی نظمی و اصلاً قبول نمیکنم .

سرتون باید تو کار خودتون باشه، تو کار دیگرون دخالت نمیکنید .

هر بی نظمی یا اختلالی دیدین فوراً به من اطلاع میدین .

استخدام رسمی بشین، درمورد حقوقتون هم صحبت میشه .

حرفى ندارم دیگه میتوینین برین .

## #پارت 66

از این همه پروری بشر نمیدونستم چیکار کنم ...

با دیدن این اخلاقش و طرز برخوردهش یاد آرشا افتادم .

اونم دقیقا همین اخلاق و داشت، پر و مغورو ولی شیطون ...

انصافاً چهره‌ی آرشا خیلی جذب تر و خوشگل تر از این آقای ریس بود ...



ریسی که اسمش نمیدونستم...

سرم و تکون دادم تا این افکار از ذهنم خارج بشن .

نمیدونستم چرا یهو یاد آرشا افتادم و این دو تارو باهم مقایسه کردم .

وارد اتاق شدم .

\_اینجا اتاق شماست، هر چی لوازم کار لازم دارین هست .

\_ممونم .

دور تادرور اتاق نگاهی انداختم .

یه اتاق، شیک و تمیز با نمایی عالی و دلباز...

رو صندلی نشستم و با خنده دور خودم چرخیدم .

قهقهه میزدم و الکی برای خودم شاد بودم .

/ویلیام /

## #پارت 67

لب تاپ رو به روم رو روشن کردم؛ که چشمم به اون دختره تازه وارد افتاد ...

اسمش چی بود؟

نیلا ...

دختر زیبا و کاملاً شرقی بود، وقتی حرف میزد اصلاً معلوم نبود که این دختر

ایرانیه ...

خیلی دلم میخواست باهاش ایرانی حرف بزنم، ولی ترسیدم پیش خودش فکرها

بکنه... بزار از اولش ازم بترسه ...

اصلاً کار من این بود ...

ترسوندن دخترا و بعد ...

قهقهه ای به فکر شومم زدم ...

کم نبودن دخترایی که نابودشون کردم، بعد مثل یه آشغال پرتشون کردم تو

خیابون ...

پوزخندی به دختر رو به روم زدم ...



دختری که مثل بچه ها، از روی ذوق داشت قهقهه میزد....

/نیلا/

با خستگی زیاد سرم و بلند کرده و نگاهی به ساعت انداختم ...  
اوووه شش عصر و نشون میداد .

نمیدونستم تا ساعت چند باید اینجا کار کنم

#پارت 68

بلند شده و از اتاق خارج شدم .

جلوی میز منشی ایستادم و گفتمن:

\_بخشید، من تا چه ساعتی باید اینجا کار کنم؟

منشی نگاهی به ساعتش کرد و گفت:

\_ساعت کاری تمومه، میتوانید تشریف ببرید .

پووف بلندی کشیده و دوباره به طرف اتاق رفتم ...

کیف و نقشه هایی که کشیده بودم رو برداشتمن و به طرف اتاق رئیس راه افتادم .

تقه ای به در زدم، بعد از چند لحظه صدای ضعیف "بفرمایید" به گوشم رسید .

داخل شدم، رئیس که حالا فهمیده بودم اسمش ویلیامه، سرش پایین بود و عینکی روی چشمش داشت و به شدت روی نقشه ها کار میکرد...  
جلوی رفتمن و نقشه هارو گذاشتمن رو میز و گفتمن:

\_کار امروزمه، اگه اجازه بدین من دیگه مرخص شم .

\_مشکلی نیست، فردا صبح بیاین تو اتاقم تا بررسیشون کنیم .

چشم .

از ساختمنون زدم بیرون...

#پارت 69

سوار تاکسی شدم که زنگ گوشیم به صدا دراومد ...

بله .

نیلا کجا بی؟



\_ دارم میام خونه ...

\_ مگه نگفتم بگو بیام دنبالت.؟

\_ لازم ندونستم، در ضمن آخرین بارت باشه تو کارام دخالت میکنی، رفت و آمد و  
چک میکنی ...

گوشی و قطع کردم و پرتش کردم تو کیفم ...  
باید پر و بال این پسره رو میچیدم .

فکر کرده ننه بابامه هی زارت و زورت باز خواستم میکنه...  
بعد از حساب کردن پول تاکسی پیاده شدم .

در واحد و باز کردم، خواستم داخل شم که آرشا با قیافه برزخی در خونه خودش و باز  
کرد و آتیشی نگاهش و دوخت بهم .

طلبکار بهش نگاه کرده و گفت:  
مشکلی پیش او مده؟

کلافه دستش و تو موهاش برد و یه قدم او مد جلوتر ...  
این چه رفتاریه نیلا؟

مگه چیکار کردم؟

اخم هاش و توهمند کشید و داد زد و گفت:

همین که تلفن و روم قطع میکنی ...

همین که اجازه نمیدی بیام دنبالت ...

هر چی از دهنت درمیاد بهم میگی ...

فکر کردی کی هستی؟ هان !

تو یه دختر مغورو و از خود راضی بیش نیستی....

خیلی خودت و دست بالا میگیری خانووم ...

فکر کردی عاشق چشم و ابرو تم یا اون اخلاق گندت هان !  
حیف !

حیف که پدرت تو رو به من سپرده ...



حیف که هر روز زنگ میزنه و میسپاره که مراقبت باشم ...  
و گرنه محل سگم بہت نمیدادم ...

بعد از این حرفash رفت و درو محکم بست که تمام ستون های بدنم برای یک لحظه  
لرزیدند ..

اشک تو چشم هام جمع شده بود ...  
تا حالا کسی اینجوری سرم داد نزده بود ...

## #پارت 70

سرم و تکون دادم و سعی کردم نذارم اشک هام جاری بشن ...  
نمیدونم میتونستم به آرشا حق بدم یا نه؟  
راست میگفت، بد باهاش برخورد کرده بودم ...  
حتما ببابام تحت فشارش گذاشته بوده ...  
(سه ماه بعد )

سه ماه گذشته بود و من هنوز خانواده م و ندیده بودم ...  
شدید دلتنگشون بودم ...

نزدیک عید بود، دانشگاهم بخاراط امتحانات فرجه داشت و تصمیم داشتم این چند  
هفته رو برم ایران ...

تقه ای به در زدم که با صدای ویلیام در و باز کردم ...  
تو این سه ماه اخلاقش تغییر کرده بود .  
انگار اون پسر چند ماه پیش نیست ...  
مهریون شده بود و بیشتر بهم محل میداشت ...  
نمیدونم منم کار خوبی میکردم که جواب محبت هاش و میدادم یا نه ...  
دو دل بودم و سرگردان ...  
با دیدن من خنده کنان به طرفم او مدد و من و تو آغوشش کشید ...  
\_عزیزم، دلم برات تنگ شده بود ...  
لبخند سنگینی زدم و گفتم :



اوهدم مرخصی بگیرم .  
 برای چی؟ مشکلی پیش اوهد؟  
 نه، چند هفته ای میرم ایران ...  
 چهره اش غمگین شد و گفت:  
 ! باید بربی؟!  
 آره، دلتنگ خونوادم .  
 پس من چی؟  
 قهقهه ای زدم و گفتم:  
 من که برای همیشه نمیرم، تازه اگه دلتنگم شدی میتوانی بیایی ایران بهم سر  
 بزنی ...  
 با این حرفم دوباره تو بغلش کشیدتم ...  
 دوستت دارم نیلا، بیشتر از هر روز ...  
 چشم هام و بستم و دیگه چیزی نگفتم.

## #پارت 71

بعد از این که ویلیام برگه مرخصی و امضا کرد از شرکت زدم بیرون و یه راست به  
 طرف پاساژ رفتم ...  
 برای سه تا دخترا و خونوادم هدیه ای خریدم .  
 برای خودم چند دست لباس برداشتیم و بعد از حساب کردنش پوش به طرف خونه  
 رفتیم ...  
 داشتم در خونه رو باز میکردم که ناخودآگاه نگاهم به در رو به رویی گره خورد ...  
 آرشا ...  
 آرشایی که تو این سه ماه درست و حسابی ندیده بودمش ...  
 از دور ...  
 فقط حسنه میکردم ...  
 خیلی وقت بود که دیگه صدام نمیکرد ...



خیلی وقت بود که با اون نگاه گیراش بهم زل نمیزد ...  
دروغه اگه نمیگفتیم دلتنگش نیستم ...  
ولی ...

اون یجورایی داشت پسم میزد ...  
منم اصراری نداشتیم که خودم و بهش نزدیک کنم ...  
سنگینی نگاهی رو حس کردم .  
حس کردم که اونم داره نگاهم میکنه ...  
معطل نکردم و رفتیم تو خونه ...  
لباسام و عوض کردم و به جاش تاپ و شلوارک پوشیدم ...  
نشستیم روی کاناپه و گوشی تلفن و برداشتیم و با فرودگاه تماس گرفتم ...  
دختره بعد از چند تا حرف فرانسوی که من هنوزم حالیم نبود منتظر حرف من شد که  
به انگلیسی گفتیم که بلیط برای ایران میخوام ...  
برای پس فردا بلیطی رزو کردم و گوشی و گذاشتیم سر جاش ...

## #پارت 72

یکم تو نت سر زدم و با بچه ها تو گروهی که تازه زده بودیم حرف زدم ...  
همه چی و بهشون تعریف میکردم .  
از آرشا ...  
ویلیام ...  
آرشایی که دیگه بهم محل نمیداد و ...  
ویلیامی که بر عکس تو این سه ماه همش به پرو پام میپیچید و دم از عشق و عاشقی  
میزد ...  
دختراهم میگفتی، پولداره و عاشقم هست بچسبم به اون ...  
ولی ...  
وقتی بهش فکر میکردم ...  
نمیتونستم قبول کنم ...



قلبم انگار مدام بهم اخطار میداد ...

خودم نمیدونستم چه اتفاقی افتاده ...

دوست داشتم منم به ویلیام میگفتم که عاشقشم... ولی این حرف رو زبونم  
نمیچرخید ...

انگار اونم میدونست که از ته دل نیست ...

این دوست داشتن ...

این عاشق بودن ...

نیکی میگفت که یه اتفاقایی بین خودش و متین افتاده ...

انگار باهم دوست شدن و قراره که متین خواستگاری بره ...

خیلی خوشحال بودم واسش، چون پسر خوب و مثل اسمش متین بود ...

دیگه چیزی برآشون نگفتم و نت وقطع کردم ..

هرچی بیشتر برآشون تعریف میکردم بیشتر میگفتن که مخم معیوب شده و توهم  
زدم ...

اونا بیشتر سردرگم میکردند ...

خودم نمیدونستم ...

نه از حال الانم خبر داشتم ...

نه از حال آینده ام ...

فقط میتوونستم منتظر باشم ...

منتظر یه اتفاق خوب ...

(رسیده ام به حس برگی که میداند ...

باد از هر طرف که بیاید... سرانجامش افتادن است (+)

#پارت 73

بلند شدم و بدون اینکه لب به غذایی بزنم به طرف اتاق خوابم رفتم ...

طاق باز خوابیدم و دستام و گذاشتم روی چشم هام و منتظر شدم تا خوابم ببره ...

نمیدونم ساعت چند بود که با صدای زنگ در از خواب بیدار شدم ...



در و باز کردم که خدمتکار آرشا رو روبه روم دیدم ...

\_سلام خانوم .

\_سلام بفرمایید ...

\_خانوم چیزه... اومم ...

\_راحت باشین بفرمایید ...

\_آقا از سر شب همش تو خواب ناله میکنه و یه چیزایی میگه، فکر میکنم تب هم  
داشته باشن، من نمیدونم چیکار باید بکنم میشه بیاین کمک؟

\_بله شما برین منم الان میام ...

شلوارکم و با شلوار عوض کردم، در و پشت سرم بستم و داخل خونه آرشا شدم ...  
به سمت اتاقش رفتم که آرشا رو با تن لخت رو تخت خواب دیدم ...  
برای چند لحظه خجالت کشیدم و سریع چشم هام و بستم...

## #پارت 74

ولی وقتی موقعیت آرشا رو تو ذهنم سنجیدم ترجیح دادم خجالت و بزارم کنار و  
جلو تر برم ...

بالای سرش ایستادم و نگاهش کردم ...  
چقدر تو خواب مظلوم به نظر میرسید .

عرق کرده بود و موهاش روی صورتش ریخته شده بود ...  
آروم با انگشت شصتم موهاش و کنار زدم و دستم و روی پیشونیش گذاشتم ...  
همش ناله میکرد و تب زیادی داشت .

به آشپزخونه رفتم، توی لگن کوچیکی که بود آب ریختم و یه دستمال برداشتم و به  
طرف اتاق رفتم ...

تند تنده دستمال و خیس میکردم و میداشتم روی پیشونیش، ولی در آنی از ثانیه  
دستمال از تب زیاد گرم میشد ...

/آرشا /

به سختی چشم هام و باز کردم، نوری که از پنجره میومد مستقیم به طرفم تابید ...



سرم و چرخوندم، با سر یه دختر که پایین بود مواجه شدم ...  
دقت که کردم فهمیدم نیلاس ...  
این دختره اینجا چیکار میکرد!

چشمم به کنار پاش افتاد، یه لگن پر آب، با یه دستمال ...  
خواستم بلند بشم که نیلا تکون خورد ...  
سریع چشم هام و بستم و خودم و زدم به خواب ...

## #پارت 75

بعد از چند لحظه روی پیشونیم دستی حس کردم و بعد از اونم صدای نیلا که میگفت:

—پووف، خداروشکر تبش قطع شد ...  
آرشا؟  
آرشا بیدار شو، خوابی؟

توجهی بهش نکردم و همچنان خودم و به خواب زدم که صدای غمگین و ضعیف نیلا باعث شد دلم ضعف بره برash:   
—آرشا، بیدار شو بدونم که خوبی !  
نمیدونی شب با چه حالی دیدمت ...  
خواهش میکنم پاشو، نگرانتم ...

بعد از چند دقیقه آروم لای چشم هام باز کرده و به سقف خیره شدم .  
—آرشا! بیداری؟

آروم سرم و چرخوندم به طرفش و تو چشم هاش زل زدم ...  
به چشم هایی مثل دریا ...  
به چشم هایی که نگرانی توش موج میزد...

## #پارت 76

آروم لب زدم:  
—سلام، تو اینجا چیکار میکنی؟



سرش و انداخت پایین و گفت:

— نصفه شب تب کرده بودی و ناله میزدی، خدمتکارت او مد صدام کرد ...  
— او هوم، ممنون ...

دیگه چیزی نگفتم و اونم چیزی نگفت .

از سه ماه پیش باهاش سرسنگین شده بودم و خودمم دلیلش و نمیدونستم ...  
میدونستم خیلی حساس شدم، فقط میخواستم نیلا رو بخاطر اون برخوردش تنبیه  
کنم ...

نمیدونم که تنبیه خوبی بود براش یا نه!

/ نیلا

از جام بلند شده و رو به آرشا گفت:

— خب دیگه من باید برم فعلا ...

داشتمن از در میرفتم بیرون که صدای بی حالش و شنیدم:

— نیلا؟

— بله

بعد از یکم مکث گفت:

— هیچی میتونی برى ...

وایا، مردم روانی شدنا، روم و برگرداندم و از خونه بیرون او مدم ...  
از تو یخچال دوتا تخم مرغ درآوردم و تو روغن سرخشون کردم ...  
در حالی که میخوردم زنگی به نفس زدم که بعد از چند بوق جواب داد ...  
— سلام عشقم .

— سلام نفسی چطوری؟

— خوبم خوبم، میگمااا نیلا، حس میکنم از وقتی با اون گوریل همسایه شدی یکم  
اخلاقت او مده سرجاش، مودب حرف میزنی ...

جیغ بلندی کشیدم و گفت:

— خفه شو، مگه اخلاق من چشه که اون گوریل بخواهد درستش کنه ...



\_ چش نیست، فقط اعصابت چیز مرغیه .  
 خواستم دوباره جیغ بکشم که نذاشت و گفت:  
 \_ خب حالا بنال ببینم برا چی زنگ زدی !  
 \_ بی ادب، زنگ زدم بگم فردا پرواز دارم .  
 \_ خب به سلامتی، کجا ایشالله؟  
 \_ مشنگ، ایران .  
 صدایی ازش درنیومد که بعد از چند لحظه یهو جیغ کشید .  
 \_ چته روانی، چرا جیغ میکشی?  
 \_ واقعا داری میایی?  
 \_ پ ن پ، دو ساعته دارم مغز سبک تورو میسنجم... دارم میگم فردا پرواز دارم ...  
 \_ واای نیلا خیلی خوشحال شدم، من برم به بقیه خبر بدم بای .  
 بدون اینکه بازاره چیزی بگم تلفن و قطع کرد و من همینطور مات و مبهوت به گوشی  
 توی دستم نگاه کردم .  
**#پارت 77**

اینم یه چیزیش میشه هااا !!!  
 ظرف تخم مرغ و شستم، به طرف اتفاقم رفتم و روی میز تحریرم نشستم ...  
 چند تا از نقشه های شرکت تو دستم بود که باید تمومش میکردم .  
 دوست نداشتم حالا حالاها بمونه و به فکرش باشم .  
 با چشم هایی خسته به ساعتم نگاه کردم که **2** ظهر و نشون میداد ...  
 کش و قوسی به کمرم دادم و از جام بلند شدم .  
 به طرف کمدم رفتم و درش و باز کردم ...  
 از بین لباسایی که داشتم چشمم به تاپ یقه کش قرمزم افتاد که یه هدبند ستش و  
 داشت ...  
 کشیدمش بیرون و به تن کردم .



موهام و شونه کردم و هدبندی که روش پاپیون کارشده بود و با وسوس و سط سرم گذاشت، شلوار سفیدی هم همراهش پوشیدم و بعد از یکم آرایش زدن از خونه زدم بیرون...

جلوی رستوران مورد نظرم از تاکسی پیاده شدم  
#پارت 78

از در ورودی رفتم تو، که آرشا رو دیدم ...  
تعجب کرده بودم، آرشا، اینجا، همزمان با من ...  
جلو تر رفتم و پشتش ایستادم. سرش پایین بود و انگار توی فکر بود .  
شیطنتم گل کرده بود، صدام و تغییر دادم و گفت: \_عزیزم، میشه بشینم پیشت؟  
اونم بدون اینکه نگاهی بهم بندازه کلافه اخمی کرد و گفت:  
\_مذاهم نشین خانوم .  
\_عه چرا، میخوام پیشت باشم، برات دلبری کنم ...  
عصبانی در حالی که میخواست جوابم و بدنه به عقب چرخید که مات موند ...  
لبخند شیطنت آمیزی زدم و با همون صدا گفت: \_چیزی میخواستی بگی؟  
لبخند جذابی زد و گفت:  
\_آره، خواستم بگم رحمم او مد بهت، این افتخار و بہت میدم که بامن غذا بخوری .  
چپ نگاهش کردم و روبه روش نشستم .  
پرویی هستی بخدا، پاشو برا منم سفارش بده ...  
حالا من پروم یا تو... پاشو خودت ...  
ابرویی انداختم بالا که ناچار از جاش بلند شد.

#پارت 79

از پشت نگاهش کردم .  
به قامتش ...



به طرز راه رفتنش ...

به تیپ جذابش ...

به دخترایی که داشتن با چشم هاشون قورتش میدادن ...

به پسرایی که وقت راه رفتنش بهش حسودی میکردند ...

به جمعیتی که وقتی میدیدنش دورش و میگرفتن و باهاش عکس مینداختن ...

به آرشا ...

آرشایی که بخارطه یه حرف اشتباه و نسنجدیده ام سه ماه تنبیه ام کرد ...

به ندیدنش ...

دور بودنش ...

حس نکردنش ...

بعد از چند دقیقه او مدم و روی صندلی نشست ...

تقریبا یه ربع گذشته بود که سفارش هامون و آوردن ...

در حال خوردن بودم که صدایی از پشت میخکوبم کرد ...

صدایی آشنا ولی غمگین ...

خشمنگین ...

و عصبانی ...

**#پارت 80**

**\_نیلا!**

چرخیدم به پشت ...

درست حدس زه بودم ...

ویلیام بود ...

با چهره ای متعجب ...

غمگین ...

به زور لب زده و گفتم :

**\_ویلیام! تو... تو اینجا چیکار میکنی؟**



آرشا با ابروهایی بالا رفته نظاره گر حرف های ما بود....  
ویلیام نگاهی به آرشا کرد؛ پوزخندی زد و گفت:

\_هه! با آدمای معروف میگردی... من کم بودم واست؟ باعث سرافکندگیت میشدم؟  
سیرت نمیکردم؟  
با عصبانیت غرید:

\_لامصب حرف بزن... هه، پس پای یکی دیگه در میون بوده که هیچوقت نگفتی  
عاشقمنی... همیشه از گفتن این کلمه طفره رفتی...  
حرفى نداشتم بگم...

سرم و انداختم پایین و با ظرف غذام بازی کردم.

## #پارت 81

خواست مج دستام و بگیره که آرشا مانعش شد ...  
نمیدونم کی هستی و یهو از کجا پیدات شد، نمیخواهم بدونم که درمورد چی داری  
بحث راه میندازی... ولی اینو بدون دستت بهش بخوره با همین دستام خورده  
میکنم؛ حالا بکش کnar ...  
سرم و بلند کرده و با خجالت به آرشا نگاه انداختم .  
دوباره اخم چاشنی صورتش شده بود .

همینطور محو آرشا بودم که صدای ویلیام بلند شد که با عجز و ناتوانی گفت:  
\_نه نیلا، تو نباید اینطوری بهش خیره بشی ...  
این... این یه نگاه معمولی و طبیعی نیست ...  
با چشم هایی پر از اشک نگاهش کردم که آروم لب زد:  
\_این نگاه، نگاه خوده منه ...

نگاهی که وقتی به تو خیره میشم ...  
نگاهی که یه عاشق به معشوقش نگاه میکنه...

## #پارت 82

نمیدونم که آرشا صداش و میشنید یا نه ...



ولی لحظه به لحظه دستاش مشت میشد .

لب زده و گفتم :

—ویلیام! خواهش میکنم برو ...

از اینجا برو ...

نزار بیشتر از این بشکنم ...

نزار بیشتر از این شرمنده بشم ...

اره تقصیره منه...من باید بہت میگفتم .

نباید میداشتم بهم نزدیک بشی، نباید جواب محبت کردنا تو میدادم ...

فکر میکردم که میتونم ...

سرم و انداختم پایین و بقیه حرف و خوردم که ویلیام ادامه اش داد:

—فکر میکردی که میتونی فراموشش کنی آره؟ برای همین این مدت و پسم  
نمیزدی؟

پوف بلندی کشیدم و از جام بلند شدم .

یه راست با عجله به طرف در رفتم و سوار تاکسی شدم ...

اشک هام پی در پی روی گونه هام جاری میشدن

## #پارت 83

پول تاکسی و حساب کردم و با عجله به طرف خونه دویدم .

در و پشت سرم بستم و نفس های عمیق و پشت سرهم کشیدم .

سرم به شدت درد میکرد، دستم و به طرف میز دراز کردم و قرص رو برداشتم .  
سردرگم بودم .

نمیدونم یهو چیشد ...

ویلیام یهو از کجا پیدا شد ...

واکنش من ...

مگه من همین و نمیخواستم؟

مگه خودم ویلیام و امیدوار نکرده بودم؟



پس چرا؟

چرا کنار آرشا اون از یادم رفت ...

چرا نتونستم آرشا رو پس بزنم !

مگه اون من و تنبیه نکرده بود؟

مگه سه ماه به یه خطای کوچیک محکوم به ندیدنش نکرده بود؟

حالا چرا؟

چرا باید اینقدر تحویلش بگیرم؟

چرا وقتی کنارشم همه اتفاقای بد یادم میره؟

(و عشق پژشک حاذقی است !

که نسخه‌ی تمام دردهایم را ...

لابه لای موهای تو پیچید (...

## #پارت 84

دسته‌ی چمدون و محکم تو مشتم فشدم .

نگاهی به دور و برم انداختم .

آدمایی که در هیاوه بودن ...

خونواده‌هایی که با ذوق منتظر بودن تا هواپیمای مسافرشنون روی زمین بشینه ...  
و منی که ...

با دلی پر از غم و دلتانگی داشتم اینجا رو ترک میکردم ...

آرشا نمیدونست که دارم بر میگردم .

فقط یه نامه نوشتم و چسبوندم روی در ...

نمیدونستم چه عکس العملی میخواست نشون بده ...

به هر حال نمیخواستم نگرانم بشه .

با صدای زنی که توی بلندگو شماره پروازم و میخوند از جام بلند شدم ...

بعد از بررسی و تحویل چمدون به سمت هواپیما قدم برداشتمن ...

آخرین نگاه‌میم به اطراف کردم و سوار شدم ...



هندسفری و توی گوش هام گذاشتیم تا یادم بره ...  
 فارغ بشم از همه‌ی این ماجراها ...  
 یادم بره که چیکار کردم ...  
 میخواستم خودم و دور کنم ...  
 از عشق ...  
 از دلتنگی ...  
 آره ...  
 من ...

نیلا، به وضوح توی دلم، اعتراف میکنم که عاشق شدم...  
 عاشق مرده چشم رنگی ...

مردی که جذبه و اخمش من و به خودش وابسته کرد  
**#پارت 85**

نفس عمیقی کشیدم و سرم و به طرف پنجره‌ی گرد هواپیما چرخوندم .  
 از بین ابرها رد میشدم و لحظه به لحظه از زمین و آدمаш دورتر و بالاتر میرفتیم .  
 توی همون حین چشم هام و بستم و سعی کردم بخوابم، تا بلکه ذهن ناآروم قدری  
 آروم بگیره... .

نمیدونم چقدر خوابیده بودم که با صدای زنی بیدار شدم .  
 با چشم‌هایی خمار بهش خیره شدم که تو دستش غذاهایی داشت پخش میکرد ...  
 سیم خودم و برداشتیم و ازش تشکری کردم...  
 میلی برای خوردن نداشتیم، فقط از آبی که دادن یه قلپ خوردم و دوباره سرم و به  
 صندلی تکیه دادم ...

نگاهی به ساعتم کردم، یه ساعت خوابیده بودم ...  
 آهنگ گوشیم و خاموش کردم و هندسفری رو از توی گوش هام درآوردم ...  
 بالاخره بعد از ساعت‌ها، هواپیما تصمیم به فرود اومدن تو فرودگاه ایران کرد .  
 دوباره بعد از بررسی چمدون‌ها به طرف درب رفتیم ...



نگاهی گذرا کردم، چشمم به نفس که داشت خودش و میکشت تا ببینمش افتاد و بعد از اونم به ترتیب نیکی و یاسمین و مامانم و محیا و ماهان و دیدم... لبخندی به همسون زدم و به طرفشون راه افتادم.

### #پارت 86

نفس با عجله و شتاب به طرفم پرواز کرد .  
 قهقهه زنان دسته چمدون و ول کردم و توی آغوشم کشیدمش ...  
 \_کجا بود تو خررره! دلم برات تنگ شده بود .  
 \_قربون ابراز محبت .  
 \_خواهش میکنم، قابلی نداشت .  
 محکم به کمرش زدم که صدای دادش بلند شد ...  
 \_بکش کنار میخوام بقیه رم بغل کنم .  
 \_ای بیشурور، آدم نشدی تو ...  
 چشم هام برash چپ کردم و به طرف بقیه رفتم ...  
 یکی یکی همسونو تو بعلم گرفتم، لحظه آخر رفتم تو بغل مامانم ...  
 تا من و دید چشمی اشک هاش به راه افتاد .  
 \_مامان جونم گریه نکن، گریه ات برای چیه فدات شم ...  
 \_اشک شوقه عزیزم، دلم برات یه ذره شده بود ...  
 نیمچه لبخندی زدم و از تو بغلش او مدم بیرون ...  
 \_خب! میخواین من و تا فردا اینجا نگه دارین؟؟؟

### #پارت 87

\_نه آجی دوتا ماشین آوردیم راه بیوفتین ...  
 \_قربون تو داداش... ماشین من و تو سوار میشی دیگ ...  
 ماهان لبخند خوشگلی زد که دوتا چال رو گونه اش افتاد ..  
 \_قابلم و نداره ...  
 چشمکی بهش زدم و راه افتادیم...



نصفه شب بود ...

خسته چمدونم و جلوی کمد گذاشتم تا فردا تو فرصت مناسب لباس هام و بچینم تو  
کمد ...

روی تخت دراز کشیدم و چشم هام و رو هم گذاشتم ...  
ناخودآگاه ذهنم به سمت آرشا پر کشید ...

نیومده دلتنگش شده بودم و نمیدونستم این چند هفته رو چطور میخواستم تحمل  
کنم ...

کم کم چشم هام گرم شد و به خواب عمیقی فرو رفتم ...  
به دختر توی آینه نگاه کردم .

چشم هایی پف کرده و آرایشی که ریخته بود ...  
هر کسی من و تو این حالت میدید قطعاً از ترسش جلو نمیومد ...  
شیر آب و باز کردم، مشتم و پر آب کرده و ریختم رو صور تم ...

## #پارت 88

لباسم و عوض کردم و از اتاق او مدم بیرون .  
آروم و با طمأنینه در حالی که خمیازه میکشیدم به طرف آشپزخونه رفتم که صدای  
پشت سرم باعث شدم سرجام بایستم ...

به پشت سرم نگاه کردم که بابا رو تو چهارچوب در دیدم .  
با دو به طرفش رفتم که دستاش و از هم باز کرد و من و به آغوشش کشید .  
سلام بابا، دلم برات یه ذره شده بود .

سلام عزیز دلم، خوش اومدی .  
از تو بغلش او مدم بیرون و تو چشم هاش زل زدم که مامان از آشپزخونه او مدم بیرون و  
با کنایه گفت:

پدر، دختر چه خوب برای هم دل میدین قلوه میگیرین ...  
بابا قهقهه بلندی زد .



لبخند زنان به طرف مامان رفتم و یه ماچ آبدار از رو لپش کردم و وارد آشپزخونه  
شدم ...

میز چیده شده و آماده بود .

نشستم که یکی یکی بچه ها هم اومدن ...

چند تا لقمه کوچولو با مربا خوردم و در آخرم لیوان شیرم و سر کشیدم ...  
از پشت صندلی بلند شدم، رو کردم به مامان و گفتم:

\_من با بچه ها میرم بیرون ...

## #پارت 89

\_برو مامان جان، خوش بگذره .

\_منون .

به طرف اتاقم رفتم، بعد از پوشیدن لباس هام از اتاق، بیرون اودمدم .  
ماهان توی پذیرایی نشسته بود .

جلوش ایستادم و گفتم:

\_ماهان سوویچ ماشین کجاست؟

\_اوناها روی میزه ...

\_اوکی .

شماره‌ی نفس و گرفتم که با سومین بوق برداشت .  
\_هان !

\_هان و کوفت آماده ای؟

\_اره، دم در منظرم .

\_اوکی منم رسیدم بیا بیرون ...

با تک بوقی در و باز کرد و سوار ماشین شد ...

ادکلن تلخی که زده بود تو فضای ماشین پیچید .

\_گندت بزن نفس با این ادکلن زدنت ...

\_واچشه مگه ...



\_چش نیس گوشه، پوکیدم بابا، حالم بهم خورد.

## #پارت 90

چپ نگاهم کرد که لب و لوجه ام و براش آویزوون کردم .

\_دخترا آماده ان؟

\_اره... بزن بریم ...

بعد از سوار کردن دخترا مستقیم به طرف پاتوق همیشگیمون حرکت کردم ...

با سرو صدا وارد کافی شدیم که همه‌ی سرها به طرفمون چرخید ...

داشتم از کنار میزی رد میشدم که چشمم به دوستای آرشا افتاد ...

خیره بهشون نگاه کردم که دخترا متوجه نگاهم شدند و سرشوونو چرخوندند ...

نیکی با دیدن متین پرید کنارش و عشهوهای خرکی رفت واسش ...

به طرف میز انتخابیمون رفتیم و نشستیم ...

نیکی هم بعد از چند لحظه بهمون ملحق شد ...

چهار تا نسکافه سفارش دادیم ...

نفس با جدیت بهم نگاه کرد و گفت:

\_خب، تعریف کن ببینیم، چخبر تو فرانسه، چه کارا کردی؟ تو گروه حرفای جدیدی میزدی!

## #پارت 91

با به یاد آوردن آرشا، دوباره داغ دلم تازه شد ...

ناراحت سرم و انداختم پایین که یاسمین گفت:

\_چیشد نیلا؟ حالت خوبه؟

\_نه خوب نیستم ...

\_چرا؟ اتفاقی افتاده؟

\_دلتنگم... دلتنگ دوتا تیله‌ی سبز ...

دلتنگ آرشا ...

دخترا باورتون میشه؟



چند ماه پیش همینجا بود ...

نشسته بودیم که یکی از شماها گفتیں میرم و عاشق پسر همسایه میشم ...

راست بود ...

اون پسر همسایه شد آرشا و من عاشقش شدم ...

ذره ذره وجودش و حس کردم .

ولی نمیدونم چطور شد، که فکر کردم باید فراموشش کنم ...

بخاطر همین خواستم خودم و قول بزنم .

رفتم طرف یه پسر دیگه ...

نتونستم بهش بگم عاشقشم ...

ولی محبتاشم بدون جواب نذاشتمن ...

عذاب و جدان گرفته بودم .

جلوی آرشا اومد و هر چی از دهنش درمیومد بهم گفت ...

راستی بچه ها یه چیزی میگم قول میدین به هیچکس نگین؟

نفس سری تکون داد و با عجله گفت:

— این کتاب در سایت یک رمان ساخته شده است ([1roman.ir](http://1roman.ir))

آره، مطمئن باش چیزی به کسی نمیگیم ...

— آرشا ...

آرشا یه مدله ...

یه پسر معروف که تو فرانسه هرجایی که میره مردم پشت سرش راه میرن و ازش

عکس و امضا میگیرن ...

نیکی هین بلندی کشید که نگاهش کردم که گفت:

— گفتم این پسره رو جایی دیدم ...

#پارت 92

— مگه کجا دیده بودی؟



الان که فکر میکنم میبینم یه سایت تبلیغاتی داشتم که لباس های فرانسه ای و  
مارک میفروختن...اکثر مدل هاش آرشا بود...

اوهوم...هیچکس حتی خونوادشم این موضوع و نمیدونن خواهش میکنم این  
موضوع پیش خودمون بمونه...

همشون سری تکون دادن که سفارش هامون و آوردن...

یکم دیگه بحث کردیم و کلی خندیدیم، بچه ها سعی میکردند که من و هر طور که  
شده از حال و هوای آرشا در بیارن...

از کافی شاپ بیرون او مدیم و تصمیم گرفتیم بریم به پاساژ سری بزنیم تا برای عید  
خرید هامون و بکنیم ...

سوار ماشین شدیم و با سرعت به سمت پاساژ مورد نظرم حرکت کردم ...

با نزدیک شدمون در باز شد و ما به داخل پاساژ هدایت شدیم ...

یکی یکی مغازه هارو از نظر میگذرندیم و در مورد هر لباسی نظر میدادیم ...

طبقه ی دوم بودیم که چشمم به ویترین مغازه ای افتاد ...

دست بچه هارو گرفتم و با عجله به سمتش رفتم...

## #پارت 93

یه بلیز و شلوار طلایی بود که از دور برق خاصی داشت ...

تو تن مانکن عالی بود و امیدوارم بودم تو تن خودمم خوب بشینه ...

داخل مغازه شدم، به دختری که پشت ویترین بود سلامی کردم و ازش خواستم تا  
ساایز مناسب اون لباس و برای من بیاره ...

دختراهم پسندیده بودندو تاکید میکردند که حتما بپوشمش...

کیفم و دادم دست یاسمین و داخل اتاق شدم ...

مانتو و شلوارم و درآوردم و اون لباس و به تن کردم .

محو دختر روبه روییم شده بودم .

لباس طلایی خیلی بهم میومد ...

قدم بلند تر و اندامم ظریف تر نشون داده میشد .

لباسی کاملاً پوشیده ولی در عین زیبا و در خشان...

بلوزش یقه شل بود و از پایین هم گشاد بود که توسط پاپیونی که میخورد میشد  
تنگش کرد ...

شلوارشم از پایین کمی گشاد بود و تا روی ناخن های پام می افتاد... و میشد با کفش  
پاشنه بلند جبرانش کرد .

در و باز کردم تا دخترا هم نظرشون و اعلام کنند ...

طبق حدسی که زده بودم او نا هم خوششون او مده بود....

## #پارت 94

لباسام و تعویض کردم و او مده بیرون ...

بعد از حساب کردن پول لباس از مغازه خارج شدیم .

تقریباً دو ساعت گشتم تا دخترا تونستن هر کدوم یه دست لباس بخرند ...

منم از فرصت استفاده کردم و کیف و کفش گرفتم ...

خسته و کوفته در خونه رو باز کردم؛ لباس هام و در آوردم و هر کدوم و به طرفی پرت  
کردم ...

مامان که روی کاناپه نشسته بود با دیدن این صحنه هین بلندی کشید و گفت:  
**نیلا؟ هنوز این عادت و ترک نکردي !**

کی میخوای بزرگ شی دختر ...

**\_وا مامان جان، تو سه چهار ماه میخواibi کلا اخلاقem تغییر کنه؟**  
در ضمن خسته ام، حوصله ندارم مرتبشون کنم ...  
محیا کجاست؟

**\_اونم با دوستاش رفته خرید ...**  
**\_اوکی .**

نشستم رو به روی تی وی و روشنش کردم .

بعد از زیر و رو کردن چند تا کانال هیچی پیدا نکردم ...  
کلافه کنترل و پرت کردم رو میز و از جام بلند شدم ...



\_مامان من میرم یکم استراحت کنم.

## #پارت 95

\_لباساتم با خودت ببر .

\_چشم ...

وسایل هام و جمع کردم و به طرف اتاق رفتم ...

لباس هایی که گرفته بودم و از تو کمد آویزون کردم ...

روی تخت دراز کشیدم و سعی کردم یکم بخوابم ...

پلک هام سنگین شدند و آروم به خواب رفتم ...

(به پشت سرم نگاه انداختم، جنگل تاریکی بود که سکوت مطلقی فرا گرفته بود ...

با صدای مردی به پشت چرخیدم ...

آرشا با چشم هایی به خون نشسته روبه روم ایستاده بود و چیزهایی زمزمه

میکرد ...

از لا به لای حرف هاش فقط کلمه‌ی خی انت کار رو شنیدم ...

پشت سرهم، و با فریاد میگفت ...

اشک از چشم هام جاری میشد ...

میخواستم بپوش بگم من خی ان ت کار نیستم ...

ولی با سیلی که توی دهانم زد ( ...

با وحشت از خواب بیدار شدم ...

نفس نفس میزدم و سر تا پام غرق عرق بود ...

دست و پام میلرزید ...

## #پارت 96

این چه خوابی بود که من دیده بودم ...

تو این اوضاع همین و کم داشتم ...

نگاهی به ساعت کردم، یک ساعت بود که خوابیده بودم ...

داشتم از جام بلند میشدم که مامان وارد اتاق شد .



ـ جانم مامان ـ

ـ نیلا پاشو ناهار تو بخور ساعت سه ظهره ...

ـ چشم الان میام ـ

ـ تختم و مرتب کردم و از اتاق خارج شدم ـ

روی صندلی ناهار خوری نشستم و مشغول خوردن ماکارونی که دستپخت مامان بود  
شدم ...

آروم و با طمأنینه میخوردم که مامان گفت:

ـ میبینم که بعضی رفتارات تغییر کرده ...

ـ هوم! چه رفتاری؟

ـ قبلًا با عجله و تند تند غذا میخوردی ...

ـ یه تای ابروم و انداختم بالا و گفتم:

ـ مامان جان مشکوک میزنیااا، این حرف‌ا چیه؟ من همیشه همینطور بودم ...

## #پارت 97

ـ این توبی که مشکوک میزنی نه من !

ـ هووف مامان! میزاری غذام و بخورم یا نه؟

ـ از فرانسه چخبر؟ دانشگاهت؟ کاری که پیدا کردی، دوستات، همسایه‌ی واحد رو به  
رویست؟

با شنیدن کلمه‌ی آخر غذا پرید تو گلوم و به سرفه افتادم ...

(آخه مامان جان، نونت کم بود، آبت کم بود، سوالت درمورد آرشا برای چیت  
بود (!) ...!

سعی کردم خونسرد جوابش و بدم:

ـ دانشگاه که همه چی رو به راهه، خیلی سخت میگیرن ولی من از پسش برمیام ...

دوستامم که هستن، اخلاق‌های خوبی دارن ...

شرکت هم که اووم، حقوق خوبی میدن، فقط ماشین کم دارم این وسط ...  
بدون ماشین خیلی اذیت میشم .



\_ اوهم، به بابات میگم فکری درموردش بکنه، راستی درمورد سوال آخرم جواب  
ندادی! همسایه ات ...

\_ آهان، اونم همسایه اس دیگه، زیاد سر به سرم نمیزاره، فقط در حد سلام علیک  
باهم برخورد میکنیم ...  
خوبه.

## #پارت 98

با باز و بسته شدن در سالن مامان از جاش بلند شد و از آشپزخونه رفت بیرون ...  
نفس آسوده ای کشیدم و مشغول خوردن بقیه غذام شدم ...  
صدای محیا که با خستگی آه و ناله میکرد به گوشم خورد ...  
کمی بعد بلند شدم و ظرف هارو گذاشتم تو سینک و از آشپزخونه خارج شدم ..  
سلام محیا، چی خریدی؟

محیا در حالی که روی مبل ولو میشد و صورتش از گرما قرمز بود با صدای ناله ای  
گفت:

\_ سلام خواهر، هیچی فقط دودست لباس خریدم ...  
\_ چرا پس؟ تو که خیلی وقته رفتی!  
\_ جنس مناسب پیدا نکردم .  
\_ اوهم .

(محیا برعکس من خیلی روی جنس پارچه‌ی لباسی که میخرید حساس بود، برای  
همینم هست که لباس‌های اون بیشتر میمونن و کهنه نمیشن (...  
حواله ام سر رفته بود و نمیدونستم چیکار کنم ...

رو کردم طرف مامان و گفتم:

\_ راستی مامان، هفت‌سین خریدی؟  
\_ نه فردا میرم بیرون، اونم میخرم .

حواله پی محیا بود که داشت لباس‌هاش و نگاه میکرد که صفحه‌ی گوشیم روشن و  
خاموش شد.



## #پارت 99

دستم و دراز کرده و موبایل و برداشتمن.  
با دیدن اسم آرشا رو صفحه دست و پام رو گم کردم که از نگاه مامان دور نموند ...  
تماس و ریجکت کردم و از جام بلند شدم .  
\_من میرم کمی استراحت کنم .  
مامان با نگاهی مشکوک من و تا در اتفاقم بدرقه کرد .  
در و پشت سرم بستم و نفس عمیقی کشیدم .  
بعد از چند لحظه دوباره صدای گوشیم بلند شد و پشت سرشن صفحه خاموش و  
روشن شد...  
با تردید و ترس صفحه‌ی اتصال و لمس کردم .  
موبایل و به طرف گوشم بردم و چیزی نگفتم ...  
اونم چیزی نگفت ...  
 فقط صدای نفس‌های نامنظمی که میکشید به گوشم میخورد.

## #پارت 100

همینطور دوتامونم سکوت کرده بودیم ...  
هیچکدام قصد نداشتیم که این سکوت و بشکنیم...  
بعد از چند لحظه بالاخره صدای آروم وضعیتش به گوش رسید:  
\_سلام نیلا ...  
از تن صداش، از نیلا گفتنش، از لحن مهربون ولی خستش ...  
قند توی دلم آب شد ...  
خواستم همون لحظه داد بزنم و بگم جان نیلا ...  
ولی نشد ...  
نمیتوانستم بگم ...  
میترسیدم ...  
میترسیدم پسم بزنه ...



با لحنی آروم مثل خودش جواب دادم:

\_سلام .

دوباره بعد از چند لحظه حرف زد:

\_خوبی؟ کجا رفتی دختر !

نگفتی دلم تنگ میشه برات؟

هان !

\_خب، بعد از اون ماجرا فکر کردم دیگه نمیخوایی من و ببینی !

\_اشتباه فکر کردی! چرا سرخود تصمیم گرفتی هوم؟

چیزی نداشتیم بگم ...

خجالت میکشیدم ...

تصمیم گرفتم چیزی نگم و فقط سکوت کنم ...

\_دارم بر میگردم ایران ...

کارهای دانشگاهت و کردم، انتقالی گرفتم برات ...

دیگه لازم نیست فرانسه درس بخونی ...

از این کارش تعجب کرده بودم ...

من این همه زحمت کشیده بودم برای این بورسیه... حالا بخاطر یه چیز باید از

دستش بدم؟

تحصیل تو بهترین دانشگاه و!...

#پارت 101

به حالت اعتراض گفتم:

\_نمیشه آرشا، من این همه زحمت نکشیدم که تو یه روز بیایی و همش و به باد

بدی ...

چند ساله برای این بورسیه درس خوندم، تا تونستم قبول بشم ...

\_عه، پس نمیخوایی که خونوادت از گندهایی که اونجا بالا آورده خبردار بشن!

میخوایی؟



چیزی نداشتیم بگم، داشت تهدیدم میکرد... اونم به عوضی ترین راه ممکن ...  
 \_هر غلطی میخواایی بکنی بکن... فکر کردی میتونی تهدیدم کنی! هه کور خوندی،  
 آقا ...

من هر کاری هم بکنم فقط ب خودم مربوطه نه به هیچ کس دیگه ...  
 با عصبانیت گوشی و قطع کردم و انداختم رو تخت ...  
 نشستم روی میز توالت و شقیقه هام و آروم ماساژ دادم ...  
 خاک بر سرم بکن با این عاشق شدنم ...  
 نشدم نشدم آخرش هم عاشق یه گودزیلا شدم .  
 حالا چه غلطی باید میکردم .

اگه به بابا میگفت قطعاً دیگه نمیزاشت پام و فرانسه بزارم .  
 مشتی روی میز زدم و لعنتی برای آرشا نثار کردم...  
**#پارت 102**

با صدای تقه در، سرم و بلند کردم .  
 \_بیا تو ...  
 در باز شد و مامان با آب هویجی که دستش بود داخل اتاق شد .

این کتاب در سایت یک رمان ساخته شده است([1roman.ir](http://1roman.ir))  
 آروم و بدون هیچ حرفی آبمیوه رو گذاشت رو میز و خودشم روی تخت نشست ...  
 زیر چشمی نگاهی به موبایلم انداخت و سرشن و بالا گرفت ...  
 \_خب میشنوم ...

حالت تعجبی به خودم گرفتم و گفتم:  
 \_چی و میشنوید?  
 \_میخواهم تموم ماجرا رو بدونم... مو به مو... اتفاقایی که توی فرانسه برات افتاده...  
 پسری که الان پشت خط بود و داشت تهدیدت میکرد ...  
 فکر نمیکنی لازمه برای من تعریف کنی !  
 سرم و تکون دادم و دوباره ماساژش دادم ...



مامان جان، بعدا برات تعریف میکنم، الان اصلا حالم خوب نیست ...  
 خیله خب، پس بعدا کنار بابات تعریف میکنی ...  
 از جاش بلند شد و خواست بره که جلوش و گرفتم ...  
 مامان جان چرا تهدید میکنی ...  
 اه !

باشه بشین برات تعریف میکنم ...  
 میشنوم .

### #پارت 103

به ناچار شروع کردم به تعریف کردن ...  
 از شروع آشناییم تو دانشگاه با آرشا و دیدن همسایه‌ی واحد روبه روییم که اون  
 بود ...

از استخدامم توی شرکت و رفتار و اخلاق ویلیام ...

و قرار آخرمون و اتفاقایی که افتاد ...

با بعض سرم و انداختم پایین ...

نای نفس کشیدن نداشتیم و این من و بیشتر اذیت میکرد .

مامان هم چیزی نمیگفت و سکوت کرده بود .

منتظر هر عکس العملی از طرفش بودم .

ولی حرکتی نکرد ...

بعد از چند لحظه صدای آرومش اوmd که گفت:

پس دخترمن عاشق شده؟ !

دختری که از آینده اش میترسیدم ...

همیشه به بابات میگفتم از سه تا بچه هام فقط نگران نیلام ...

این دختر دلش از سنگه ...

مغروه ...

پسری میبینه زود پاچه میگیره ...



نکنه تا عمر داره اینطوری بمونه ...  
ولی امروز خیالم و راحت کردی ...  
فکر نکن گندهایی که اونجا بالا آورده کار خوبی بوده، و من اینطوری انعطاف نشون  
دادم ...

ولی چیکار میتونم بکنم، بچه نیستی که بگیرم کتکت بزنم یا از بابات بترسونمت ...  
خوده ببابات با اون زبون صدمتریت ازت میترسه ...  
 فقط امیدوارم این پسره بتونه آدمت کنه ...  
با چشم هایی گرد به مامانم نگاه کردم.

### #پارت 104

منتظر هر عکس العملی بودم جز این ...  
از جاش بلند شد، خواست از اتاق بره بیرون که دوباره به طرفم چرخید ...  
 فقط امیدوارم تصمیم های اشتباه نگیری، اگه واقعا دلت باهاشه برای به دست  
آوردنش تلاش کن... میدونم که پسر خوبیه، چند بار تعریفش و از بابات شنیدم ..  
لبخندی به روی مامان پاشیدم و گفتم:  
— قربون مامان روشن فکرم برم .  
— چپ نگام کرد و از اتاق رفت بیرون ...  
— پوف بلندی از سر آسودگی کشیدم و به صندلی تکیه دادم .  
— چشم هام و بستم و به حرف های آرشا فکر کردم .  
— بین دوراهی سختی گیر کرده بودم ...  
— اگه قید آرشا رو بخاطر دانشگاه میزدم که قطعا نمیتونستم تحمل کنم ..  
— از یه طرف دیگه هم دانشگاه و نمیتونستم بیخیال بشم ...  
— اه !

لعنی به زمین و زمان فرستادم و از جام بلند شدم ...  
فرصت بیشتری برای فکر کردن میخواستم ...

### #پارت 105



(سه روز بعد )

\_محیا عجله کن دیر شد ...

\_صبر کن دختر، بزار کیفم و بردارم ..

ماشین و از توی حیاط درآوردم و منتظر محیا شدم ...

سه روز دیگه عید بود و میخواستیم با بچه ها روزای آخر بریم دربند ...

نگاهی به ساعتم انداختم ...

پنج عصر و نشون میداد...

محیا با عجله در حیاط و بست و سوار ماشین شد ...

\_ای خدا نکشتت نیلا، نفهمیدم چطوری آماده شدم .

\_عیب نداره شالتو درست کن کج و کوله سر کردی ...

نگاه چپی بهم انداخت که خونسرد سرم و به طرف جلو چرخوندم ...

استارت ماشین و زدم و به سمت خونه‌ی دختران حرکت کردم ...

به نوبت نفس و نیکی و یاسمین و سوار کردم ...

\_چتونه چرا نعره میکشین؟

\_وا بی ادب نعره چیه خیلیم صدای خوبی داریم ...

\_آره با اون صدای جیغ جیغوی نفس و یاسمین ...

محیا آروم نشسته بود و به دلک بازی های دختران نگاه میکرد.

## #پارت 106

\_بچه ها ساکتتند! محیا هنگ کرده ...

با این حرف من بچه ها پقی زدن زیر خنده و محیا با گیجی و گنگی به من نگاه کرد ...

چشم هام و چپ کردم و اشاره ای به سه تا دیوونه کردم ...

نژدیک مقصد مورد نظرمون بودیم که نیکی یهو گفت:

\_راستی بچه ها یه چیزی باید بهتون بگم !

یاسمین یه پس گردنی زد و گفت:



بنال ببینم چه گندی زدی باز!

هیچی بابا، متین تا شنید میریم دربند گفت ماهم میایم ...

ای مرد ذلیل برا چی بهش گفتی؟

خب چیکار کنم پرسید کجایی منم گفتم با بچه ها میریم دربند ...

از توی آینه نگاهشون کردم و گفتم:

خبله خب، دعوا نکنید حالا اتفاقیه که افتاده نمیشه هم بگیم نیان ...

محیا چشم هاش برق زد و گفت:

اتفاقا خیلیم خوب شد، من میخوام اکیپ پسرا رو از نزدیک ببینم و باهاشون حرف

بزنم، بخصوص اوئیکه اسمش آرشاست و توی مهمونی هم نیومده بود ...

با اومدن اسم آرشا دوباره داغ دلم تازه شد..

## #پارت 107

بچه هاهم با شنیدن این حرف سکوت کردند و چیزی نگفتند ...

با صدای خفه ای نالیدم:

اون اینجا نیست چند ماهی میشه رفته خارج از کشور ...

عه چه حیف شد پس... خیلی دوست داشتم ببینمش ...

ماشین و پارک کردم و پیاده شدم .

بچه هاهم به دنبال من پیاده شدند ...

از پله ها بالا رفتیم ...

از دور چشمم به رودخونه ی مورد علاقم خورد....

همیشه دوست داشتم بشینم کنارش و پاهام و آویزون کنم تو آب زلال و سردش ...

روی تخت چوبی نشستیم ...

به دور و برم نگاهی انداختم ...

به درختایی که شاخ و برگ داده بودند و همه جارو زیبا کرده بودند ...

به چتر های رنگی که بالاسرmon بودند و وظیفه سایه بانی به عهده داشتند.

## #پارت 108



محیا هم که از دیدن این همه زیبایی به وجود او مده بود؛ گفت:  
 \_من تا حالا کنار رودخونه ش ننشسته بودم، واقعاً حال و هوای خاصی داره اینجا ...  
 \_آره؛ خیلی دوست داشتنیه ...

بعد از چند لحظه گارسونی به سمت ما او مده ...

نفس چند تا چایی و قلیون سفارش داد و اجازه نداد که من حرف بزنم...  
 نگاهی به نیکی انداختم که همش سرش تو گوشی بود ...  
 با لودگی گفتم:

\_نیکی به پا ندزدنش ..

با گنجی و تعجب نگاهم کرد که اشاره ای به موبایل کردم .  
 چپ نگاهم کرد و دوباره سرش و انداخت پایین و مشغول شد ...  
 سرم و چرخوندم، به دختر پسری که عاشقانه کنار هم نشسته بودند خیره شدم...  
 نفسی حسرت بار از ته دل کشیدم.

## #پارت 109

خواستم سرم و برگردونم که چشمم به دوتا دختری افتاد ...  
 سر و وضع بدی داشتند ...

کنار در گوش هم پچ پچ میکردند و جایی و نشون میدادند که تو دید من نبود .  
 کنجکاو از جام بلند شدم که نفس گفت:

\_کجا نیلا؟

\_الآن میام .

کفش هام و پوشیدم و جلوتر رفتم ...  
 به جایی که دوتا دختر اشاره میکردند خیره شدم ...  
 مات به افراد رو به روم نگاه کردم ...

اکیپ پسرا بود ...

حیرت انگیز تر این بود که آرشا هم بین اونا بود ...  
 پس راست گفته بود که میخواهد بیاد ...



خواستم برگردم که یهو آرشا چرخید و نگاهش به من افتاد.

## #پارت 110

اخم هاش توهمند ...

طرز نگاهش و مدل ایستادنش جذبه‌ی خاصی بهش داده بود ...

خیره به هم نگاه میکردیم و قصد جدا شدن نداشتیم ...

دلتنگش بودم و میخواستم این دلتنگی و با نگاه کردن رفعش کنم ...

بعد از چند لحظه به طرفم قدم برداشت ...

چندان فاصله‌ای باهم نداشتیم، تو چشم هاش خیره شدم و چیزی نگفتم ...

ولی اون لب باز کرد و گفت:

\_سلام .

\_سلام .

\_فکر نمیکرم اینجا ببینم ...

\_قرارمون از اولشم این بود، منم فکر نمیکرم بین پسرا باشی ...

خواست دوباره دهن باز کنه که بنیامین نزدیکمون شد ...

\_سلام نیلا، چه زود رسیدین؟ بقیه کجان !

\_سلام، تازه اوهدیم، بچه‌ها اونجان ...

به طرف رودخونه اشاره کردم ...

چرخیدم تا خودمم برم که صدای آروم آرشا میخکوبم کرد:

\_درموردش فکر کردی؟

چرخیدم و تو چشم هاش زل زدم ...

\_قیدش و نمیزنم ...

## #پارت 111

یه تای ابروش و انداخت بالا و با لحن فوق العاده سردی گفت:

\_پس اون پسره رو دوست داری !

واسه همینکه گفتی تو ایران بیاد خواستگاریت ...



در آنی از ثانیه نگاهشم سرد شد ...  
 انگار که داشت به یه غریبه نگاه میکرد ...  
 شده بود آرشای روز اول که مثل برج زهرمار میموند ...  
 از این حالتش قلبم فشرده شد ...  
 نه !

من اینو نمیخواستم !

خواستم دهن باز کنم و بگم که شوخی کردم نمیرم، میمونم باهات ...  
 ولی اون رفته بود ...  
 آروم ولی محکم قدم بر میداشت ...  
 چشم هام پر از اشک شده بودند و اجازه جاری شدن میخواستن ...  
 هق هق کنان اونجارو ترک کردم و به یه طرف دیگه دویدم ...  
 دورترین جای ممکن کنار رودخونه نشستم ....  
 چقدر دلم میخواست یه روز با آرشا ...  
 اینجا کنار هم بشینیم ...

## #پارت 112

اشک هام پشت سرهم میریختن ...  
 قلب ناآروم و بی قرارم قصد آروم شدن نداشت ...  
 نمیدونستم چیکار کنم ...  
 مگه من همین و نمیخواستم ?  
 مگه نمیخواستم فرانسه درس بخونم !  
 پس چه مرگم شده بود !  
 با صدای زنگ موبایلم به خودم او مدم .  
 عکس نفس روی صفحه خودنمایی میکرد .  
 حوصله جواب دادن نداشت، بلند شدم و به طرفشون رفتم .  
 صدای قهقهه و شوخیشون تا چند فرسخی شنیده میشد ...



آروم و با حالت زار بپشون نزدیک شدم .  
نفس تا قیافه من و دید خواست حرفی بزنه که اشاره کردم الان فرصت مناسبی  
نیست ...

پسرا هم به جمع پیوسته بودند و سر به سر دختران میداشتن .  
از نگاه های همدیگه میشد فهمید که توی این مدت چه چیزا تغییر کرده ...  
نگاه بنیامین به نفس و نگاه مهران به یاسمین ...  
برای هر سه تا شون آرزوی خوشبختی کردم ...  
بنیامین رو کرد به طرفم و گفت:  
— راستی نیلا دانشگاهت و چی کردی؟  
— هوم! هیچی هنوز امتحانات نزدیکه فعلا مرخصیم ...  
— نمیخوایی بیایی ایران ادامه بدی؟  
— نه چطور مگه؟  
— هیچی همینطوری پرسیدم، گفتم دیگه آرشاهم اونجا نیست یوقت تنها نباشی؟  
با تعجب گفتم:  
— یعنی چی که نیست؟  
— خب آرشا دیگه از تو دانشگاه خودش انتقالی گرفت اینجا ادامه بده باز ...  
دیگه برنمیگرده فرانسه ...  
با این حرف بنیامین یخ کردم ..  
از درون لرزیدم ولی صدام و در نیاوردم .  
تحمل این یکی و دیگه قطعا نداشتیم ...  
حالا من بدون آرشا چطور اونجا زندگی کنم!  
**#پارت 113**

نمیدونم بچه ها تغییر حالتم و متوجه شدند یا نه !  
ولی سعی کردند بحث و عوض کنند ...



دیگه حواسم پیششون نبود، گم شده بودم تو هیاهویی که آرشا توی ذهنم برآم ساخته بود ...  
 فکرم درگیر بود ...  
 خیلی سخت بود ...  
 ولی دیگه کاریش نمیشد کرد ...  
 آرشا من و قضاوت کرده بود، پس باید میرفتم، تا تنها باشم ...  
 با خودم و دلم ...  
 تا تصمیم و بگیرم ...  
 نفس عمیقی کشیدم و مطمعن سرم و تکون دادم ...  
 چمدون به دست جلوی فرودگاه ایستاده بودم ...  
 \_محیا دیگه نمیخواه اینجا بمونی، برو خونه مامانو دلداری بده ...  
 \_باشه فدات شم، سفر خوبی داشته باشی، زود سر بزن بهمون ...  
**#پارت 114**

ناامید و غمگین بهش نگاه کردم و گفتم:  
 \_شاید چند سال نتونستم بهتون سر بزنم... یوقت یهو به مامان نگی! پس میوفته ...  
 محیا با تعجب نگام کرد و پرسید:  
 \_یعنی چی! چرا نمیایی?  
 \_بعدا برات میگم خب دیگه من برم عزیزم خدا حافظ ...  
 چرخیدم و با قدم هایی سست و ضعیف رفتم ...  
 [چهارسال بعد ]  
 با صدای زنگ موبایلم شیرجه زدم روش ...  
 عکس یاسمین که عین گاو دهنش و باز کرده بود رو صفحه م ظاهر شد ...  
 با صدای جیغ جیغوی جواب دادم:  
 \_بلهبهه ...  
 \_چته، چرا جیغ میزنى نره غول ...



خاک تو گورت کنم، هنوز فرق نره غول و ماده غول نمیدونی چیه !  
عه مثلًا فرقشون چیه؟ اه اصلا چرا چرت پرت میگی میخوام یه خبر تووپ بهت  
بدم ...

چه خبری؟  
کی میایی ایران؟  
سه روز دیگه بلیط گرفتم چطور مگه؟  
هیچی گلم خواستم بدونم، فقط نیلا از اونجا یه چند دست لباس ناناژ خوشگل برا  
خودت بخر ک اینجا جشن داریم ...  
جشن چی؟

اوه کلی جشن داریم، عروسی نفس یکیشه، یکی هم جشن فارق التحصیلی  
خودت ...

ای جوووونم، نفس عروسیشه؟  
اره، تازه نیکی هم واسه فسقل پسرش میخواه تولد بگیره ...  
دلم برای آیهان، پسر نیکی تنگ شده بود ...  
تو این مدت فقط تونسته بودم عکسش و ببینم ...  
حتی نتونستم عروسی بهترین دوستم برم ...  
پس باید تولد پسرش حتما جبران میکردم.

## #پارت 115

باشه ممنون که خبر دادی، کاری نداری؟  
نه بای .

گوشی و قطع کردم، به پشت چرخیدم و به فکر فرو رفتم ...  
بعد از چهارسال میخواستم برگردم ایران ...  
دلم عجیب تنگ شده بود ...  
برای خونوادم، دوستام... و... آرشا .  
چقدر این اسم دور میومد برام .



هیچ خبری ازش نداشتیم، یعنی خودم نمیداشتم که دخترای چیزی درموردش بهم بگن ...

اونم نه زنگی میزد و نه پیامی میداد ...

قطعاً فراموشم کرد ه بود ...

هر چند خیال خام بود که دوستم داشته باشه ...

آرشایی که روز آخر دیدم ...

با اون نگاه سرد و یخش، محال بود که حسی به من داشته باشه ...

اون پسره مغورو و خودخواه ...

نمیدونم تو این چهارسال به خاطر کارش او مده فرانسه یا نه ...

ولی هیچوقت متوجه او مدنش به واحد رو به رویی نشدم ...

پوف بلندی کشیدم و از جام بلند شدم .

این سه روز و نمیدونستم چیکار کنم و خودم و به چه کاری مشغول کنم ...

لباسام و پوشیدم و از خونه زدم بیرون.

## #پارت 116

خیابون هارو قدم میزدم و به آدماش نگاه میکردم ...

بی هدف قدم میداشتم و نمیدونستم کجا میخوام برم ...

از دور یه بستنی فروشی دیدم .

به طرفش رفتم و یه بستنی رنگی خریدم ...

روی صندلی که اونجا بود نشستم و مشغول خوردن شدم ...

یاد حرف یاسمین افتادم که گفته بود لباس بخرم ...

از جام بلند شدم و یه تاکسی گرفتم؛ آدرس پاساز مورد نظرم و دادم و تکیه دادم به

پشتی صندلی ...

سه تا مغازه رو از نظر گذرونده بودم ولی چیز مناسبی پیدا نکردم ...

جلوی یه مانکن که لباس شب سیاهی به تن داشت ایستادم ...

چشم هام از زیبایی لباسی که به تن داشت برق زد.



## #پارت 117

داخل مغازه رفتم و از فروشنده که یه دختر جوون و خوشگلی بود لباس و درخواست کردم ...

چرخیدم و توی آینه به خودم نگاه کردم .  
این لباس از هر نظر عالی و فوق العاده بود ...  
بلند بود و استین کوتاهی داشت ...

دنباله‌ی بزرگی با پارچه‌ی کار شده داشت که باعث زیبایی چند برابر این لباس شده بود ...

بعد از حساب کردن پولش تصمیم گرفتم که به خونه برگردم ...  
شب شده بود و من به چمدونی که رو به روم قرار داشت خیره بودم ...  
تنها دو روز اینجا بودم ...  
ناخودآگاه دلم پرکشید پیش خونوادم ...  
دوستام ...

و بازم ...  
یه آشنا ...

آشنایی که تو این چند سال فقط اسمش با من بود ...  
نمیدونستم خبر داره که دارم برمیگردم یا نه ...  
خیلی دوست داشتم عکس العملش و ببینم ...  
با این فکر یهود ته دلم خالی شد ...  
نکنه دیگه من و یادش نیاد ...

یا... یا اینکه برم و با یه دختر دیگه ببینمش... قطعا با دیدن این صحنه نفسی برام نمیموند ...

سرم و تکون دادم تا این فکر های شوم از نظرم خارج بشن ...  
یکی یکی لباس هام و جمع کردم و گذاشتم توی چمدون ...  
چراغ اتاق و خاموش کردم و روی تخت دراز کشیدم .



کم کم پلک هام سنگین شدند و به خواب عمیقی فرو رفتم.

### #پارت 118

از تاکسی پیاده شدم و جلوی فرودگاه ایستادم ...

نگاهی به ساعتی که به مج دستم انداخته بودم کردم ...

ده صبح رو نشون میداد ...

چشم هام و بستم و یبار دیگه هوای خنک فرانسه رو به ریه هام وارد کردم ...

آروم قدم هام و برداشتمن و وارد فرودگاه شدم ...

کمی بعد شماره پروازم و خوندن ...

بلند شدم و بعده انجام یه سری کارها به طرف هواپیما قدم برداشتمن ...

از روی کاغذی که به دست داشتم شماره ی صندلیم و خوندم... "107"

بعد از اینکه نشستم سرم و تکیه دادم و پلک هام و روی هم گذاشتمن.

### #پارت 119

اضطراب و ترس همه ی وجودم و گرفته بود....

بعده چهارسال میخواستم ببینمش ...

کسی که قلبم مالامال برash میتپید ...

فکر کردن به اینکه فردا میتونم ببینمش دلشوره و ترسم و بیشتر میکرد ...

هواپیما شروع کرد به بلند شدن ...

بعد از چند دقیقه لای پلک هام و باز کردم و از پنجره به بیرون نگاه انداختم ...

در حال پرواز بودیم، ابرهایی که یکی پس از دیگری در حال گذر بودند و... ثانیه هایی

که داشتند برای سپری شدن زمان از هم سبقت میگرفتند ...

گوشیم و از توی کیفم درآوردم ...

رمانی که چند روز پیش شروع کرده بودم باز کردم و تصمیم کردم بخونم ...

دو ساعت گذشته بود، چشم هام به شدت درد میکردند... موبایل و خاموش کردم و

پلک هام و بستم؛ کم کم به خواب رفتم.

### #پارت 120



بالاخره بعد از ساعت ها انتظار هواپیما تصمیم به فرود گرفت ...  
 جلوی در ایستادم که نسیم خنکی توی موهام پیچید و اونارو به رقص درآورد ...  
 از پله های هواپیما او مدم پایین و داخل فرودگاه شدم ...  
 چمدونم و برای بازرسی دادم و خودم منظر ایستادم ...  
 بعد از چند دقیقه کارم تموم و از پله های برقی پایین او مدم ...  
 از دور خانوادم و دیدم که منتظر و مستاق به من نگاه میکردند ...  
 دختر اهم ایستاده بودند و با نیش های باز نگاه میکردند ...  
 از شدت شوق و دلتنگی چشم هام پر از اشک شد ...  
 قدم هام و بلندتر و سریعتر برداشتیم ...  
 چمدون توی دستم و ول کردم و با گریه مامانم و بغل کردم ...  
 حق هقم به راه افتاده بود... و مامان مثل همیشه دستش و روی موهام کشید و سعی  
 کرد تا آرومم کنه.

## #پارت 121

با انگشت هام اشک هام و پاک کرده و لبخندی به روش زدم ...  
 از بغلش او مدم بیرون و یکی یکی بچه هارو بغل کردم ...  
 ساعت 9 صبح بود و تقریبا فرودگاه شلوغ بود .  
 همزمان با هم قدم برداشتیم و از فرودگاه خارج شدیم ...  
 توی راه کلی سر ب سر دختران گذاشتیم و خنده دیدیم ...  
 نیکی فسقل پسرشم آورده بود ...  
 کلی تف مالیش کرده بودم که بار آخر صدای نیکی درآمد که با حرص غر زد:  
 \_نکبت بچه رو کم بچولون، تف مالیش کردی ...  
 چپ نگاهش کردم و سرم و برگرداندم ...  
 پسر خیلی نازی بود ...  
 ترکیبی از هردو تاشون بود... چشم هاش، بیشتر شبیه نیکی بود و حالت دماغ و  
 دهنش، شبیه متین بود.



## #پارت 122

محیا ماشین و جلوی خونه پارک کرد و پیاده شدیم ...  
مامان در حیاط و باز کرد؛ آروم قدم هام و برداشتیم و داخل شدم ...  
به دور تادورش نگاه انداختم ...  
چقدر دلم برای این حیاط و خونه ش تنگ شده بود ...  
لبخندی از شوق زدم و جلوتر رفتیم ...  
اول از همه مامان رفت توی خونه و بعد از چند لحظه ماهان با شنیدن صدامون با  
عجله از خونه بیرون اومند و با چشم هایی گرد شده نگاهم کرد ...  
قهقهه‌ی بلندی کردم و به طرفش رفتیم ...  
اون و توی آغوشم فشرده و گفتم:  
\_داداشیه من چطوره؟  
\_سلام آبجی خیلی خوش اومندی .  
\_مرسی گلم، دلم برای همتون یه ذره شده بود... چه بزرگ شدی! مردی شدی واسه  
خودت ...  
ماهان لبخند مردونه ای زد و خودش و کنار کشید ...  
همراه دخترا وارد سالن شدیم و خونه رو گذاشتیم رو سرمون ...

## #پارت 123

ماهان چمدونم و برد توی اتاقم ...  
رو کردم به دخترا و گفتم:  
\_همینجا باشین، برم لباسمو عوض کنم بیام ...  
اوناهم با این حرف من خودشون و روی  
کاناپه ولو کردن ...  
رفتم توی اتاقم؛ فرصت و غنیمت شمردم و با دیدن حموم خودم و انداختم  
داخلش ...



12 ساعت توی هوا پیما موندن واقعا طاقت فرسا بود... پس یه دوش گرفتن قطعا میتونست حالم و جا بیاره...

بعد از اینکه حسابی خودم و شستم شیر آب و بستم و حوله رو دور خودم پیچیدم ...

از توی کمد یه تیشرت و شلوار ست انتخاب کرده و پوشیدم ...  
موهام و بدون اینکه خشک کنم بالا سرم جمع کردم و حوله پیچش کردم ...  
کمی کرم زدم و از اتاق خارج شدم ...

دخترا با دیدن من سوت بلندی کشیدن که باعث شد مامانم به طرفم خیره بشه ...

### #پارت 124

لبخند گشادی به روش زدم و روی کاناپه نشستم ...  
یاسمین شروع کرد حرف زدن:

وای نیلا، نمیدونی چقدر دلمون برات گشاد شده بود؛ چهارسال چطوری بدون ما  
تونستی تحمل کنی هان!

خیلی راحت !!!

اونقدر سرگرم درس و دانشگاه شده بودم که شما سه تا نحاله به ذهنم نمیومدین ..  
با این حرف من، محیا شروع کرد به قهقهه زدن ..  
نحاله رو خوب او مدی خواهر !

نیشیم و شل کردم و بهشون نگاه کردم که سه تاشونم چپ نگاهم کردند..  
نگاهی به فسل نیکی انداخته و بهش گفتم:

چطوری عسل خاله؟ بیا بعلم ببینم...  
با اخم روش و کرد اونطرف که رو به نیکی گفتم:  
مثل خودت اخلاقش گنده!

### #پارت 125

نکبت من کجام اخلاقم گنده! مرده شور تو ببرن...  
خنده‌ی بلندی کردم و چشمک ریزی بهش زدم ...



مامان با سینی بهمون نزدیک شد ...  
 با دیدن آب پرقال چشم هام برق زد و گفت: ...  
 \_آخ مامان جان! کار خوبی کردی؛ تو این چله تابستون فقط آب پرقال میچسبه ...  
 مامان لبخند مهربونی زد و گفت: ...  
 \_نوش جونت عزیزم ...  
 چرا فکر میکردم مامان با غم داره نگام میکنه؟  
 چرا مثل همیشه شاد و شنگول نبود !  
 نفس پرید بین افکارم و رو به مامان گفت: ...  
 \_خب خاله جون! مهمونی بالاخره چند شنبه شد؟؟؟  
 \_فردا عزیزم.

## #پارت 126

با تعجب به مامان نگاه کرده و گفت: ...  
 \_چه عجله ایه حالا مامان !  
 \_زمان مناسبیه، عجله ای هم درکار نیست... همه‌ی کارهاهم انجام شده، فقط مونده  
 بری برای خودت لباس بخری ...  
 \_لباس از اونجا خریدم نیازی نیست ...  
 \_خیله خب، چه بهتر... فردا به دوستم که بیاد آرایشت کنه؛ فقط  
 امیدوارم صبح زود بلند شده باشی ...  
 با عجز به مامان نگاه کرده و گفت: ...  
 \_حالا نیازیم به آرایشگر نبودااا ...  
 \_حرف نباشه، همین که گفتم ...  
 دخترا نگاه شیطنت آمیزی به طرفم انداختن و لبخند پیروزی روی لبسون  
 نشوندند...

زیر لب "کوفتی" نثارشون کردم و براشون توی دلم خط و نشون کشیدم  
 بعد از یه ساعت دخترا بلند شدند و تصمیم گرفتن برن تا من کمی استراحت کنم ...



نفس رو کرد بهم و گفت:

\_ خب دیگه خدا حافظت باشه، فردا میبینمت ...

\_ خدا حافظ، مرسى که او مدین ...

بعد از رفتنشون کش و قوسی به خودم دادم و خمیازه بلندی کشیدم.

#پارت 127

با هوش و حواسی پرت به سمت اتاقم قدم برداشتیم ...

روی تخت دراز کشیدم، به ثانیه نکشید خوابم برد ...

نمیدونم چقدر خوابیده بودم که با صدای محیا از خواب بیدار شدم ...

با چشم هایی نیمه بسته گفتم:

\_ بزار بخوابم محیا! دارم میمیرم از خواب ...

\_ پاشو دختر! خاله اینا اومدن دیدنست، ساعت سه ظهره ناهارم نخوردی ...

با شنیدن ساعت از جام بلند شدم و هین بلندی کشیدم... یعنی من این همه ساعت

خواب بودم! یعنی به خرس گفتم زکی! برو من جات هستم ...

پتو رو انداختم یه ور دیگه و از جام بلند شدم ...

\_ کدوم خاله او مده؟

\_ خاله نرگس .

\_ تنهاست؟

\_ نه با زامیاد و زهره س ...

\_ اوکی، تو برو من آماده بشم میام .

\_ باشه منتظریم ...

دست و صور تم شستم .

موهام و با کلیپس بستم، در کمد و باز کردم و یه بلوز شلوار انتخاب کردم .

اصلاً دوست نداشتمن جلوی زامیاد لباس باز بپوشم و اجازه هیز بازی بهش بدم ...

یه شال هم انداختم سرم و از اتاق بیرون رفتم.

#پارت 128



خاله با دیدن من لبخندی روی لب هاش نشوند و از جاش بلند شد ...

چند قدم به طرفم برداشت و دست هاش و از هم باز کرد ...

توى بغلش رفتم و چند ثانية بعد بیرون او مدم ...

سلام خاله جون خوبی !

سلام عزيز خاله، کجا رفتی تو دختر ! ...

چهار ساله رفتی و پشت سر تم نگاه نکردی... ندیدی مامانت شب و روزش بخاطرت

گريه کردن بود ...

شمندم خاله جون، ولی توى هر رفت و آمد مامان بيشتر دلتنگم ميشد ...

خاله سري تكون داد و ديگه چيزی نگفت ...

با زهره هم دست دادم و نشستم رو کاناپه کنار محيا ...

محيا خنده ی ريزى کرد و کنار گوشم گفت:

زامياد و خوب قهوه ايش کردي، ايول !

## #پارت 129

سقلمه اي به پهلوش زدم و آروم جواب دادم :

کوفت، حقش بود پسره ی قوزميit... آي دلم ميخواد بزنم پسره رو لهش کنم با اون  
چشم های باباغوريش ...

با اين حرف من محيا پقی زد زير خنده و بلند خندید ...

همه با تعجب نگاهش کردنده که زود خودش و جمع و جور کرد و نيشش و تا بناگوش  
باز کرد ...

چشم غره اي براش رفتم و خيره شدم به خاله ...

يكم بعد زهره رو کرد بهم و گفت:

خب، نيلاتعريف کن... فرانسه چه خبر؟

درس و دانشگاه؟

دانشگاه بود ديگه! با هزار ضرب و زور ديگه تموم شد و خلاص ...



ولی تنها یی زندگی کردن خیلی بهم فشار می‌اورد، خیلی سخته توی غربت تنها  
موندن ...

— خب چرا هر از گاهی نمی‌ومدی ایران؟

— اونطوری بیشتر دلتنگ می‌شدم و موندن اونجا سخت تر می‌شد برام ...  
نگفتم ...

نگفتم که دلیل اصلیم چی بود برای رفتنه !

نگفتم که می‌خواستم مهم ترین تصمیم زندگیم و بگیرم !

### #پارت 130

اونم دیگه چیزی نگفت و فقط سری تکون داد ...  
با به یاد آوردن این چهارسال و دور بودن از خانوادم، ساكت نشسته و به فکر فرو  
رفتم ...

بعد از چند دقیقه با صدای مامان به خودم او مدم ...  
— جانم مامان .

— عزیزم، ناهار نخوردی، ضعف می‌کنی !

— چشم الان میرم .

به طرف آشپزخونه رفتمن ...

از برنج توی قابلمه کمی کشیدم و ظرف خورش و گذاشتمن جلوم ...  
داشتمن با ولع غذام و میخوردم که یهو زامیاد وارد آشپزخونه شد.  
نیم نگاهی بهش انداختم و دوباره شروع کردم به خوردن ...  
بعد از چند لحظه صدای به عقب کشیده شدن میز به گوشم خورد ...  
روبه روم نشسته بود و خیره بهم نگاه می‌کرد ...  
پوزخند مسخره ای تحویلش دادم و به کار خودم ادامه دادم ...  
با نگاه های خیره اش رسما غذا رو برام زهرمار کرده بود .

می‌خواستم از جام بلند شم که گفت:

### #پارت 131



بزرگ شدی !

یه تای ابروم و انداختم بالا و با تحقیر نگاهش کردم ...  
\_ فکر نمیکنم یه آدم تو چهارسال چنان فرقی بکنه ...  
\_ چرا، تو جز اون معدود آدمایی که تغییر کردی! نه از قیافه... بلکه از اخلاق ...  
قبلا ها بیشتر تحویلم میگرفتی ...  
\_ از آدم هیز خوشم نمیاد...  
پوزخندی زد و از جاش بلند شد ...  
\_ هیز بودن و نشونت میدم ...  
بعد از گفتن این حرفش از آشپزخونه خارج شد ...  
پوف بلندی کشیدم و قاشق و پرت کردم توی بشقاب ...  
دستی به صورتم کشیدم و از جام بلند شدم ...  
طول و عرض آشپزخونه رو با عصبانیت طی میکردم و لعنتی برای زامیاد میفرستادم.

#پارت ۱۳۲

خودم و مرتب کردم و به طرف پذیرایی قدم برداشتمن.  
بی سرو صدا دوباره روی کاناپه نشستم و خودم و با موبایلم مشغول کردم ...  
ای بر جد و آبادت لعنت زامیاد ...  
پسره ی ایکبیری فکر کرده کیه که میتونه تهدیدم کنه ...  
تا رفتن خاله دیگه حرفی نزدم و اونم انگار میدونست زامیاد حرفی به من زده دیگه  
زیاد به پرو بالم نپیچید ...  
شب ساعت دوازده بود و من هنوز نخوابیده بودم ...  
بی صبرانه منتظر بودم تا بابا شیفتتش تموم شه...  
یه ربع بعد صدای وارد شدن ماشین به داخل حیاط به گوشم خورد ...  
با عجله در سالن و باز کردم و روی ایوون ایستادم ...  
بابا با خستگی فراوون از ماشین پیاده شد و قفلش کرد ...  
سرش و بلند کرد؛ تا من و دید چشم هاش تو تاریکی حیاط برق خاصی زد.



## #پارت ۱۳۳

به طرفش دویدم و خودم و توی بغلش انداختم ...

\_سلام بابا، دلم برات یه ذره شده بود .

\_سلام دخترم، منم همینطور... کی رسیدی؟

\_صبح .

از بغلش اوتمدم بیرون و نگاهش کردم .

\_بریم تو خونه، بیرون نمون ...

به حرف بابا سری تکون دادم و همراه هم داخل خونه شدیم ...

صبح با چشم هایی خواب آلود به مامان که جلوی در ایستاده بود نگاه کردم .

\_چبیشه مامان! چرا اخم کردی فدات شم !

\_نیلا پاشو تا کتکت نزدم... ناسلامتی امشب مراسم داریم تو گرفتی خوابیدی ...

با شنیدن اسم مراسم سیخ تو جام نشستم ...

بلند شدم و دست و صور تم و شستم .

مامان اونقدر غر زد آخرش خسته شد و از اتاق رفت بیرون ...

به سمت آشپزخونه رفتم و پشت میز نشستم...

## #پارت ۱۳۴

حسابی از خجالت شکمم دراوتمدم ...

به مامان که داشت برای خودش چایی میریخت نگاه کرده و گفتم:

\_راستی، اون خانومه اسمش چی بود؟ کی قراره بیاد واسه آرایشم .

\_فریبا خانوم... تا تو کارهات و بکنی اونم رسیده .

\_چه کاری؟ من که کاری ندارم !

\_مطمعنی لباس لازم نداری؟ باید برم بیینم چی خریدی که اینقدر مصمم حرف

میزنی ...

لبخند شیطونی زدم؛ ابروهام و انداختم بالا و گفتم:

\_نمیشه ببینیش، سوپراایزه... اگه لباس و ببینی میترسم از ذوق پس بیوفتی ...



بیانیم و تعریف کنیم...

خواستم دوباره لقمه ای بردارم که یادم افتاد کفش مناسب لباسم و ندارم ...  
از جام بلند شدم و در حالی که برای مامانم توضیح میدادم از آشپزخونه مستقیم به طرف اتاقم رفتم ...

حصوله لباس انتخاب کردن نداشتم .

دم دست ترین مانتو و شلوار رو انتخاب کردم و پوشیدم ...  
کیف و کارت بانکیم برداشتم و از خونه زدم بیرون ...

#پارت ۱۳۵

استارت ماشین و زدم و گازی بپوش دادم که جیغ لاستیک ها بلند شد .  
رو به روی پاساژ ایستادم و از دور نگاهی بپوش کردم ...  
بعد از چند ثانیه مکث پیاده شدم و از خیابون عبور کردم .  
در به طور اتوماتیک باز شد و داخل شدم ...  
از اولین مغازه شروع کردم به گشتن ...

لباسم مشکی بود، بنابراین تصمیم گرفتم که کفشم مشکی بخرم ...  
توی ویترین ششمین مغازه یه کفش سیزده سانتی مشکی به چشمم خورد که کیف ستشم داشت ...

روی کفش نگین های براقی داشت که مثل لباسم واقعاً خوشگل میدرخشد .  
داخل مغازه شدم و از فروشنده درخواستش کردم ...  
بعد از تست کردنش پولش و دادم و از مغازه او مدم بیرون ...  
خواستم از پاشاژ بیرون بیام که چشمم به مغازه ای که بدليجات ميفروخت خورد ...  
با ذوق به سمتش رفتم و داخل شدم ...  
با نيش باز که از خوشحالی زيادم بود به فروشنده که دختر جوانی بود سلام کردم .

#پارت ۱۳۶

يه ست گردنبند و دستنبند که به رنگ نقره ای بود و برداشتمن و بپوش نگاه اند اختم ...  
وسط گردنبند يه دايره بود که وسطش يه چشم به رنگ فيروزه ای کار شده بود ...



بعد از حساب کردن پولش تشكري کردم و از پاساژ زدم بیرون ...  
در سالن و باز کردم که قیافه نیکی و یاسمین و نفس و دیدم ...  
با لب و لوچه ای آویزون نگاهشون کرده و گفت: ...  
\_ شماها اینجا چیکار میکنید! مگه خونه زندگی ندارین هروز اینجا پلاسین ...  
یاسمین چشم غره ای برام رفت و گفت: ...  
\_ خفه نکبت، بخاطر تو او مدیم... کجا بودی تا الان؟ چی خریدی؟ #پارت ۱۳۷

— بیرون بودم، رفتم کفش برای لباسم بخرم ...  
— اوکی، برو لباساتو عوض کن بیا .  
— باشه .

مانتو شلوارم رو با تاپ و شلوارکی عوض عوض کردم و دوباره برگشتم پیش بچه ها ...  
\_ خب دخترا چخبرا! مهمونی امشب و به خونوادتونم گفتین؟  
نفس دستی توی موهای خوش فرمش که تازه رنگ کرده بود کرد و گفت: ...  
\_ اره، تازه بچه های دانشگاهم دعوت کردم ...  
خیلی دلم میخواست بپرسم آرشا هم دعوته یا نه! ولی نتونستم! زبونم برای پرسیدن  
بند او مد و آروم بدون حرفی نشستم و سکوت کردم ...  
دخترا بلند شدن تا تو چیدن میوه ها و دسر ها به مامان کمک کنند ...  
/آرشا /

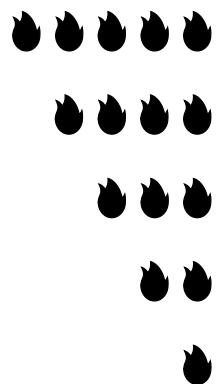
یه پس گردنی به بنیامین زدم که دادش رفت رو هوا ...  
\_ چته! چرا همچین میکنی؟  
\_ برای اینکه چرت و پرت میگی ...  
\_ نه به خدا، چرت و پرت چیه! دیروز از یاسمین شنیدم که او مده ... #پارت ۱۳۸

از روی صندلی بلند شدم و تو خونه قدم زدم ...  
کلافه دستی به صور تم کشیدم و ته ریشم و لمس کردم ...



بعده چهار سال بالاخره او مده بود...  
 مهران از جاش بلند شد و زد رو شونه م گفت:  
 \_آروم باش داداش چیزی نشده! تازه میخوام یه خبر دیگه م بهت بدم ...  
 منتظر نگاهم و دوختم بهش ...  
 \_امشب یه مهمونی گرفتن برash... بچه های دانشگاهم دعوتن ...  
 \_کی گرفته؟  
 \_خونوادش ...  
 بدون هیچ حرفی سرم و انداختم پایین و اخم هام و توهم کشیدم ...  
 هه !

بعده چند سال او مده بود و میخواست مهمونی بگیره !  
 خیلی مسخرس !  
 حتما به افتخار نامزد جدیدش میخواست جشن بگیره ...  
 باید چیکار میکردم؟  
 آیا باید میرفتم و اوون و با یه نفر دیگه میدیدم...؟ یا ...#پارت ۱۳۹



/نیلا

\_نیلا بیا برو حموم الان آرایشگرت میرسه ...  
 \_زوده هنوز مامان ...



مامان که داشت حسابی از دستم حرص میخورد گفت:

\_ساعت پنج عصره کجا زوده... یه ساعتم کار آرایشت طول میکشه ...

\_چشم پس من میرم ...

میخواستم برم توی اتاقم که نیکی صدام کرد:

\_نیلا ماهم میریم آرایشگاه، فعلا... شب میبینیمت ...

\_باشه، بابت کمک دستتون درد نکنه؛ فعلا.

لباس هام و از تنم کندم و در حموم و باز کردم.

زیر دوش آب ایستادم تا کرختی و خستگی حسابی از تنم دربیاد ...

زیر آب میخوندم و خودم و میشستم که در حموم زده شد .

\_بله؟

\_نیلا چیکار داری میکنی اون تو یه ساعته؟

\_خب مامان جان مگه نگفتی حموم کنم؟

\_حموم میکنی یا رفتی گنسرت! عجله کن دیر و قته ...

\_چشم الان میام بیرون.

زود خودم و شستم و حوله رو دور خودم پیچیدم رفتم بیرون ...

مامان غضبناک نگاهم میکرد که چشم هام و مظلوم کرده و خیره شدم

بهش .

\_نمیخواد خود تو شبیه شرک کنی لباساتو بپوش فریبا رو بفرستم ...

همین و گفت و از اتاق رفت بیرون.



#پارت 140



پووف مامان مارو نگاه ! .

شبیه شرکم شدیم ...

تند لباسای راحتیم و پوشیدم .

موهام و باز گذاشتیم تا فریبا خانم سشوار بکشه ...

بعد از چند دقیقه با صدای تقهی در چرخیدم ...

\_سلام نیلا خانم .

\_سلام فریبا جون، خوش اومدی بیا بشین .

بعد از اونم مامان اوmd تو اتاق، رو کرد طرف فریبا و گفت:

\_خب عزیزم، اینم دختر من... میسپارمش به خودت. کار خود تو بکن هر چی نیلا غر زد این و کن اونو کن به حرفش گوش نده... من باز میام بهتون سر میزنم .

من با تعجب و فریبا هم با خنده به مامان نگاه میکردیم که از در رفت بیرون .

خواستم روی میز جلوی آینه بشینم که فریبا گفت:

\_اونجا نشین .



میز و یه طرف دیگه گذاشت و من و به طرفش هدایت کرد.

#پارت ۱۴۱



نشستم و شروع کرد به سشوار کردن موهم ...

بعد از اینکه خشک شد، لوازم آرایش هاش و ریخت روی تخت و شروع کرد  
به آرایش کردنم ...

دل تو دلم نبود، میخواستم ببینم چطور شدم .

حیف که اجازه نداشتمن؛ فقط امیدوار بودم کارش خوب باشه ...

تقریبا یه ساعت بعد آرایشم تموم شد و شروع کرد به شینیون موهم ...  
نیم ساعت گذشته بود و از خستگی داشت خوابم میبرد که با صدای "تموم  
شد" فریبا به خودم او مدم ...

خواستم توی آینه نگاه خودم بکنم که دوباره مانع شد و گفت:

\_اول لباستو بپوش بعد .

به تبعیت از حرفش به سمت کمد رفتم و لباسم و از توش کشیدم بیرون ...  
با کمک فریبا به تنش کردم و در آخر کفشه که امروز خریدم و پوشیدم ...



گردنبند بدلم و انداختم و به سمت آینه رفتم..

#پارت ۱۴۲



با دیدن فرد رو به روم حیرت کرده و به وجود آومدم ...

این من بودم !

تا حالا سابقه نداشت در این حد آرایش کنم، بخاطر همین خیلی تغییر کرده بودم .

آرایش ملايمى بود، ولی زياد روم تأثير گذاشته بود .

فریبا هم به به و چه راه انداخته بود و هی ازم تعریف میکرد ...

البته کیه که کار خودش و تعریف نکنه... هه !

با این لباسم واقعا شبیه پرنسس ها شده بودم ..

در باز شد و قامت مامان تو چهارچوب در نمایان شد ...

با دیدن من چشم هاش گرد شد و با تعجب نگام کرد .

جلو تراومد و بازو های لختم و توی دستش گرفت و گفت:

\_این تويی نیلا؟ چقدر تغییر کردی !

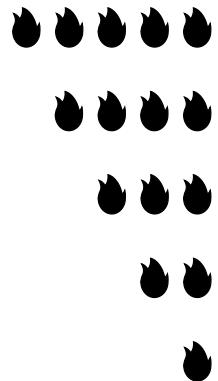


چقدر تو این لباس خوشگل شدی ...

آفرین بہت، آفرین به سلیقت !

همیشه فکر میکردم سلیقه کج و کوله ای داری... ولی ایندفعه واقعاً گل  
کاشتی...

#پارت ۱۴۳



نمیدونستم به تعریف های مامان بخندم یا گریه کنم ...

آخه این چه وضع تعریف کردن بود !

فقط نیمچه لبخندی زدم و دیگه چیزی نگفتم ...

نگاهی به ساعت انداختم، هفت و نیم بود .

نگاهی به سرتاپای مامانم انداختم، یه کت و دامن سرمه ای پوشیده بود که  
خیلی بهش میومد ...

\_مامان مهمونا اومدن؟

\_آره عزیزم، یه تعدادشون اومدن.. ولی فعلًا لازم نیست تو بری پایین؛ یکم  
بموں سالن که پر شد میایی ...

\_چشم ...



مامان و فریبا رفتن و درم پشت سر شون بستن ...

گوشیم و در آوردم و شماره نفس و گرفتم ..

با چهارمین بوق جواب داد:

بله نیلا ...

کجا بین نفس؟

من و یاسی آرایشگاهیم، نیکی کارش تموم شد متین او مد دنبالش باهم  
رفتن ...

کار تو چیشد؟

منم الان تموم شد، کی میابین؟

کم مونده دیگه، یاسی داره لباسش و میپوشه ...

باشه پس منتظرم، بای .

فعلا .

گوشی و قطع کرده و با استرس توى اتاق قدم زدم.

#پارت ۱۴۴





هر چقدر زمان میگذشت استرس منم بیشتر میشد ...

چشم هام و بستم و نفس عمیقی کشیدم ...

با هزار بدبختی بالاخره ساعت ۹ شد... خواستم روی تخت بشینم که گوشی  
توی دستام لرزید... نفس بود:

بله\_

نیلا مامانت میگه بیا پایین .

\_باشه او مدم ...

صدای کر کننده آهنگ تا اینجا هم به گوش میرسید ...

بیار دیگه خودم و توی آینه برانداز کردم ...

انگار همه استرس گرفته بودن ...

نمیدونم چرا ...

شاید بخاطر دلیل من !

در و آروم باز کردم و جلوتر رفتم ...

بالای پله ها ایستادم و دستم و روی نرده‌ی چوبی سر دادم ...

آروم و با طمأنینه قدم اول و گذاشتم و یه پله پایین تر او مدم...

#پارت ۱۴۵





قلبم به شدت به سینم میکوپید .

حس عجیبی داشتم .

لعنت به من ! حتی نمیتونستم خودم و کنترل کردم .

هر چی پایین تر میرفتم بیشتر، سرها به طرفم میچرخید .

ولی من دنبال یه نفر بودم .

نگاه یه نفر و لازم داشتم تا تاییدم کنه .

سعی کردم لبخند بزنم .

حتی به اجبار .

حتی با استرس !...

دختر را رو دیدم که با نیش باز دارن نگاهم میکنن ...

سالن پر بود از مهمون و دختر پسرای جوانی که داشتن با آهنگ تو بغل هم  
وول میخوردن ...

سنگینی نگاهی رو حس کردم ...

خودش بود !

عشق من توی کت و شلوار مشکی چه جذاب شده بود ...

دختر را دورش و گرفته بودند و سعی داشتند باهاش حرف بزنند ...

ولی اون تنها نگاهش به یه جا بود ...



رنگ نگاهش کم کم تغییر کرد اخم روی صورتش جا خوش کرد.

#پارت ۱۴۶



یاسمین با لبخند به طرفم او مدد و دستم و گرفت در گوشم زمزمه وار گفت:

اینقدر تابلو بهش نگاه نکن... حالا فکر میکنه خبریه ...

با تعجب خیره نگاهش کردم که چشم غره‌ای برام رفت .

به طرف بزرگتر و کسانی که میشناختم رفتم و بهشون خوش آمد گفتم ...

مهمنوایی که نمیشناختم اغلب یا همکار بابا بود یا دوست مامان که باهاشون آشنا شدم ..

به جمع جوون تر ها پیوستم، ولی حواسم پی یه نفر دیگه بود ...

زیر چشمی زیر نظر گرفتمش ...

لعنی به اون دختر که کنارش ایستاده بود و با عشههای خرکی داشت  
باهاش حرف میزد و میخندید فرستادم ...

نکنه نامزدش بود؟!

با این فکر یهو سرتاپام عرق کرد .

ترس داشتم، یعنی واقعا با اون دختره بود؟



توی دلم باز فحشی نثار خودم کردم .

چهارسال بی خبر موندم اونجا حالا توقعم دارم پسره ازدواج نکرده باشه ...

نگار یکی از دخترای دانشگاه به سمتم اومند و دستم و کشید.

#پارت ۱۴۷



نفس و یاسی و نیکی هم پشت سرم اومندند .

رو کردم سمت نگار و گفتم:

\_کجا داری میبریم دختر؟

\_بسه هر چقدر اونجا وایستادی، بیا جمع گروههمون ...

سرم و بالا گرفتم دیدم داریم مستقیم جایی میریم که آرشا اونجا وایستاده ..

دیگه چاره ای نداشتیم بالاخره دیر یا زود باید باهاش رو به رو میشدم .

نگار رو کرد سمت بچه ها و گفت:

\_بفرمایید اینم پرنسیس مجلس... آوردمش براتون ..

لبخندی زدم و رو کردم بهشون ..

چقدر دلم برآشون تنگ شده بود .



واسه شیطنتامون، بچه بازیامون... سرکار گذاشتنهای استادمون ...

انگار او ناهم با دیدن من گذشته ها به یادشون افتاد که مارال یکی از دخترها

گفت:

یادش بخیر نیلا، چه روزای خوبی باهم داشتیم... حیف که زود از پیشمون

رفتی.

مهران پرید وسط حرفمون و گفت:

خیله خب دیگه آبغوره نگیرید

رو کرد سمت ارشا و گفت:

داداش، تو چرا ساكتی نمیخوایی چیزی بگی؟

ارشا با لحن خشک و سردی جواب داد:

چیزی برای گفتن ندارم.

دلم گرفت از این لحنش... با درد و غم نگاهش کردم که بی توجه نگاهش و ازم  
گرفت.

#پارت ۱۴۸



/ارشا



ویسکی به دست منتظر بودم ...

چشم میچرخوندم تا ببینمش ولی نبود .

کلافه به دخترایی که دورم و گرفته بودند نگاه کردم که چشمم به پله ها  
افتاد ...

روش زوم شده بودم و خشکم زده بود ..

چهار سال زمان زیادی نبود، ولی میتوانستم بگم خانم تر شده بود ...  
دیگه اون قیافه شر و شلوغ و نداشت .

با این لباسش شبیه ملکه ها شده بود ...  
تمام سالن و چشم میچرخوند .

انگار دنبال کسی میگشت، ناگهان چشمش به من افتاد و روم خیره شد ...  
اخم هام و توهمند کشیدم و سرم و برگرداندم سمت دختری که نزدیکم بود ...  
ناخودآگاه اون و به طرفم کشیدم و تو. آغوشم گرفتمش ...  
لعنت بہت نیلا ...

برای فرار ازت به چه کسایی باید متوصل شم ...  
نگاه خیرش و هنوزم رو خودم حس میکردم ...  
بی توجه بهش لیوان و سرکشیدم...

#پارت ۱۴۹

۸۸۸۸۸  
۸۸۸۸



۷۷۷

۷۷

۷

بعد از چند لحظه دیدم که داره به طرفمون میاد.

با بچه ها حرف میزد و می خنديد ...

چقدر خوشحال به نظر ميرسيد ...

داشت از چرت و پرت گفتناشون حوصلم سر ميرفت که مهران گفت:

\_داداش چرا ساكتى حرفی بزن ...

با به ياد آوردن اينکه نيلا هم اينجاست با لحن خشکی جواب دادم:

\_چيزی ندارم ک بگم ...

تو چشم های نيلا زل زدم ...

درآنی از ثانیه رنگ نگاهش تغيير کرد .

چشم هاش پر از غم شد .

برای به لحظه از لحن حرف زدنم پشيمون شدم ولی سعی کردم زياد بهش فکر نکنم... حالا حالاها با اين دختر کار داشتم...

/nila/

دليل رفتارش و نميدونستم .

البته حق داشت، اونموقع که بين ارشا و فرانسه ، رفتن و انتخاب کردم باید فکر اينجاشم ميکردم .



نباید نامید میشدم

#پارت 150



چراغ ها خاموش شد و دختران و پسران رفتند و سط ...

آهنگ عاشقانه و ملایمی پخش شد ...

روی صندلی نشسته بودم که مهران به طرفم او مد .

\_این خانم خوشگله افتخار رقص میدن؟

چشمکی برآش زدم و از جام بلند شدم .

\_چرا که نه !

همراه هم میرقصیدیم، رقص مهران عالی بود تا حالا مردی و ندیده بودم که  
به این قشنگی برقصه... یه و جلو او مدد و دم گوشم گفت:

\_میتونم یه چیزی ازت بپرسم؟

با تعجب نگاهش کردم و گفتم:

\_آره بپرس

\_تو ارشا رو دوست داری؟



با ناباوری نگاهش کردم .

این چه سوالی بود وسط رقص ...

چیزی نگفتم و سرم و انداختم پایین.

#پارت ۱۵۱



پس دوسرش داری !

دوست داشتن من فایده ای نداره... اون از من متنفره... عشق من یه طرفس ...

چیزی نگفت و فقط سرش و تکون داد .

تو بغلش یبار دیگه چرخیدم و ازش جدا شدم ...

حالم چندان خوب نبود، از ویلا خارج شدم و به طرف گوشه ای از حیاط رفتم ...

حس کردم کسی پشت درخت هاست ...

جلوتر رفتم که آرشا رو دیدم ...

سیگاری به دست داشت و با عصبانیت پک محکمی بھش میزد ...



جلوtier رفته و گفتم:

\_تا اونجایی که من یادمه لب به سیگار نمیزدی ...

برگشت و نگاهم کرد

چشم هاش سرخ شده بود و رگه های خونی توش نمایان بود ...

صورتش زیر نور چراغی که افتاده بود جذاب تر نشون داده میشد...

#پارت ۱۵۲



پوزخندی زد و جواب داد:

\_فکر نمیکنی چیزی که یادته مال سالها قبله؟

\_چهار سال زمان زیادیم نیست .

\_هه! آره راست میگی، چهارسال برای تو اصلا زمان زیادی نیست... فکر

میکردم با نامزدت بیایی! ولی میبینم تنهات گذاشته .

یه تای ابروم و انداختم بالا و تعجب کردم .

\_نامزد؟! کدوم نامزد؟

من که ازدواج نکردم ..



ـ حرف خنده داری نزن نیلا... من و احمق فرض کردی؟ چهارسال پیش  
بخاطرش رفتی و اینجا نموندی، فکر نکن که از هیچ چیز خبر ندارم ...

وای خدا این پسر داشت چی میگفت ...

کلافه دستم و تو هوا نکون داده و گفتم:

ـ ببین ارشا، من اصلا هم بخاطر پسری که تو خیالات تو هست نرفتم... دلیل  
اصلی من تحصیل تو اونجا بود... در ضمن باره آخره میگم نامزدی ندارم .

دوباره پوزخند تلخی زد و چرخید به طرف حوض کوچیکی که جلوی پاش  
بود و بهش خیره شد..

#پارت ۱۵۳

★ ★ ★ ★

★ ★ ★

★ ★

★

ـ گفته بودم بہت... چهارسال پیش... گفتم اگه بری دیگه نباید پشت سرت  
نگاه کنی.. گفتم که باید قیدم و بزني و نزدیکم نشی... حالا دلیل این رفتارت و  
نمیدونم... نمیدونم تو سرت چی میگذره و نقشت چیه !

ـ چرا شلوغش میکنی؟ همونطور که گفتم چهارسال زمان زیادی نیست، نیاز  
داشتم به این تنها یی... نیاز ...

خواستم بقیه حرفم و بزنم که پرید وسطش و با عصبانیت فریاد کشید:

ـ آره راست میگی، چهارسال رفتن برای تو چیزی نیست... برای تویی که  
مغروفی... تویی که دلت از سنگه و خودخواهه ...



آره حق با توعه، چهار سال مدت زیادی نیست و است، چون بیخیال رفتی و  
اونجا خوش گذروندي ...

ولی برای من صد سال گذشت ...

برای منی که چشم هات شب و روزم شده ...

برای منی که هر شب با دیدن عکس هات میخوابیدم ...

آره لعنتی ...

توهمه شب و روزم شدی... تو من و اسیر خودت کردی ...

با ناباوری و دهن باز نگاهش میکردم .

نمیتونستم حرف هاشو هضم کنم...

#پارت ۱۵۴



نمیدونستم چی بگم !

اصلا چی داشتم که بگم ! ...

فقط مات و خیره نگاهش میکردم ...

اعتراف کرده بود؟

دوستم داشت؟



آره همین و گفت !...

توى دلم عروسى راه افتاده بود ...

ارشای مغورو، با اون همه غرورش ...

مدل معروف فرانسه... حالا رو به روی من اعتراف کرده بود ...

از اينکه داشت زجر ميکشيد قلبم به درد اوهد ...

روی تاب نشستم و دست هام و بغل کردم... خيره شدم به آسمون و شروع

کردم حرف زدن :

— پنج سال پيش بود... با دوستانم تصميم گرفتيم برييم بیرون... از بس عشق  
سرعت بودم توى خيابون ها ويراز ميدادم که خورديم به ماشيني

#پارت ۱۵۵



با حرص و عصباتیت از ماشین پیاده شدم و با راننده دعوا کردم ...

لا به لای دعوا يه پسر ديگه از ماشين پیاده شد و با حرف هايي که زد رسما  
بهم توهين کرد...

از اون روز به بعد تصميم گرفتم هر طوري که شده باهاش لج کنم و بزنمش

زمين...



ولی نمیدونم چطور شد... اصلاً کی شد!...

عاشقش شدم... وقتی با یه دختر دیگه ای میدیدمش حسودیم میشد ...

وقتی نمیدیدمش دلتنگش میشدم ...

وقتی تو چشم هام خیره میشد دست و پام و گم میکردم ...

به طرفش نگاه انداخته و ادامه دادم:

\_آره ارشا... عاشقت شدم... بدون این که خودم بفهم عاشقت شدم ...

وقتی توی فرانسه اون ماجرای رئیس شرکت پیش او مد راست بود ...

من هیچوقت نتونستم بهش بگم دوستش دارم ولی برای فرار از دوس داشتن

تو به طرف اون پسره رفتم ...

چهارسال رفتم بهتر تصمیم بگیرم ...

نمیخواستم عجول باشم و به آسونی تصمیم بگیرم... نیاز داشتم به این

مدت ...

که تنها باشم ...

که تنها فکر کنم ...

ولی نتونستم فراموشت کنم ...

تو با یه تصادف او مدی و شدی همه زندگیم!...

#پارت ۱۵۶





چشم هام پر از اشک شده بود ...

ولی نمیخواستم گریه کنم ...

ناید این لحظه هارو برای خودم و ارشا تلخ میکردم ...

چرخید بطرفم با چشم های گرد نگاهم کردم ...

میخواستم بپرم بغلش و اون چشم هاش و از کاسش دربیارم ...

یهو مثل دیوونه ها به طرف خیز برداشت و من و رو دست هاش بلند کرد ...

دور خودمون میچرخیدیم و قهقهه میزدیم ...

تا حالا این روی ارشا رو ندیده بودم ...

ارشا بزارم زمین سرم گیج رفت ...

آروم پاهام و رو زمین گذاشتیم و با لبخند خیره نگاهش کردم ...

با دست هاش صورتم و قاب گرفت و تو چشم هام زل زد ...

\*\*\*

چشم هاش توى صورتم در گردش بود که روی لب هام ثابت موند ...

انگار برای کاری که میخواست بکنه اجازه میخواست ...

چشم هام و آروم بستم و باهاش همراهی کردم ..

#پارت ۱۵۷

□ □ □ □ ??



□ □ □ □

□ □ □

□ □

□

\*\*\*

چشم هام و به سختی باز کردم ...

خسته از روی تخت بلند شدم از اتاق رفتم بیرون ...

بنظر میومد هیچکس توی خونه نیست ...

روی کاناپه نشستم و تی وی رو روشن کردم ...

ذهنم پر کشید به مهمونی دیشب ...

به اعتراف شیرینی که هردو مون کرده بودیم... به رقص دو نفره ای که با هم  
داشتیم ...

ناخودآگاه لبخندی روی لب هام نشست ...

موبایلم و برداشتیم به نفس پیام دادم:

"بیا خونمون، تنها م"

چشم هام رو بستم و منتظر شدم...

نیم ساعت گذشته بود که با صدای زنگ آیفون چشم هام و باز کردم ...

با دیدن تصویر نفس دکمه رو فشردم و در سالن و باز گذاشتیم ...

دباره روی کاناپه نشستم و منتظر شدم

#پارت ۱۵۸



\_سلام نیلا، خوبی؟ چیزی شده؟

\_نه حتما باید چیزی بشه که بیایی اینجا؟

\_نه خب! ولی ما که دیشب باهم بودیم ...

\_تنها بودم ...

\_راستی دیشب چیشد؟ فرصت نشد بپرسم! چیشد یهو با ارشا رقصیدی؟  
دخترها با دیدن کپ کرده بودن و میخواستن بیان همون وسط ازت دلیل کارتون  
بپرسن ولی من نداشتم ...

از اول ماجرا تا آخرش و تعریف کردم ..

با دهن باز داشت نگام میکرد که زدم زیر چونش که دهنش بسته شد ...

\_نکبت این چه کاری بود !

خدایی گفت که میاد خواستگاریت؟

\_اره مگه چیه؟

\_آخه بهش نمیاد این همه هول باشه ...

خنده‌ی شیرینی کردم و گفتم:

\_خودمم طاقت ندارم، هر چه زودتر میخوام مال ارشا بشم ...

ادامو درآورد و اضافه کرد:

\_تو که به عشق و عاشقی اعتقادی نداشتی حالا چیشد !

شونه ای بالا انداختم و چیزی نگفتم...

#پارت ۱۵۹



/ارشا/

\_مامان عجله کن دیگه... دیر، شد ساعت هشت شدا ...

\_عزیز دلم صبر داشته باش؛ چقد هولی تو...

با دادی که زدم آرام از تو اتاقش پرید بیرون ...

\_آرام عجله کن ..

\_خیله خب بابا چخبرته! دارم میام ...

همگی آماده جلوی در ایستادند ...

بابا خواست طرف ماشینش بره که نداشتم ..

\_با ماشین من میریم ...

/نیلا/

با صدای زنگ در با عجله لباس بلند یشمیم رو مرتب کردم و از اتاق او مدم  
بیرون ...

بابا دستگیره در و پایین کشید و منتظر شد ...

اول یه مرد قد بلند با موهای جو گندمی وارد شد ...

بعدشم یه زن که لباس شیک و طلایی پوشیده بود ..

یه دختر که میخورد همسن من باشه هم همراهشون داخل شد... حدس زدم  
که باید خواهرش باشه ...

و در آخر ...

ارشا با قدم های محکم جلوتر او مدم ...



بابا و مامان مشغول احوالپرسی با پدر و مادر ارشا بودن و حواسشون به ما  
نبود ...

مرد من چه جذاب شده بود ...

گلی که توی دست هاش بود و به من سپرد... آروم لب زد:

\_چقدر ماه شدی؟

با عشوه خندیدم که لیم و کشید و گفت:

\_اینجوری نخند، کم طاقتمن میکنیا ..

چشم غره ای برash رفتم و وارد سالن شدیم.

#پارت 160



روی مبل رویه روی ارشا نشستم ..

کنارم محیا و به ترتیب ماهان نشسته بود ...

محیا سقلمه ای به پهلومن زد و گفت:

\_میگم چه جیگری و تور کردی شیطون !

\_کوفت، بیند دهنتو آبروم و بردمی ...

نیشخندی زد و روش و برگردوند.



چشمم به مامان افتاد که با اشاره میگفت چایی بیارم ...

بلند شدم و به طرف آشپزخونه رفتم .

استکان هارو با استرس توی سینی چیدم و چایی رو با وسوس ریختم ...

قلبم به تپش افتاده بود .

به ترتیب به آقای رادمهر و بابا بقیه تعارف کردم ...

جلوی ارشا ایستادم که آروم لب زد:

\_ممنون خانومم

لبخندی زدم و از کنارش رد شدم

#پارت ۱۶۱



آقای رادمهر شروع کرد حرف زدن:

\_خب میخوام برم سر اصل مطلب ...

راستش این آقا پسر ما اهله درسه؛ از بچگی همش سرش تو کتاب بوده و  
بس. تا اینکه توی دانشگاه دختر شمارو دیده و یه دل نه صد دل عاشقشون  
شد ...

با حرف آخرش نگاهم و چرخوندم سمت ارشا که او نم همزمان نگاهم کرد ...



لبخند خوشگلی زد که دوتا لپ هاش چال افتاد.

چشمکی زد و دوباره سرش و برگردوند.

دوباره صدای آقای رادمهر به گوشم خورد:

— میخواستم دختر شمارو برای پسرم خواستگاری کنم... اگه اجازه بدین این  
دوتا جوون اول صحبت هاشون و بکنن تا ماهم بقیه حرف هارو بزنیم.

— خواهش میکنم جناب، تصمیم با دخترمه؛ هر چی نیلا تصمیم بگیره باهاش  
موافقت میکنم ...

بعد رو کرد بهم و گفت:

— پاشو آقارو راهنمایی کن حیاط.

سرم و انداختم پایین و آروم "چشم"‌ی گفتم و از جام بلند شدم..

#پارت ۱۶۲



از ویلا خارج شده و به طرف آلاچیق کوچیکی که بابا تازه درستش کرده بود  
رفتم.

ارشا هم به دن بالم او مدد و روی میز چوبی نشست...

دستاش و توی جیبش گذاشت و رو کرد سمت آسمون و گفت:

— نیلا باورت میشه؟



باور چی؟

یه روزایی فکر میکردم عشق احمقانه ترین چیزیه که مردم بهش اعتقاد  
دارن... وقتی کسی حرفی از عشق میزد بهش پوزخند میزدم و تو دلم مسخرش  
میکردم ...

ولی چهارساله خودم به این درد دچارم ...

خودم عاشقم ...

عاشق دختر مغرور ...

دختری که با شیطنتاش قلبم و تصاحب کرد...

دستام و بغل کرده و آروم زمزمه کردم:

منم هیچوقت نمیتونستم یه همچین روزی و تصور کنم ...

به ازدواج فکر نمیکردم ولی حالا کاری باهام کردي که هر چی زودتر میخواهم  
مال تو بشم ...

با این حرفم یهو طرفم چرخید و با شیطنت گفت:

#پارت ۱۶۳

»»»»»

»»»»

»»»

»»

که اینطور پس میخوای زودتر مال من باشی ! ...

اگه بخوابی میتونم قبل عروسی ...



نداشتم ادامه‌ی حرفش و بزنه ...

پس گردنی بهش زدم و با اخم گفتم:

بی ادب، پاشو برو بهشون بگو جوابم مثبته ...

ارشا درحالی که دستش و به گردنش میکشید جواب داد:

به من چه پاشو برو خودت بگو .

چشم غره‌ای برash رفتم و از جام بلند شدم ...

همزمان وارد ویلا شدیم .

همه‌ی سرها به طرفمون برگشت ...

منتظر به من چشم دوخته بودند که لبخندی زدم و سرم و انداختم پایین...

ترلان جون (مامان ارشا) بلند شد و به طرفم قدم برداشت ..

مبارک باشه عزیزم .

دستم و گرفت توی دست هاش و حلقه‌ای که درخشش نگین هاش چشمم و  
میزد به انگشتمن انداخت ...

تشکری کردم که من و توی آغوشش گرفت و فشد ...

قابل نداره عروس گلم.

#پارت ۱۶۴

▲▼▲▼

▲▼▲

▲▼



\*\*\*

/راوی/

توى آينه به خودش نگاهى انداخت ...

دخترى با موھای دودى و چشماني سبز ! ...

لباس سفیدى به تن کرده و با آرایشى که آرایشگر روی صورتش ماھرانه بکار  
برده بود دخترك شبیه پرنسس ها شده بود ...

پسرى مغرور، و دخترى جذاب ...

بعد از سال ها بهم رسیده بودند ...

دختر و پسرى که هیچوقت انتظار عاشق شدن نداشتند ...

/نیلا/

دور خودم میچرخیدم و خوشحال بودم ...

نفس و نیکی و یاسمین ساقدوش هام شده بودن ...

مهران و متین و بنیامین هم ساقدوش ارشا شده بودند ...

هممون خوشحال بودیم ...

یه خوشحالی وصف ناپذیری توى وجودم ایجاد شده بود.

#پارت ۱۶۵





با صدای فیلمبردار به طرفش چرخیدم .

\_آقا داماد اومدن آماده باشین لطفا ...

لبخندی زدم و منتظر شدم ...

در باز شد و قامت ارشا تو چهار چوب در نمایان شد .

با دیدنش تو کت و شلوار مشکی که به تن داشت قند توى دلم آب شد ...

موهاش به حالت خاصی بالا برده شده بود که جذاب ترش کرده بود ...

اونم با دیدن من مات مونده بود ...

فیلم بردار هم از این لحظه ها استفاده میکرد و هی فیلم میگرفت .

بعد از چند لحظه با قدم های بلند خودش و بهم رسوند ...

توى چشم های هم خیره بودیم که یهו سرم و بین دو دست هاش گرفت و

روی پیشونیم بِسْوَهِ ای کاشت...

#پارت ۱۶۶





چشم هام و آروم بستم و این لحظه هارو توى ذهنم سپردم .

دسته گل و توى دستم گرفتم و باهم از آرایشگاه بیرون او مدیم ...

با دیدن ماشینمون از، ذوق جیغی کشیدم .

وای ارشا این و از کجا آوردی؟

خریدمش خانومم... از این به بعد این ماشین مال توعه ...

با عشق نگاهش کردم ...

طرف ماشین BMW سفیدی که روش گل های قرمز و سفید تزیین شده بود  
رفتم .

هردو سوار شدیم و راه افتادیم ..

بچه ها هم دنبال ما داشتند میومدند ..

وارد تالار بزرگی شدیم ...

همه به احترامون از جاشون بلند شده بودند ...

بعد از خوش آمد گویی به مهمونا به طرف جایگاه مخصوص عروس و داماد  
رفتیم ...

#پارت ۱۶۷





♣

\*

دو ساعت گذشته بود و من فقط نشسته بودم به دختر و پسر هایی که وسط داشتند میرقصیدن نگاه میکردم... تا اینکه دی جی با گفتن: "نوبتیم که باشه؛ نوبت رقص عروس و دومادمونه به افتخارشون یه دست بزنین " وسط و خالی کرد .

همزمان با ارشا از جامون بلند شدیم به طرف جایگاه رقص رفتیم ...

آهنگ ملایم عاشقانه ای شروع به نواختن شد ...

چراغ ها خاموش شدن و من تو آغوش ارشا گم شدم ...

\*

(دو سال بعد )

\_ارشا زود باش بچه ها منتظرن ...

\_خب عزیزه من تو حامله ای نباید اینقدر عجله کنیم، او ناهم میدونن این موضوع و ...

زدم پس کله ش و گفتم:

\_الکی من و بهونه نکن، از تنبیلیته که تا الان خوابیدی ...

بعد از این حرفم صدای موبایلم به گوش خورد

\_بله .

صدای جیغ نفس از پشت تلفن بلند شد:

\_بله و کوفت، کدوم گوری هستین پس... دو ساعته منتظر شماییم ...



او مدیم نفس، حرص نخور که شیرت خشک میشه .

دیگه اجازه‌ی حرفی بهش ندادم و موبایل و قطع کردم ...

سوار ماشین شدیم و به طرف مقصد مورد نظرمون رفتیم ...

با ترمذی که جلوی بنیامین زدیم از جاش پرید و با حالتی رنگ پریده به طرفمون نگاه کرد .

قهقهه بلندی زدیم و از ماشین پیاده شدیم ..

مهران شروع کرد غر زدن:

کجا بین پس شماها ...

ارشا دستش و تو هوا تكون داد و گفت:

نخواستم دخترم اذیت بشه خواستیم آروم حرکت کنیم .

چشم غره ای برash رفتم که مهران گفت:

الکی دخترت و بهونه نکن... ما که میشناسیمت تا لنگه ظهر خوابی...

خیله خب حالا، راه بیوفتین به شب نخوریم... بریم که دریا منتظرمونه ...

با لبخند دوباره سوار ماشین شدم ...

کمی از راه رو رفته بودیم که ارشا آهنگی رو پلی کرد همراهش شروع کردیم به خوندن:

تو او مدی تو زندگیم

همه چی عوض شد انگار ...

واسم عشق معنی نداشت



و عاشق شدم این بار ...

تا تو رو دیدم و انگار

شدم به تو گرفتار ....

تو او مدی تو زندگیم

وقتی چشم هات و دیدم ...

جز تو از دنیا و آدم

هاش دست کشیدم ...

تو رو از روزی که دیدم

دیگه یه آدم دیگه م ...

توی چشم هاش زل زدم و گفتم:

\_ارشا؟

\_جانم خانومه

\_ممنونم... بخاطر همه چیز ...

بخاطر عشقی که بهم بخشیدی ...

بخاطر دخترمون ...

بخاطر زندگی که واسم ساختی ...

بخاطر این سرنوشت ...

از همه چیز ممنونم ..



\_منم از تو ممنونم..بخاطر قلبی که بهم دادی، اعتمادی که بهم کردی ...

\_عاشقانه دوست دارم مرد من ...

پایان

عزیزای دل

امیدوارم از رمان خوشتون او مده باشه .

بخاطر کم و کاستی ها معذرت خواهی میکنم ..

ممنونم از اینکه وقتتون رو صرف این رمان کردین..

پیشنهاد می شود

| fateme078 ها در کالبد

| mona.n شاهزاده گمشده

رمان گناهی از جنس بی گناهی | دنیا هاشمی

این کتاب در سایت یک رمان ساخته شده است ([1roman.ir](http://1roman.ir))